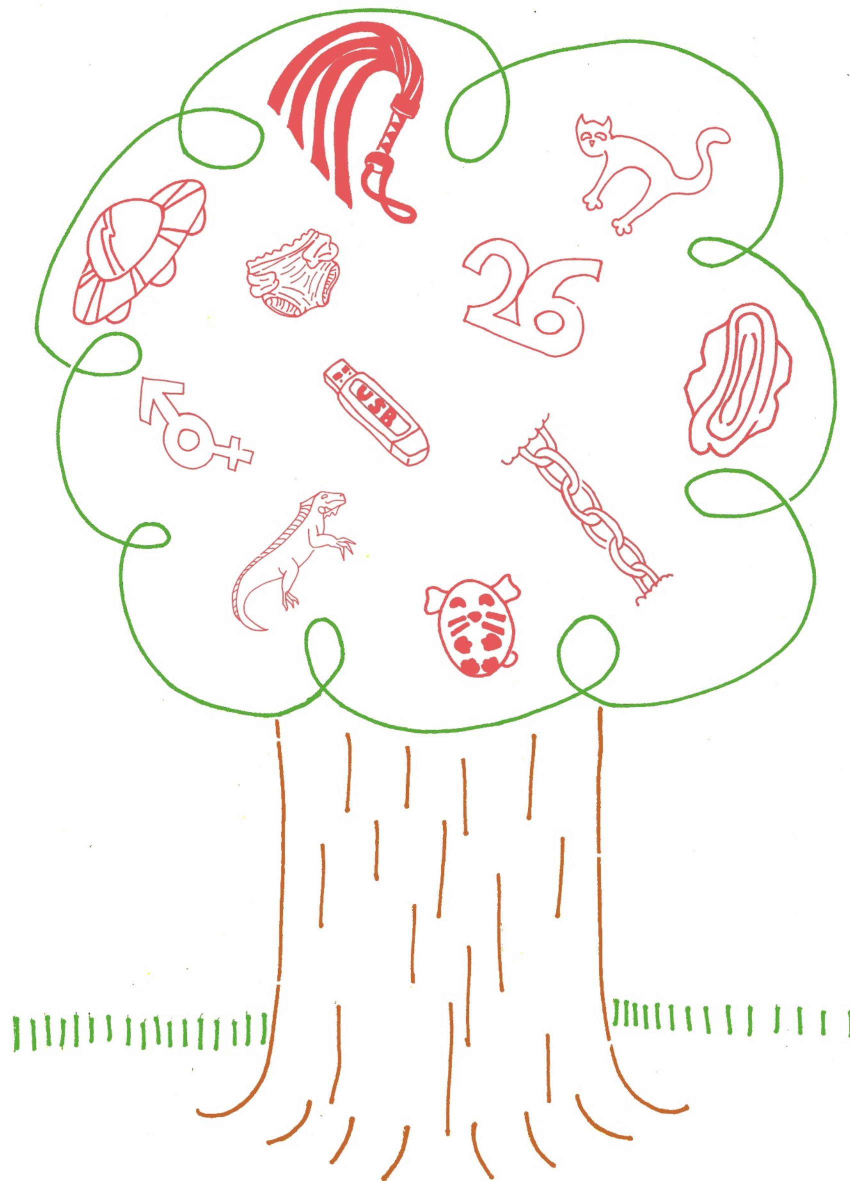
De Weirdo's en Normalen die Ik Lief Had

- Over mijn vreemde reis doorheen de liefde -

Door Sarah Ali

Woensdag 11 Mei 2022 - Woensdag 27 Juni 2022

De Weirdo's en Normalen die Ik Lief Had
- Over mijn vreemde reis doorheen de liefde -
Door Sarah Ali
Woensdag 11 Mei 2022 - Woensdag 27 Juni 2022
Ongeveer 53,754 woorden of 293,942 tekens

0./42 Intro
- Waarschuwing: bespreking van seks en verwijzing naar verkrachting. Deze tekst is niet voor mensen onder de 16 jaar.-

Eerst even zeggen. Verkrachting is nooit goed. Vraag altijd toestemming als je wil praten, knuffelen of seks wilt hebben.
Helaas in deze tijd en wereld word dit als "raar" gezien, terwijl je zoiets belangrijks als toestemming "moet kunnen afleiden" uit zoiets vaags als lichaamstaal. Dit is dus volslagen onzin waaruit veel misverstanden ontstaan. We moeten naar een wereld gaan waarin het normaal is om dingen te bespreken, waarin het normaal is om toestemming te vragen. We moeten vooral naar een wereld gaan waarin mensen durven 'Nee' zeggen en waarbij die 'Nee' wordt gerespecteerd. Ga naar een psycholoog of therapie als je foute gedachten hebt. Zoek psychische hulp voordat je iemand pijn doet.

Ik weet dat het melig is om dit te schrijven. Tegenwoordig word het schrijven van teksten zoals deze gezien als zielig en incel. Terwijl dit in de jaren 90 en 2000 als diep en romantisch werd beschouwd. Ik vind het eenmaal belangrijk om ervaringen achter te laten, zodat mensen eruit kunnen leren. Niet alleen dat, ik krijg het gevoel dat deze herinneringen langzaam uit mijn geheugen aan het glippen zijn, want dat doet de tijd nu eenmaal, ook al ben ik nog maar 28 en totaal geen demente 82 jarige.

Bij deze tekst zijn de namen van iedereen veranderd, zelfs plaatsen en namen van bedrijven zijn aangepast om zo de anonimiteit van anderen te bewaren, en deels van mezelf. Ik ben van plan deze tekst nog meer anoniem te maken, en te plaatsen op het internet, zo kunnen mensen smullen van mijn raar leven, en er hopelijk iets van leren.

Ik ben een transvrouw, dus ik werd geboren als man in 199X, BelgIë. Ik begon als vrouw te leven in 202X. Ik ging naar school in XXXXX. Vroeger voelde ik me vaak eenzaam, maar nu ik erop terug kijk merk ik meer ervaring te hebben dan de meeste mensen tegenwoordig, want we zitten nu met het incel fenomeen, en veel mensen voelen zich eenzaam. In de media krijg je het gevoel dat het middelbaar en het hoger onderwijs een orgie zijn, maar dat is omdat seks verkoopt. De kranten stonden in de jaren 2000 vol artikels van overbezorgde bejaarde vrouwen "Oh nee kinderen hebben op hun twaalfde al seks en doen vuile dansjes!" terwijl je aan de andere kant romantische en komedie films had met tieners, of volwassen studenten die verliefd werden en seks hadden. "Bekijk deze komedie! Mensen hebben seks in deze film!" Ik heb gelezen dat de jaren 2000 geobsedeerd was door seks, waarbij termen werden gebruikt als "hypersexualisatie". Hoe dan ook, ik had het gevoel, vooral
in het middelbaar dat ik eenzaam was omdat ik geen lief had, omdat ik geen seks had. Vanaf mijn 13de deed ik alsof ik tegen porno was, vooral rond mijn 14de, want al mijn leeftijdsgenootjes keken naar porno en babbelden er constant over, en ik vond dat marginaal, maar eigenlijk keek ik er zelf naar. Ik deed alsof ik niet tegen porno en naaktscènes kon maar eigenlijk was ik eenzaam en wilde ik graag een lief en seks, want in de media leek het alsof twaalfjarigen al seks hadden! Ik wilde niet achterlopen en ervaring opdoen, ik wilde weten hoe het was.
Ik voelde me alleen, maar iedereen voelde zich alleen in zijn tienerjaren, als adolescent en volwassene. Veel mannen lopen wanhopig achter vrouwen aan. Want veel mensen weten niet dat ze gelukkig kunnen zijn alleen.
Maar goed, ik loop vooruit op de zaken. Laten we terug in de tijd gaan, terug naar mijn basischool.

Ik vraag me ook af. Hebben deze gebeurtenissen mij en mijn seksualiteit gevormd? Of ben ik wie ik ben, en pik ik gewoon de herinneringen uit als verklaring voor wie ik nu ben?

1./42 Inneke
Mijn eerste liefje was in het peuter en kleuter. Ja, ik ga zo ver terug mensen. Dit stelde niets voor. Als je er bij stilstaat was dit gewoon een ander woord voor 'beste vriendin' we speelden samen, en ik was zelfs bij haar op bezoek geweest. Op een dag zei ze dat haar lief nu Christophe was en ik zei "ok". En dat was dat.
Ik was ook verliefd op Shari, ik had zelfs tekeningen gemaakt, maar ze was nooit mijn liefje. Nu blijkt het dat ze leerkracht is. En ik zit hier als vrijwilligster, kunstenares en schrijfster als een eenzaat over haar en andere vervlogen liefdes te schrijven. lol

2./42 Het incident
Waarschuwing: mogelijke bespreking van seks, niet geschikt voor kinderen onder de 16
Bij deze wil ik ook zeggen dat ik een raar kind was. Ze wisten dat ik Tourette had maar niet dat ik autisme had.
We waren zo'n 6 a 9 jaar oud. Twee andere jongens en ik hadden de humor ontdekt van kaka, pipi en seks. Dus we maakten de hele tijd vieze grapjes. Eén jongen Aiden, leek precies nogal geobsedeerd. Op een dag nam hij me mee naar het toilet. Dit is het incident.... Hij deed mijn broek af en we hadden seks. Zonder klaarkomen, want dat kunnen kinderen niet. We pijpten elkaar, hij nam mij langs achter en daarna nam ik hem langs achter. Achteraf had ik spijt van want ik had gedaan, want seks was voor volwassenen en niet voor kinderen en ik was een lange tijd verdrietig hierdoor. Ik weet niet of dit een trauma is. Ik weet dat ik mijn ouders erover heb verteld en ze geloofden me niet, maar ze hadden me altijd super graag. Nu dat ik hierover terug denk ik vermoed ik dat Aiden ooit misbruikt was geweest door een volwassene en dit uitwerkte op anderen, zoals ik. Mama vertelde dat ze mij eerst niet geloofde maar dan had Aiden een meisje van mijn klas overtuigd om haar kont te tonen, waarbij dat meisje zich achteraf slecht voelde. Vreemd genoeg was ik hierna goed bevriend met Aiden, maar juist door zo vaak en dicht bij elkaar te zitten was er vaak ruzie tussen ons.

Nu voel ik me niet slecht als ik over het incident nadenk. Het maakt niet uit of dit telt als de eerste keer seks of niet, het maakt niet uit of mensen ooit seks hadden of niet, iedereen is anders en iedereen mag er zijn.

3./42 Kamp met meisjes
Dit is een andere herinnering die ik heb, en het is zo vaag dat ik niet eens weet of het een fantasie is of niet. Maar ik was tussen de vijf en negen jaar, meisjes hadden mij als spel gevangen genomen (ze hielden gewoon mijn twee handen vast, totaal niet erg of geforceerd) en brachten mij naar hun kamp van meisjes. Het was een groep van zes meisjes. Ze stonden daar gewoon in de "bosjes". Onze school was omringt door bomen, wat je "bosjes" kon noemen, maar je kon altijd zien wat er in de bosjes gebeurde. Om de één of andere reden vond ik het leuk om gevangen te zijn door een paar meisjes, enorm leuk.

4./42 Pauline
Mijn tweede liefje, of eerste platonisch liefje met warme gevoelens was Pauline. Ze had een rond hoofdje, en halflang rood haar (kort tot achter de oren). Ze was goed in gymnastiek. Ik vroeg of ze mijn liefje wilde zijn en ze zei ja. Aiden en andere jongens "moedigden mij aan". Ze zeiden dingen als "Ooh, durf je haar hoofdje strelen?" en "Oooh, durf je haar te zoenen op de mond?" en dat deed ik dan. Achteraf bekeken vermoed ik dat ze dit niet leuk vond, want ze had het hierna uitgemaakt.

5./42 The Big Jump
Waarschuwing: deze tekst bespreekt zelfmoord, bevraging van realiteit, monsters en existentiële angst
Ik merk dat ik enorm veel heb geschreven, als je de tekst in zijn geheel bekijkt, met wat er na dit hoofdstuk allemaal komt, is er enorm veel geschreven. Hierdoor is mijn tekst eigenlijk een biografie is geworden, of het scheelt toch niet veel. Daarom dacht ik een paar belangrijke momenten van mijn leven hier aan toe te voegen. Misschien had ik dit al verteld, maar ik was een probleem kind, mijn ouders zagen mij graag en steunden mij goed. Maar de wereld, de school, het was te druk en soms te saai. Ik voelde me vaak niet goed. Ik was 10 jaar en zat in het vierde leerjaar. Mama en moeke deden wat ze konden, ze gaven mij allerlei soorten medicatie om te zien wat werkte en niet werkte. Ik had last van woede uitbarstingen, tics en moest vaak huilen. Ik had zelfs zelfmoord neigingen. Ik had ook last van één duistere gedachte: Dat de wereld waarin ik leefde niet echt was, dat alle volwassen, mensen rondom mij monsters waren verkleed als mensen. Dat ze mij goed opvoeden, en vol propten met eten, om dan op een dag hun maskers af te doen en mij op te eten. Daarbij leek de dood iets, onbekend, deze onbekendheid had iets aanlokkelijks. Mijn ouders probeerden een nieuwe medicatie: Citalopram, een antidepressiva, een selectieve serotonine heropname remmer (SSRI).
Dit zorgt ervoor dat je energie krijgt, ook al ben je mentaal nog ziek. Dit kan leiden tot zelfmoord, omdat je plots de energie hebt om de beslissing te maken, mogelijk als je de medicatie blijft nemen kunnen deze neigingen weg gaan, althans dat is wat de dokter zei. Ik weet inderdaad dat ik wakker werd, en besloot zelfmoord te plegen.
Ik ging naar school, en het was turnles. Er was daar een trap die leed naar de bovenkant van een tribune, een verdiep.
Ik beklom de trap, en stond daar en wilde springen. De turnleraar kon me overhalen om terug te gaan.
Maar na een paar minuten stond ik daar terug. ....En sprong. Ik lande met mijn beide voeten op de grond. Ik lag dan met mijn rug op de grond. Ik moest hyper ventileren. Iedereen stond rondom mij. En mijn turn leerkracht belde de spoed. 'Waarom deed je dat?' Vroeg mijn leerkracht. Ik zei iets in de trant "Ik denk dat mensen monsters zijn." Ze brachten mij naar het spoed.
Ik weet nog dat ze röntgenfoto's moesten nemen en de ze probeerden mij daarvoor op mijn voeten te zetten, maar dit lukte niet, omdat ik te veel pijn had.
Nu besef ik dat ik mijn ouders enorm veel verdriet heb aangedaan. Ik heb ook mijn klas enorm doen verschieten, ik hoop dat ik ze niet heb getraumatiseerd ofzo. Het spijt mij.

Ik moest in het gips met beide benen, en lag zelfs een nacht of twee in het ziekenhuis. Er kwam eens een cliniclown langs, mijn moeder moest er niets van weten, maar ik vond het wel leuk. Ik ging dan naar huis, en zat in een rolstoel. Om te plassen moest ik urineren in een speciale fles. Mijn neuroloog zei dat dit soms gebeurt via die medicatie, maar hij zei dat ik het moest blijven nemen. Ik had nu energie, maar mijn geest moest nog genezen. Dus mijn ouders lieten mij het verder nemen. Tot op de dag van vandaag neem ik deze medicatie. Mijn ouders stuurden mij naar een psycholoog. Zo leerde ik mijn psycholoog kennen. Soms ging ik veel naar hem, soms minder. Telkens als je in deze tekst leest over de psycholoog, dat is hem. Hij heeft me enorm veel geholpen, mijn ouder en hem hebben me enorm gesteund, ze hebben ervoor gezorgd dat ik op het rechte pad bleef. Ik ben niet normaal, maar dankzij hun ben ik gelukkig en zelfs productief.
Ik weet nog dat mijn psycholoog zei "Alleen rust kan je redden." en ik zei dat dan altijd tegen mensen als ze druk waren.
Naar school gaan kon ik een tijdje niet, dus ik kreeg een tijdje thuisles. Mijn klas genoten mochten met stift op mijn gips tekenen.
Uiteindelijk mocht ik uit het gips. Mijn benen waren enorm dun, omdat ze een tijdje niet meer waren gebruikt.
Ik moest opnieuw leren stappen. Nu, kan ik terug perfect wandelen, hoewel mensen zeggen dat ik een bepaalde manier van wandelen heb.

6./42 Uit de hand gelopen spel
Waarschuwing: bespreking van seks en verkrachting
Dan was er een spel die uit de hand was gelopen. Op tv, en vooral de televisie serie genaamd 'Thuis', was er een storyarc over een verkrachter. In de serie werden vrouwen verkracht en iedereen vroeg zich af wie de verkrachter was. Misschien dat er in de serie genaamd 'Familie' ook zoiets was. Ik weet niet meer wie het spel bedachte maar een paar meisjes en ik speelden 'verkrachtertje'. Ik weet het, een fout spel, maar ik was zo'n negen of elf jaar oud. De meisjes gingen naar mij toe en 'daagden mij uit' en zeiden iets als "verkrachtertje verkrachtertje pak ons dan" ik rende dan achter ze aan, en probeerde er een te pakken, daarna wipte ik tegen hun aan. We hadden onze kleren nog aan, dus het was niets ernstigs. Iedereen kon er mee lachen, maar er was één meisje die meedeed, maar ze vond het niet leuk toen ik haar wipte met kleren aan. Later waren mijn ouders boos op mij.

'Wat heb je dat meisje aangedaan? Ze moest huilen in de klas en vertelde dan wat jij had gedaan.' Ik liet dat ene meisje met rust sindsdien, ik mocht het spel niet meer spelen. Maar de andere meisjes daagden mij uit en dan deed ik het toch (niet met dat ene meisje dat moest huilen). De juf zag dit en was boos op mij. Dan deed ik het niet meer.
Ik weet ook nog dat de moeder van dat meisje boos naar mij keek, toen onze ouders ons van school haalden.

7./42 De Grote Wesp
Waarschuwing: bespreking van grote insecten
Weer een hoofdstuk dat niet over mijn liefdesleven gaat.
Het was zomer en er was een hittegolf. Ik weet eigenlijk niet meer of het de hittegolf was van 2003 of 2006.
In de krant zeiden mensen en wetenschappers dat ze grote levensgevaarlijke wespen hadden gezien. 'De killer Wesp'.
Ik was aan het spelen, tot ik opeens een grote wesp zag.
Ik ging naar mama, hysterisch, en vertelde het aan haar. Ze mepte een paar vliegen neer met de gewone vliegenmepper, en zei dat ik het verkeerd had gezien. Ik was gerustgesteld en ging tekenen, ik tekende 'de super wesp' zelfs. Plots hoorde ik een gezoem, ik keek, en het was de gigantische wesp! 'Mama, mama hij is terug!' riep ik hysterisch. Deze keer zag mama hem. Ze zette mij meteen op de koer. Ze nam een vergiet als schild, en een elektrische vliegenmepper als wapen. Ze sloeg het monster neer, en schokte goed met de mepper, tot ze zeker was dat het beest 200% dood was.
Mama zei dat ze het had opgelost, en we keken samen naar het beest. We deden het in een doekje, in een pot, en dan in de vuilbak. Achteraf gezien hadden we het beter bewaart, maar het is wat het is. Plus de gedachte om een pot open te doen waarin het beest zat dat misschien nog leefde, lijkt me een enge, duistere gedachte. Sindsdien had ik een fobie voor bijen en wespen, maar die fobie is gelukkig weg nu. Het was een wild verhaal dat we aan iedereen vertelden. Tot op de dag van vandaag weten we niet zeker of het een 'killer wesp' was. Misschien was het een tropische libel?

Ik heb wat opzoekingswerk gedaan. Ik weet dat het beest een enorm lange stekker had, wat ik heel eng vond. Het kan zijn dat ik een soort sluipwesp heb gezien. Zij zijn echter niet gevaarlijk voor de mens. Hun lange stekkers worden gebruikt om eitjes te leggen in hout of andere insecten. Ik las dat er in België verschillende sluipwespen zijn ontdekt in 2011 en 2012.
Als ik ze opzoek lijkt het beest op de Megarhyssa greenei en de Banchinae. Maar we hebben het over 10 jaar oude herinneringen, dus wat ik herinner is misschien compleet fout. Het was jammer voor het insect, dat het moest sterven, maar we weten niet zeker of het gevaarlijk was, dus mama deed wat ze moest doen.

8./42 Crush Babysitter
Ik had in het lager ook even een periode dat ik dacht homo te zijn. Ik had ook even een crush op een mannelijke babysitter hij was 16 ofzo. Hij was een lange smalle jongen, en speelde met mijn broer en ik. Het zijn mooie herinneringen.

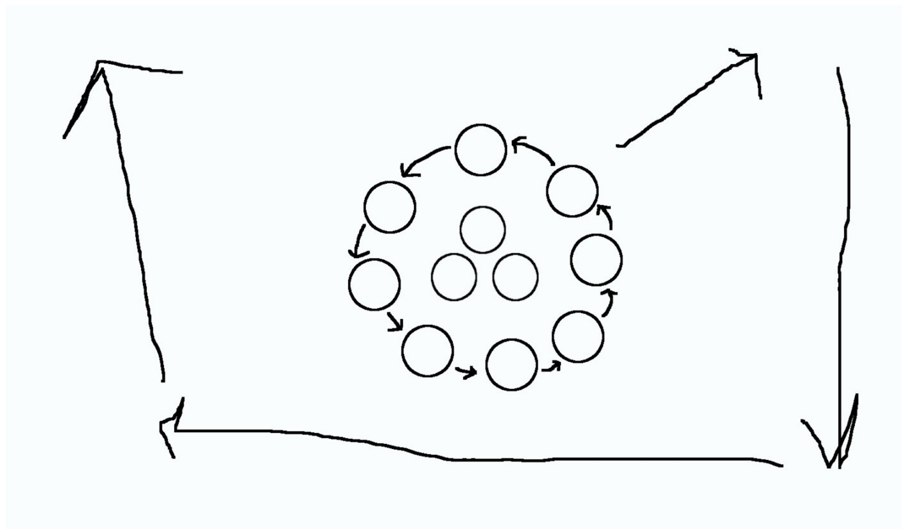
9./42 Abigail
Dan zat ik in het 5de leerjaar. Een meisje uit het 2de leerjaar was verliefd op mij geworden. Aan de ene kant merkte ik wel ons leeftijd verschil op, ze moesten lachen met grapjes die ik niet grappig vond, maar we kwamen goed overeen. We babbelden en speelden samen en we werden liefjes. We hielden het wel geheim. Ik weet nog dat mijn mama zei '2de leerjaar? Dat is wel heel jong!' Ze had rood haar en sproetjes. Ik herinner me nog dat iemand ons aanmoedigde voor een 'kus op de mond' en dat deden wij dan. We maakten samen pijlen (stoken aan stenen scherpen) maar gebruikten deze nooit. Abigail ging ook een liefdesdrankje maken (ofzo) waardoor iedereen ons ging aanvaarden ondanks ons leeftijdsverschil. Het klinkt alsof mijn verhaal een beetje 'pedo in wording' is. Maar als ik erover nadenk hadden ze later ontdekt dat ik autisme had, en autisten lopen achter op hun sociale ontwikkeling. En uiteindelijk waren we kinderen, en onze relatie was niet seksueel en consensueel.
Later in het 6de leerjaar lieten ze mij testen op autisme en ik had inderdaad autisme.

10./42 Yasmine
Waarschuwing: seksueel getinte tekst
Mijn volgende relatie was met Yasmine, een volslanke blondine. Ik vroeg aan haar of ze haar borsten wilde tonen op toilet, maar toen we in het toilet zaten zei ik 'het was een grap, je moet je borsten niet tonen.'

11./42 Klein Paradijs in Nederland
Waarschuwing: seksueel getinte tekst, verwijzing naar dwingen en misbruik
Tijdens een zomer gingen we op camping in Nederland. Daar was er een lange slanke jongen met half lang blond haar.
Hij was 13, 15 jaar, en ik was 10, 12 jaar. Ik had ook crush op hem. We wandelden, en ik had toevallig een glazen fles. Ik zei "Jij gaat je kleren uit doen of ik sla je met deze fles." niet lang er na zei ik: "Het is maar een grapje." Er was niets gebeurd.

12./42 Eerste Middelbaar in Normale School
Waarschuwing: seksueel getinte tekst
Het eerste middelbaar. Ik weet nog dat ik daar gothic meisjes zag van mijn leeftijd, één had een zwarte tutu en je kon haar ondergoed zien. Dat vond ik enorm mooi. Tot op de dag van vandaag vind ik gothic meisjes, en alternatieve kledij enorm mooi.
Ik had aan verschillende meisjes gevraagd of ze mijn lief wilden zijn en ze zeiden nee. Ik heb veel later ontdekt bij mezelf dat ik polyamoreus of in ieder geval ethisch non-monogaam ben. Misschien had dit er iets mee te maken, of misschien is dat hoe vele twaalfjarigen zijn. Ik weet nog dat een meisje me vroeg of ik haar wilde tongzoenen maar ik voelde er me niet klaar voor en ik zei 'nee'. Ik was ook bang dat ze misschien een grapje met mij wilde uithalen. Uit verveling begon ik ook raar te doen, zoals alsof doen dat ik een zombie was enzo. Dus iedereen vond me ook raar dan.

13./42 UFO
Waarschuwing: seksueel getinte tekst, ontvoering, anaal sonderen ;) , nachtangst en aliens natuurlijk!
Nog een hoofdstuk dat los staat van mijn relaties, maar ik toch wilde deze toevoegen omdat de tekst meer een biografie word dan, een tekst over mijn liefdesleven. Ik denk niet dat er aliens rond vliegen bij onze planeet, er lopen hier gewoon geen ruimtewezens rond. Misschien omdat de ruimte zo groot is, is er ergens leven, maar de verhalen over ufo's en aliens zijn slechts dat, verhalen. In het lager had bijna iedereen van mijn klas een ufo gezien, behalve ik. Ik wilde wel een ufo zien, maar had nog geen geluk gehad. Op een dag zag ik in de verte, een grijze bol in de lucht. Ik was blij! Eindelijk had ik het gezien! Een ufo!
Nu ik er aan terug denk was het waarschijnlijk een hete luchtballon, of een ballon van een kindje.
Desondanks is er wel één herinnering die me bijblijft. We kwamen terug van vakantie en reden naar huis. Het was bewolkt en het regende, het was een woeste zomeravond en de zon was aan het ondergaan. We reden op één lange weg, we waren de enigen op die baan. We hoorden een gezoem, van stil naar duidelijk hoorbaar. Het gezoem leek te veranderen van sterkte maar ging nooit luid. Ik en mijn broer keken naar buiten, naar boven van waar het geluid kwam, en verschoten.
'Mama, Moeke! Een ufo!' Mama keek ook en verschoot. Ook Moeke moest even verschieten 'Oh, my god!' riep moeke.
'Focus je op de weg!' zei mama. Wat we zagen waren lichten, die rond bewogen achter de wolken. Het waren ronde witte / gele lichten. De lichten vormden een cirkel, met lichten in het midden. De lichten in het midden stonden stil, terwijl de lichten aan de rand rond draaiden. Alle lichten vlogen horizontaal van de éne plaats naar de andere. Ze bleven dan even op dezelfde plek hangen en gingen dan weer naar een andere plaats, even blijven, en dan weer een andere plaats.

We waren wat in paniek, maar moeke zei dat het waarschijnlijk een licht show was van een concert. We reden verder weg van de lichten, en de lichten volgenden ons niet alsof ze niet in ons geïnteresseerd waren.
Wat was het nu? Misschien herinner ik een paar dingen verkeerd en was het een licht show, misschien hadden ze luchtballonen of helikopters ingehuurd om met licht te spelen van boven af. Misschien was het een test van een nieuw luchtvoertuig. Mogelijk een militaire test. Ik was waarschijnlijk 9 of 11 jaar oud.

Dan moet ik nog vertellen over het boek dat me bang heeft gemaakt. Ik moest voor school een boek lezen, de leerkracht wilde dat we een boek lazen voor volwassenen. Eigenlijk nogal een grote verwachting voor een hoopje 12 jarigen, en zeker voor mij, de autist van de klas. Ik ging met mama naar de bib, ik ben namelijk dol op sciencefiction, dus we keken in de sciencefiction sectie daar zag ik een boek met het gezicht van een lachende alien erop. Het was het boek Communion door Whitley Strieber uit 1987. In het Nederlands vertaald als Contact, als ik het me goed herinner. In het boek vertelde de auteur, dat hij 'echt' door aliens 'echt waar' uit zijn bed was ontvoert, en dat aliens hem meenamen in zijn ufo, waardoor hij getraumatiseerd was.
Als 12 jarige, was ik doods bang van dit boek, en van aliens hierdoor, dat ze me zouden ontvoeren. Het ergste was, dat ik als autist het boek moest uit hebben. Als ik ergens aan begon, een film of boek, moest ik het uit hebben, dit was mijn dwang gedachte.
Dus ik sleurde mezelf door een marteling om dit eng boek te lezen. Mama legde uit dat iedereen zomaar kon schrijven wat ze willen, en dat het boek geen waar is. Het is goed dat ze dit deed, maar het was niet genoeg om mij te helpen. De auteur beschreef hoe hij anaal werd verkracht door een alien, helemaal in de war, toonde ik dit stuk aan mijn moeder, en las het zelfs voor. 'Wat is dit allemaal mama?' Uiteindelijk verdween het boek. Het was duidelijk, mijn moeder had het boek van mij weg genomen en teruggebracht naar de bib. En maar goed ook.

Na al deze jaren in 202X besloot ik het boek opnieuw te lezen. Het is inderdaad een eng boek, je hebt het gevoel dat de auteur je bij de hals neemt en vol angst over zijn ontvoering vertelt, terwijl hij afkomt met allerlei bizarre theorieën.
Maar met een beetje sceptisch te zijn, kan je al rap zijn verhaal doorprikken. Hij verteld dat hij s' nachts werd ontvoerd, dus hij was waarschijnlijk gewoon aan het dromen. Hij leed misschien aan night terrors (nacht angst) of slaapparalyse.
Verder ging hij naar een therapeut die hem de ontvoering deed herinneren via hypnose. Deze methode is achterhaalt en leid meestal tot valse herinneringen.

Het boek maakte het concept dat aliens mensen anaal sonderen populair in de media. Het idee dat aliens blijkbaar mensen hun konten onderzoeken. Dit idee kwam terug in South Park met de eerste episode uit 1997, 'Cartman Gets an Anal Probe'.
Het boek Communion was ook verfilmd in 1989, waarin Christopher Walken de hoofdrol speelt en een sonde in zijn achterwerk krijgt. Ik bekeek de film en het is totale waanzin, en dat maakt het juist eng. De makers van de film vonden dat de auteur Strieber gestoord was, dus besloten ze Walken, gestoord te laten acteren. Er is zelfs een rare scene op het einde waarin hij danst met de aliens als teken dat hij ze aanvaard als deel van zijn leven. Ik las ook het vervolg Transformation uit 1988, een boek waarin ik het gevoel kreeg dat hij gewoon zijn dromen vertelde, of aan het liegen was. Er zijn nog vervolgen, maar toen had ik het wel gehad met de Strieber rabbit-hole.

14./42 Een mysterieuze redder
Waarschuwing: Bijna dood ervaring, stikken, water.
Alweer een non-relatie stuk. Ik vermoed dat ik 13 was. Mijn familie en ik waren op reis en gingen naar een groot binnenzwembad. Er waren zwembaden, bubbelbaden, waterglijbanen enzovoort. Mijn broer en ik zwommen samen, en daagden elkaar uit. Er was een stuk met een stroomversnelling, we gingen er een paar keer door, en dat was leuk. We besloten erdoor te gaan maar onderwater, en dit lukte. Dan zwommen we tegen de stroom in, ook dit lukte. Er gingen altijd veel mensen door, maar we konden ze ontwijken. Dan was er het idee om onderwater tegen de stroming in te zwemmen. We deden dit, het lukte voor mijn broer, maar ik zat opeens vast. Hoe hard ik ook zwom, ik geraakte niet vooruit. Ik probeerde naar boven te zwemmen, maar ook dit lukte niet. Ik zat vast! Ik ging verdrinken! Opeens namen twee armen mij vast, en die brachten mij uit het water, naar de muur van een zwembad. Ik klampte mij eraan vast, vermoeid. Ik hing daar alsof ik een natte T-shirt was aan een was rek. Ik kwam op adem, en keek rondom mij om te zien wie mijn redder was, maar ik zag niemand, enkel mensen die voorbij zwommen, richting het kleine stuk met stroomversnelling. Ik heb nooit de kans gehad om die persoon te bedanken; de redder van mijn leven.

15./42 J. Onbeantwoorde Liefde
Waarschuwing: Seksuele tekst, zelfmoord
Ik had mezelf belachelijk gemaakt in mijn eerste school door expres als een zombie rond te lopen, enzo. Mama zei dat er een andere school was waar ik me misschien thuis ging voelen. Een school voor autisten. Het was een nieuwe school. Ik ging er naar toe. Ik was één van de aller eerste leerlingen, samen uit het eerste en tweede middelbaar. Het was een bijzondere ervaring.
Het was ook een periode van eenzaamheid. Er zaten geen meisjes op school en ik was jaloers dat jongeren in andere scholen seks hadden, nu weet ik als 28 jarige dat dit zelden gebeurd.

De tijd ging voorbij en ik werd 15 en uit eindelijk kwam J. toe. Ze was prachtig. Ze had een lange nek, prominente lippen en intens blauwe ogen. Weet je, de schoolbus stonk naar mazout en zweet van puberale jongens. Maar als zei op de bus stapte, rook de bus naar rozen en blauwe bessen, haar haren waren nog nat, vers uit de douche. Ik denk nog vaak aan haar, maar ik mis haar niet, ze is een nostalgische herinnering geworden. Ik ging altijd naar haar en babbelde met haar. We hadden allebei hamsters en hielden van dieren en natuur. Er was wel een probleem ze was 13, dus ik loog tegen de mensen rondom mij dat ik 14 was.

Ik ging ooit een paar keer op bezoek bij haar! Ik gaf haar tekeningen en ze had mij eens chocolade gegeven.
Ik at er kleine stukjes van, elk moment er van genietend. We zaten ook op elkaars myspace. Vaak waren er periodes dat ze niets liet horen.... Ze vertelde soms dingen, dat ze met haar hamster gooide, en dan toonde haar hamster zijn tanden aan haar.
Ze zei ook tegen mij: 'Als ik dingen aan anderen vertel worden ze boos, ze begrijpen mij niet, maar jij, jij begrijpt me tenminste.'
Ik zei 'Ik doe mijn best.' Haar zus was ook gestorven, en later haar hagedis. Ze zei tegen haar moeder dat ze toevallig meer verdriet had bij haar hagedis dan bij haar zus. Haar moeder was dan enorm boos op haar. J. zei dat ze de toekomst kon voorspellen.
De nacht voor haar zus stierf droomde ze over brand: er was brand in haar huis, en haar zus zat vast in een kamer vol vlammen.
De volgende dag ging ze fietsen met haar zus en ze hield een race. J. merkte dat ze een grote voorsprong had en kwam als eerste aan.
Wat ze niet wist was.... dat haar zus was aangereden door een camion tijdens de race. We leven in een imperfecte wereld, waar dingen gebeuren die niet mogen gebeuren.

Dagen gingen voorbij. Ik ging op bezoek bij haar huis. De dingen die ze had waren in thema van paarden, ze had ook een bed met prentjes van dino's. Ik hield ook van dino's en paarden! vooral dino's! Man, ik was toen nog een kind.
Ze had ook opgezette dieren in haar kamer. Ze had haar eigen 'kamp', achter haar kast. Ze kroop er in en ik kroop achterhaar.
Er was niets gebeurd. We waren gewoon vrienden.

Ze vertelde me wilde verhalen. Waar ik soms mijn twijfels over heb of ze waar zijn. Er was toen een lied bekend van Shakira over Afrika. J. haatte dat lied. Ze was ooit op reis geweest naar Afrika, en had daar enorm veel insectebeten gekregen. Ik dacht toen: 'Ze is op reis gegaan naar Africa!' Mijn familie ging altijd op reis naar Frankrijk, Wallonië en Nederland maar nooit verder.
Ik was dan altijd jaloers dat mijn klasgenoten naar Egypte, Amerika of Hawaï gingen.
Ze vertelde dat ze wiet had gekocht in Madrid, en dat haar moeder dan boos op haar was. Ik dacht. 'Wiet? kopen hoe deed ze dat zelfs?' Ze was nog maar 14, denk ik, toen. Achteraf gezien, ben ik naar Lissabon geweest. Daar heb ik ook wat meegemaakt, hierover later meer.... Ik merkte dat je daar makkelijk wiet kon kopen, ze schoven het bijna in je gezicht, maar ik was daar niet in geïnteresseerd.
Ze vertelde ook dat ze alleen, s' nachts naar een kerkhof was geweest. Iemand had haar in een struik geduwd, maar ze haalde haar mes uit en kon zo ontsnappen. Ik dacht "Wauw, ze durft dat." De gedachte aan een stoere tomboy, met lang haar trok me enorm aan. Achteraf gezien is dit verhaal fake, maar ik maakte zelf zoveel mee, dat je het nooit zeker kunt weten....

Op een dag stuurde ze 'Ik voel dat er iets is en ik wil dat je het gewoon zegt!' (misschien dacht ze dat ik boos was op haar ofzo) maar ik antwoordde als een klein kind "Ik ben verliefd op jou en nu vraag ik mij af, ben jij verliefd op mij?" Ik kreeg daarop geen antwoord maar we zagen elkaar wel. We maakten een lange wandeling, langs de velden. We kwamen bij een boom, daar klom ze in. Ik was een nerd, ik durfde niet in bomen klimmen. Op de weg terug wilde ik mijn arm over haar leggen, maar ik durfde niet dus mijn arm bleef daar zweven, boven haar rug, zonder dat ik haar aanraakte. Wat. een. debiel. was. ik. toen. Maar weet je wat, ik durfde tenminste mijn liefde bekennen en sprak met meisjes af.

In deze tijd dachten veel mensen dat de wereld ging vergaan in 201X, ik geloofde daar niet in aangezien het ging om een mayakalender uit de oudheid, en dat sloeg wetenschappelijk nergens op. J. zei dat ze zelfmoord ging plegen in 201X en ik was bezorgd, enorm bezorgd, om haar. Stel dat ze het ging doen terwijl de wereld niet eens ging vergaan?
Ik was wel bang dat C.E.R.N. de deeltjes versneller per ongeluk een zwart gat ging creëren. Ook al was dit achteraf gezien nonsens en wisten de vele wetenschappers wat ze deden, toch leek dit toen wel mogelijk, ook al was de kans misschien 0,0000001 procent volgens mensen op het internet.

J. wilde vrienden blijven. Uiteindelijk was onze vriendschap voorbij, en ik zat vol liefdesverdriet. En telkens als de bus haar op pikte en ze verder op de bus zat deed mijn wanhopig tienerhartje pijn.
Ik weet ook nog dat haar moeder mij wilde toevoegen op facebook. Dat heb ik geweigerd, ik had er een raar gevoel bij.
Sociale media was toen nog een plek voor jongeren, en volwassenen op de site vinden wij maar creepy.
Achteraf is dat het beste, het lijkt me respectvol naar J. toe.

Ik ging ook naar de tekenschool. Daar zat er een meisje genaamd Lore. Ze was prachtig, ze had zwart haar en bangs/ een fringe en ze droeg altijd gothic kledij met korte rokjes. Ze was ook into anime zoals ik, en was een fan van de serie Soul Eater, zoals ik. Ik had gevraagd om met haar af te spreken, en ze zei ja. Ik was zo blij. We spraken af aan de K. Die winkel was vroeger veel gezelliger, toen stond het daar nog niet vol schermen, zoals nu in 202X. We zaten aan de trap en babbelden. Ze vertelde dat ze into Wicca was en ervan hield om mensen te bekijken van ver. Ik bekende mijn liefde voor haar, maar ze zei dat ze verliefd was op iemand anders. Ik had wel haar zelfvertrouwen omhoog geholpen, want ze dacht dat ze lelijk was. Ze was prachtig, en niet eens dik. Zoals ik zei, ze had stijl, en droeg deze stijl alsof het de normaalste zaak van de wereld was. Ik was te dwaas om door te hebben, dat ze mij niet wilde. Ik probeerde met haar te spreken in de tekenschool. Na een tijdje ging ze niet meer naar de tekenschool, kwam dit door mij? Had ik haar weggejaagd? Werkte ik teveel op haar zenuwen?
Het was ook de tijd van debiele facebook spelletjes, en ik was 14 / 15 jaar dus ik had niet door dat die zever onze informatie stal. Eén spel was enorm misleidend. Je kreeg een random aanzoek dat iemand een opmerking had gegeven over je profielfoto. Dus je moest dan andere mensen hun profielfoto's beoordelen om punten te verzamelen zodat je kon zien, wat ze over jou hadden gezegd. Ik kreeg een aanzoek van het spel, het was van Lore, ze had iets over mijn profielfoto gezegd. Ik speelde het dwaze spel, verzamelde mijn punten bijéén, maar zag nergens wat ze over mij zei. Uiteindelijk vroeg ik het gewoon aan haar via berichten of ze iets over mijn foto had gezegd, of dat het gewoon het spel was dat stom deed.
Ze zei, dat het gewoon het spel was dat dom deed. Ze had dus helemaal niets over mij gezegd. We hadden een tijdje niet meer gesproken en ik stuurde haar een bericht: "Toen ik je in mijn armen hield was ik zo gelukkig."
Nooit een antwoord gekregen.....
Waar ze ook is, ik hoop dat ze gelukkig is. Jammer dat ik haar had lastig gevallen, perrongeluk, maar ik had haar een welverdiende ego boost gegeven.

Ik had ook even een tweede 'gay' fase. Ik voelde me aangetrokken tot een jongen van mijn klas Y., ik bende mijn liefde aan hem, maar we bleven gewoon vrienden, we waren enorm goede vrienden toen.

Ik weet ook nog dat de leerlingen van mijn klas een wedstrijd hielden waarbij ze foto's namen van vrouwelijke leerkrachten hun achterwerken. Degene die de meeste foto's had won.

Ik was zo eenzaam dat ik een lijst had geschreven met wat ik voor een lief zou doen. Nu pas weet ik hoe debiel het is, maar aan de andere kant heb ik nu door dat het een soort poëzie was, zonder dat ik het door had. Het ging ongeveer zo:

Wat ik zou doen voor een lief:
Sms'en tot de batterij van mijn gsm op is.
Haar insmeren tot de zonnecrème op is.
Elke dag een tekening voor haar maken.
Cadeautjes kopen, bloemen kopen, chocolaatjes kopen, een elke dag luisteren,
Enzovoort, enzovoort,....

16./42 Kelly en De USB Stick
Waarschuwing: Seksuele tekst, stalking
Ik was ongeveer 16 en zat in het 4de middelbaar, en zoals ik keer op keer zei voelde ik me eenzaam. Mijn laatste liefje was in het 6de leerjaar. Daarnaast wilde ik liefde ervaren en ontmaagd worden. Ik vervloekte mijn school voor autisten waar enkel jongens op zaten. Jongens die precies niet opzoek waren naar liefjes. Er was ook S. een begeleidster van mijn school, ze hielp me altijd en motiveerde mij altijd. Ze had een mooie lach en brede heupen, ze was ook flat chest, maar dat vond ik juist mooi aan haar. Ik weet gewoon op een dag dat ik zei tegen haar "Ik ben verliefd op jou." ze zei 'maar Deadname toch!' (Deadname is mijn oude naam.)

Ze was geschrokken en uiteraard was er niets gebeurd tussen ons.

Dus in plaats van een lief te hebben keek ik hentai, rare hentai. Niets mis mee, het waren tekeningen en tekeningen doen niemand kwaad. Daarnaast deed ik iets verschrikkelijks. Van de weinige meisjes, die er op school waren, en van de knappe leraressen nam ik, wel, stiekem foto's. Ik nam foto's van vrouwen en meisjes zonder toestemming met mijn Ipod. Ik was ziek, ik wilde hun schoonheid bewaren, bij mij houden.

Ondertussen was ik verliefd geworden op een meisje dat ik had leren kennen via facebook, Kelly was haar naam.
Ze was een vriend van Y., Y. die in mijn klas zat. Ik denk dat ik online mijn liefde aan haar had bekend. We spraken af in Roeslare, ik ging er met de trein naar toe.
We dronken samen, we knuffelden in het park. We waren dol op elkaar, we gingen samen naar het toilet om te knuffelen maar de toilet madam zag dit en jaagde ons weg. We gingen naar het station om terug naar huis te gaan. En van haar.... kreeg ik mijn eerste tong kus.

We chatten veel via skype. Ze ging op bezoek bij mij thuis. We zaten samen in bed, we hadden geen seks maar experimenteerden wel. Het waren seksuele handelingen. Ik stak mijn penis tussen haar borsten. Daarna masturbeerde ze mij, ik kwam bijna klaar, en om één of andere reden liet ze los, omdat ik bijna kwam deed ik verder en ik kwam een seconde later klaar. Dus aan de éne kant was ik ontmaagd en langs de andere kant niet, het hangt er vanaf hoe je het bekeek. Sinds eind 201X weet ik dat dit niets uitmaakt, maar toen was ik daar zo mee bezig. Opeens klopte er iemand op de deur, en ik zei uit gewoonte "Ja?". F*cking dwaas dat ik toen was! Mijn moeder deed de deur open en zag ons liggen en deed rap de deur toe. Ik verontschuldigde mij aan Kelly en legde het uit dat ik het uit gewoonte deed. Voor haar verjaardag ging ik op bezoek bij haar thuis. Ze was dol op wolven dus ik had een boek over wolven voor haar gekocht. We gingen naar haar kamer, ik wilde met haar vingeren, maar ze droeg een maand verband dus ze zei dat we geen seks konden hebben. Ze ging naar het toilet, en ik wilde zien hoe ze plaste, maar dat wilde ze niet.

In ieder geval, desondanks ik eindelijk een lief had, nam ik nog altijd stiekem foto's van meisjes. Ik bewaarde ze op mijn computer en ook op een usb-stick als back up. Ik was bang de schoonheid van de meisjes van mijn klas te verliezen en op deze ziekelijke manier hield ik hun schoonheid bij mij. Hoe dan ook, Y. had de anime Tengen Toppa Gurren Lagann gedownload en beloofde deze op mijn USB stick te zetten, ik weet niet meer of heel de serie erop kon, maar een paar afleveringen was ook goed. Y. vertelde me dit op een momenten waarop we de bus moesten nemen, dus ik moest snel beslissen, ik zei dat hij dit mocht doen als hij niet in de andere folders keek van mijn USB.
Dit lijkt wel normaal, misschien stonden er strand foto's van mijn op in mijn zwembroek?
Je kan zeggen, dat ik een foute beslissing had gemaakt door mijn USB stick te geven,
maar achteraf gezien ben ik blij dat het is gebeurd.

De volgende dag, was verschieten. Iedereen noemde mij een pervert, en de begeleiding wilde mij zien. Y. zag mij en zei dat wat hij op mijn USB stick had gevonden echt dégoutant was. Y. had meteen mijn school gebeld en mijn USB stick aan een begeleider gegeven. Daarna moest ik langs bij begeleidster S. Ik moest haar de foto's tonen en mijn rare hentai. Ze was enorm teleurgesteld in mij en ik was aan het huilen. Ze legden mij uit dat dit echt niet kon en dat ik de foto's en hentai moest verwijderen. Dit deed ik ook. Ik mocht ook mijn Ipod Touch niet meer meenemen. Dat deed ik, tot mijn oude mp3 speler kapot was, dan nam ik terug mijn Ipod Touch mee na 2 jaar, maar enkel om muziek te luisteren. Er was één snobbige jongen die zei "je mag hem wel niet meer meenemen hé".

Mijn ouders namen mij mee naar de psycholoog zoals elke verantwoordelijke ouders zouden doen. Je wilt toch ook niet dat je kind een verkrachter of moordenaar wordt? Ik bekende aan de psycholoog en legde alles uit. Hij vertelde dat ik een grote fout had gemaakt, maar eruit had geleerd. Hij vroeg me of 'ik me een slaaf van mijn penis voelde'. en ik zei nee.

Hij zei dat ik geen seks verslaving had. Hij zei ook dat ik geen psychopaat was omdat ik niet gefocust was op pijn. Ik wilde anderen geen pijn doen. Ik zat vol schuld. Op een dag nam Y. foto's van mij op de bus en hij zei "Je bracht dit op jezelf." Ik kwam huilend thuis.

Ondertussen, had ik nog altijd een relatie met Kelly. Ze wist via Y. wat er was gebeurd en ik probeerde het te ontkennen, maar ze wist goed genoeg wat ik fout had gedaan en stuurde een tijde niets meer. Uiteindelijk stuurde ze dat ze het had uitgemaakt, ik zei op een debiele manier "Dat is slim, dat je een tijdje niets stuurde." Ook al was het mijn schuld, ik was nog altijd kwaad op Y.

Sindsdien stak ik mijn rare seksuele kant weg. Geen ongewenste foto's meer nemen, ik keek wel nog rare hentai, er is niets mis met tekeningen en tentakels, maar ik hield deze kant van mij geheim tot 201X, zie later.
Het is uiteindelijk goed wat er is gebeurd, het was als een koude douche, ik was de slechte kant op aan het gaan en ik was wakker geschud. Desondanks zou de stank van wat er was gebeurd mij achtervolgen voor de rest van mijn schoolcarrière.
Ik had veel spijt, ik huilde vaak en ik weet nog dat mijn begeleidster zei 'hé, je hebt geen moord gepleegd hé'.
Daarnaast omdat ik een tijdje was uitgesloten van sociale interactie van mijn school was ik emotioneel sterker geworden.
Ik had een probleem, en dit werd het probleem van anderen. Maar als ik stopte met een shit te geven over wat anderen dachten dan was het enkel het probleem van anderen.

Desondanks ik de foto's had verwijderd, zat de schoonheid van de vrouwen nog altijd in mijn hoofd, in mijn herinneringen. Ik weet nog dat één van de meisjes waarop ik een crush had, enorm gemeen was geworden en een vriendin van mij uitschold zonder reden.

Daarnaast is ze ook lelijk geworden. Maar in mijn geheugen zie ik haar toen ze nog mooi was, toen ik nog verliefd op haar was.

17./42 Beppy

Waarschuwing: Seksuele tekst, zelfmoord, slut shaming
Er was een nieuw meisje op school toegekomen; Beppy. Ik zat toen in het 5de middelbaar en dacht eerst dat ze een leerkracht was. Ze was groot, en had grote, wel, grote borsten. Ook haar kleren leken volwassen, de eerste keer dat ik haar zag droeg ze een zwarte vest en zwarte broek.
Ze had een tijdje een relatie met Herman. Hij was enorm autistisch, maar daardoor was zijn sterke kant dat hij veel wist, als een wandelende encyclopedie. Hij wist veel over uitgestorven wezens. Ook dino's? Ik vraag me dat af. Hij kende vanbuiten welk land welke hoofdsteden had en leerde verschillende talen. Hij was een brave jongen. Daarom was ik verbaasd dat hij een relatie had met Beppy die blijkbaar veel kattenkwaad uithaalde en enorm populair was. Veel jongens waren dol op haar. Ze gaf de jongens veel knuffels en de jongens kwamen soms aan haar achterwerk. Ik vond dat wel cool van haar, ze was een vrijgevochten meisje die zich niets aantrok van wat anderen dachten. De bekrompen leerkrachten spraken van "ongepast gedrag" en "dat dit niet normaal was" voor een meisje van haar leeftijd. Er is al zo weinig liefde op de wereld en dan gaan ze zo ouderwets doen.... Mijn klasgenoten waren ook niet veel beter, ze waren jaloers en noemden haar "een slet". De jongens van de school waren maagden die ontmaagd wilden worden, maar als een meisje iets zegt of doet is ze meteen "een hoer", wat een zever. Een ding hadden Beppy en Herman wel gemeen, ze leerden allebei graag talen, namelijk Arabisch. Dit feit zal belangrijk zijn later in dit verhaal. Op een dag was het uit tussen Beppy en Herman. Er was iets gebeurd. Zei en Jay kwamen goed overeen. Op een gegeven moment gingen zei en Jay naar het toilet, Jay vingerde Beppy. Ondertussen had juffrouw K. gezien dat ze naar het toilet waren gegaan.
In plaats van twee tieners ervaring te laten op doen op een consensuele manier nam ze een f*cking muntje en deed ze de deur open als de nieuwsgierige trien die ze was. Maar ja, we moeten rekening houden met wat ze dacht, misschien wilde ze controleren of alles wel degelijk consensueel gebeurde. Ze zwaaide de deur open en betrapte Beppy en Jay op heterdaad. Beppy en Jay moesten elk apart naar de begeleiders. Beppy begreep dat wat ze deed, verkeerd was volgens de school. Jay daarentegen werd kwaad en begon te roepen dat Beppy hem er had ingeluisd en dat Beppy "een vuile teef" was. Daarom besloot mijn school Jay van school te sturen, voor eeuwig. Ik vond dat wel een overdreven straf, gewoon omdat hij wat experimenteerde. Ik bedoel onze school zat in een klein dorpje, in het hol van niemendal, en iedereen woonde redelijk ver weg van onze school, dus je kon moeilijk na school afspreken. Daarnaast, waar vind je een privé ruimte als minderjarige? Je woont nog bij je ouders dus dan is dat een heel gedoe om niet alleen om je moed bijeen te rapen en tegen een meisje te praten, maar je moet dan nog hun ouders of je eigen ouders overtuigen om die persoon op bezoek te laten komen. Nu ja.
Enfin het was uit, tussen Beppy en Herman en ik had het gevoel dat ik snel moest handelen, of ze ging er vandoor met iemand anders. Daarnaast zwaaide ze naar mij en blies zelfs kusjes naar mij. Ik was ondertussen 17 geworden. Zodra ik kon vond ik haar op facebook. Al snel, als een debiel, zei ik "Ik ben verliefd op jou." Ze zei dat ze ook verliefd was op mij. Ik vroeg:
"Hebben we nu een relatie?" en ze zei 'Ja'. Ik vroeg hoe oud ze was, en haar antwoord viel in als een bom.
'DERTIEN JAAR'. Sh*t. Ze zag er totaal niet zo jong uit!
Ik leerde haar beter kennen. Ze was blank, maar ze identificeerde zich als moslima tot groot ongenoegen van haar ouders. Haar vader werkte bij de politie. Ze zei dat ze hoofddoeken had gekocht maar dat haar ouders die hadden verstopt. Omdat haar vader geen oppas vond moest ze mee naar haar vaders werk waar ze een doek met bloed zag. Ze had nog een jonger zusje rond de acht jaar. Ze zei dat ze samen met haar zusje op skype zat en daar vaak mannen tegen kwamen die masturbeerden voor de camera, ze moest er mee lachen. Dat had ik dus nog nooit meegemaakt, dus ik was daarvan verschoten zeker met dat ze maar 13 was EN dat haar 8 jarig zusje die dingen zag, 8 JAAR! Ik wilde eerst onze relatie geheimhouden aangezien ons leeftijdverschil, maar de dag van onze relatie kwam ze naar ons toe, knipogend en met haar ellebogen tegen mij duwend, waardoor het duidelijk was voor iedereen dat we een relatie hadden. zucht. Onze relatie was leuk. We konden elkaar enkel zien tijdens de middagpauze, want zei zat in BSO en ik in ASO, en enkel dan was er een gedeeld plein voor beide groepen. Nogal debiel om mensen zo gescheiden te houden, maar het was zo. We knuffelden lang en veel.
Ik gaf haar kusjes en likte haar nek. Als we knuffelden wiegde ze haar kruis tegen die van mij aan, dat was.... enorm leuk. Ze leerde werken in de tuinen waardoor ze rook naar zweet en haar nek lekker zoutig smaakte. Ik wilde haar eens tongzoenen, maar ze hield haar mond toe. Ze zei dat ze er nog niet klaar voor was. Ik vond het niet erg en verontschuldigde mij. Maar ik was wel een beetje verbaasd. Iedereen noemde haar een "hoer en slet" maar ze was maagd, tongzoende niet en was nog maar 13! Ze babbelde veel Arabisch met andere mannen online. Op haar profiel vroegen ze hoe het was met mij, en ze antwoordde gewoon. Dat was even verschieten, onze relatie werd gewoon te grabbel gegooid door haar online. Daarnaast was mijn klas boos dat ik een relatie had met een meisje van 13. Ze zeiden altijd "Oeh, ben je weer bij uw jailbait?" Ik deed alsof ik niet wist wat dit betekende, maar als je op internet zit, hoor je veel, en ik wist dat het een term was voor aantrekkelijke minderjarige meisjes. Alsof ze volwassen mannen in de cel lokten.
Op een gegeven moment was Beppy boos op mij. Ik vroeg me af wat er aan de hand was en ze vertelde dat Joris allerlei dingen over mij had verteld, zo erg dat ze het niet eens wilde herhalen. Ik wist dat Joris vaak roddelde en loog, dus ik zei dat het waarschijnlijk niet waar was. Onze relatie was terug genezen.
Er was een avond waarbij ze plots iets stuurde. Ze zei dat ze zelfmoord ging plegen. 'ZM' zoals ze dat noemde. Ik was bezorgd en probeerde haar te bellen, ik stuurde talloze berichtjes. Ik belde de school en stuurde een email. Maar kreeg geen antwoord.
Ik kreeg een bericht van haar terug. Ze leefde nog, ze was naar buiten gegaan en zei dat ze geen zelfmoord kon plegen omdat ze geen touw vond. De volgende schooldag was ze boos op mij omdat ik het aan de leerkrachten had verteld. Ik moest het namelijk geheimhouden dat ze met zelfmoord gedachten zat. Ik moest naar de begeleiders en die vertelden mij "soms zeggen mensen dingen dat je niet moet geloven hé".
Klonk nogal als slecht advies als het om, wel, zelfmoord gaat maar goed. Heel die tijd wisten mijn ouders van niets, helemaal niets. De begeleiding wist wel van onze relatie en vond het blijkbaar niet erg, onze relatie was ook niet seksueel.

Onze relatie ging wat beter, maar er was een probleem, ik had enorm, enorm, veel schoolwerk.
Beppy bleef, en bleef maar berichtjes sturen en met mijn huiswerk kon ik niet altijd antwoorden. Ik had ook geen smartphone, bestond dat toen zelfs? Dus onze relatie leed hieronder.
Op een dag deed ze een voorstel, ze ging het 'uitmaken' maar 'niet echt uitmaken.' Ik begreep niet wat ze bedoelde en ik had er een slecht voor gevoel bij, dus ik zei 'laten we het helemaal uitmaken'.
Ik was verdrietig. Mijn klas deed grof tegen Beppy, maar niet tegen mij, alsof ik mezelf niet kon verdedigen en zei die grofheid verdiende, wat totaal geen waar was. Ok, ik zei nooit iets, maar Beppy verdiende geen haat. Beppy had een typische lach, die zo luid was dat je ze in de verte kon horen, iets wat velen haten aan haar, maar als ik die lach hoorde, kreeg ik een krop in mijn keel en kwamen er tranen in mijn ogen, ik miste haar. Mijn klas vertelde hoe ze met andere jongens knuffelde en "met haar kruis tegen hun aan schuurde" zoals ze bij mij deed. Het leek alsof er een scherf door mijn hart ging. Ze vertelden ook dat ze een jongen van 21 had leren kennen via internet, hij pikte haar op van het internaat zodat ze samen iets konden gaan drinken.
13 is inderdaad nog al jong om alleen iets te gaan drinken; plus 21 is nogal.... oud om met een 13 jarige iets te drinken.
Ze had niemand verteld met wie en waar ze naar toe ging, en de begeleiders van het internaat, die zelf in de 20 waren dachten dat wij autisten allemaal een bende gehandicapten waren met het verstand van 6 jarigen. Dus ze belden meteen de politie, de politie deed een hele zoektocht en bracht Beppy terug, en de jongen werd opeens verdacht van ontvoering.
Ik weet nog, in de refter, de eetzaal, dat Beppy naar mij keek, ze had zo'n blik, dat ik de wereld rondom mij voelde draaien. Hoe ze dat deed wist ik niet, maar vrouwen, wat een macht hebben ze!
Uiteindelijk was Beppy terug samen met Herman.

Met al dat gedoe klinkt het of die relaties die ik had met Kelly en Beppy een jaar duurden, maar nee, beide relaties duurden elk één maand. Het is het middelbaar en puber tijd. Het is tienerdrama, een heleboel tienerdrama.

18./42 J. Onbeantwoorde Liefde, Deel 2

Waarschuwing: Seksuele tekst
Het leven ging door. Er was een mooie jongen op school toegekomen, hij leek wel een meisje, hij had lang rood haar, dikke lippen, en grote wangetjes. Hij was een beetje mollig maar absoluut niet dik. Ik was verliefd op hem, maar had hem er nooit iets over verteld. Misschien was dit weer een 'gayfase', hij zag er enorm vrouwelijk uit en ik aanvaardde mijn gevoelens die ik had voor hem.

Ik was verliefd geworden op een meisje Jolonde. Ik wilde met haar praten, maar telkens als ik naar haar toeging ging ze weg.
Als de debiele autist die ik was, had ik dat totaal niet door, maar ik gaf niet op. Het was valentijn en ik had een valentijnshartje voor haar getekend, het was een hartje met allemaal doodles op, en ik gaf het aan haar op valentijn. De volgende dag kwam ze naar mij, ze had een antwoord voor mij. We wandelden even naar waar het wat rustiger was, bij een boom. Haar antwoord was 'neen' en ze gaf mijn hartje terug. Uiteraard accepteerde ik het.
Hoe dan ook, was ik thuis boos, als de dwaas die ik toen was. Ik scheurde het hartje in stukken en spoelde het door het toilet.

Dan was ik verliefd op Liesje. We spraken vaak af, maar toen ik mijn emoties bekende zei ze 'Ik weet nooit wat ik moet zeggen op zo'n momenten' en ik ook niet. Dus er gebeurde niets. Ik weet wel nog dat ze dan samen was met een andere jongen.
Die jongen zei plots tegen haar, "Ik ben vergeten waarom ik op je verliefd ben." 'Godverdomme' dacht ik, 'Ik kan duizenden redenen bedenken waarom ik verliefd ben op haar!' "Oh, nu weet ik het weer!" zei die jongen plots.

Ondertussen had J. terug contact met mij opgenomen. We gingen samen naar de film Brave kijken, ik weet het nog goed, want de hele tijd zat ik met een verveeld gevoel. Het was 201X, de laatste maand van het 5de middelbaar en ik was ongeveer 18.
Ik dacht, "Wel J. is ouder nu, en misschien zijn de hormonen nu ook bij haar toegeslagen en kunnen we eindelijk een relatie hebben."
We waren aan het wachten tot de film begon, er speelde een melig liefdeslied, toen het gedaan was dacht ik haar een kus te geven maar ze schoof haar hoofd weg, ik probeerde het nog eens en ze knikte neen. Ik stopte ermee en zat met een verveeld gevoel, had ik haar bang gemaakt?
Eenmaal thuis stuurden we berichtjes, ze vroeg 'ben je boos op mij?' en ik zei: "neen, ik dacht juist dat je boos op mij was."
Ik was blij dat we geen ruzie hadden, we babbelden wat en dan zei ze 'Ik ga nu stoppen met sturen om mijn gsm uit te sparen.'
Dit was het laatste dat ze tegen mij zei.

Ik was altijd wel verliefd op iemand, misschien was dit het teken dat ik Polyamoreus was, of beter Ethisch Non-monogaam.
Maar hier zal ik later op terugkomen.

Ik was een eenzame loser, maar ik was het beu om mijn hart telkens opnieuw en opnieuw te breken, dus ik dacht, ik ga even stoppen met zoeken.
Ondertussen was Q. een goede vriend van mij, verliefd geworden op J. Hij was nogal een nerdige jongen, hij droeg een bril en had nogal een rare manier van praten. Hij wist totaal niet dat ik verliefd op J. was, maar hij zocht raad en hulp bij mij. Hij noemde haar "Het Wezen" zodat mensen niet gingen door hebben dat we het hadden over haar, wauw, totaal niet creepy.
Hij wilde dat ik met hem meeging naar haar om met haar te praten enzo, wat moeilijk was, want J. wilde afstand bewaren met dat ik op haar verliefd was. Later kwam Q. naar me toe en zei hij "Mijn begeleider ging naar me toe en zei over ik en J. :
"*Ik wil dat je daarmee stopt!"* Ik was helemaal in de war, ik probeerde mijn vriend aan een lief te helpen, maar in de plaats daarvan was ik hem aan het helpen met iemand Te Stalken! Q. zei:

"Ze willen dat ik er mee stop, maar hoe kan ik stoppen met over iemand
te denken? Hoe kan ik stoppen met verliefd op iemand te zijn? Ik ben geen robot waarvan je de emoties gewoon kunt verwijderen, hé!"
Van slag vertelde ik het aan de begeleiding, en ze zeiden dat ze rustig met Q. erover gingen praten.

Zowel Beppy, J. en Jolonde zullen nog terug komen! Maar eerst is het tijd voor een volgend hoofdstuk.

19./42 H, een lange liefde
Waarschuwing: Seksuele tekst, incest, vreemdgaan, pedofilie
Ik zat in het 6de leerjaar en was 18, het was 201X. Ik was een grote fan van Evangelion toen, en zat in een facebook groep voor Evangelion fans. Daar leerde ik H. kennen. We begonnen te praten via facebook. Ze stuurde enorm veel. Op een dag stuurde ze 'ik ben verliefd op.... een stoel.' Hierdoor had ik een vermoeden dat ze verliefd op mij was.

Ik had voor het eerst afgesproken met haar voor een Evangelion fan kerst meet. H. droeg een schouderband, ze had last van haar schouder. Ze kende iedereen van de groep al. Na de meet dacht ik eens met haar eens af te spreken. Ik vroeg letterlijk aan mijn ouders en broer of ze die dag konden weg gaan, damn wat een lef had ik toen. Ze gingen een film zien. Het sneeuwde toen we afspraken. Ik vertelde dat ik autisme had, en ze zei 'ja ik had al het gevoel dat er iets met je scheelde.' Ik vertelde dat ik twee moeders had en dat vond ze tof om één of andere reden. Ze zei later dat ik hierdoor was opgegroeid met respect voor vrouwen.

We zaten alleen in de zetel beneden en daar bekende ik het "Ik moet iets bekennen, ik denk dat ik smoor verlief op je ben."
We babbeleden wat verder, maar ze ging wachten voordat we een relatie gingen beginnen. We kusten, een tongzoen, en ze beet in mijn lip als ik te snel kuste, dat was eigenlijk wel heet. Ze had ook de neiging aan mijn wang te likken voor de grap.
Na onze eerste ontmoeting alleen had ik een tekstje geschreven het ging ongeveer zo:

Jij bent de maan in de donkere winternacht
We laten samen sporen achter in de sneeuw
In de koude wind, ben jij als een warme vlam
De witte vlokken dwarrelen in het rond
Je bent een tornado van emotie
Als een lente zon
Smelt jij bevroren tranen weg

We spraken een paar keer. Ik zei dat ik dacht dat ze op me verliefd was omdat ze zoveel stuurde, maar ze stuurde veel berichten naar iedereen en maakte bij veel mensen die grap van 'ik ben verliefd op.... een tafel'

Na een poosje zei H. 'Ja'. We hadden eindelijk een relatie. We hadden seks in mijn kamer, ik was eindelijk ontmaagd!
Op mijn achttiende. Nu weet ik dat het niets uitmaakt, sommige mensen zijn maagd, anderen hebben elke week seks met iemand anders, ieder z'n ding. Ik kon wel niet klaarkomen in haar, maar ik trok me af erna.

Ik weet nog hoe Joris altijd vol jaloezie zei "kalveren liefde." Hij kreeg eerst geen gelijk want onze relatie duurde 5 jaar.
Maar uiteindelijk had hij toch gelijk, we waren allebei nog jong en moesten nog veel groeien, uit elkaar groeien.

Zoals ik zei droeg H. een schouderband. Er was iets gebeurd voor ik haar leerde kennen. Ze zat op de bus, samen met Josefien om naar school te gaan, en ze stond al recht. Een rijke vrouw in een bmw, reed plots van de parking waardoor de bus bruusk moest remmen. H. vloog vooruit en viel op de grond. Ze belde de 100 en daarna haar vader en zei 'mijn kom is uit de schouder, mijn kom is uit de schouder!'. Haar vader begreep het niet. H. was helemaal in paniek. Josefien zei: 'bedoel je niet: je schouder is uit de kom?'. H. werd naar het ziekenhuis gebracht, haar schouder werd er terug 'in geklikt' als een stuk machine, als een bionicle speelgoed. Haar spieren waren deels gescheurd. Ze had heel haar leven last van lichte chronische pijn hierdoor.

Het was ook een gevecht met de verzekering, ze wilden haar niets betalen en lieten de zaak zolang aanslepen met de hoop dat H. het ging vergeten. Er ging een rechtszaak van komen. Ze moest haar schouder en haar rug tonen in een kamer met een heleboel experten waarbij ze haar beha moest afdoen. Dat vond ze echt niet leuk. Ze deden ook onderzoek om te zien of haar zenuw beschadigd was. Ze plakten een klever met elektriciteitsdraad aan haar arm en lieten er schokken door gaan. Ze had geen pijn, maar haar arm bewoog op en neer en ze moest huilen. 'Ik voelde mij precies een experiment.' Het was wel jammer want ze zat op De KunstSchool (ze was een jaar ouder dan ik) maar door haar schouder kon ze moeilijk de druk machines gebruiken. Ze had ook abstracte werken gemaakt, maar daardoor vonden de leerkrachten dat ze niet in thema's kon werken. Hierdoor moest ze stoppen met haar studies. Ze deed dan een leraren opleiding, maar meer hierover later. Met haar schouder moest ze meerdere operaties ondergaan. Haar leven was voor altijd veranderd. En die trut die zomaar voor een bus reed, heeft er niets van gemerkt, en zal er niets van merken.

Ik weet nog het eerste bezoek bij haar thuis. Ze woonde in 'the middle of nowhere' ,vlak naast een café, in het verre niemendal.
Het was een deelgemeente van een gemeente die niet eens een station had, zo verscholen lag het. Met de auto was het een klein uur rijden, met het openbaar twee uur! Eerst moest ik een trein nemen en dan een bus, of twee bussen na elkaar. Het ergste was dat de trein en eerste bus voorbij de gemeente reden, dus ik deed altijd een grote omweg.

Zowel H. als ik hadden toen geen rijbewijs.
Nu snap ik nog altijd niet hoe we zolang samen konden blijven, maar goed. Ik was bij haar thuis en we speelden eerst op de wii, de enige keer dat we gameden bij haar thuis eigenlijk. Ik vroeg telkens of we naar haar kamer wilden gaan, maar ze zei 'nee'. Uiteindelijk gingen we wel naar haar kamer en hadden we seks. Ze zei wel dat ik het teveel vroeg, hetgeen raar was voor haar ouders.

Haar vader had een grote walrus snor, waardoor ik hem moeilijk serieus kon nemen. H. vond dat verschrikkelijk telkens ik iets negatiefs zei over haar ouders. Ze is haar vader toch niet? En als ik het probeerde uit te leggen werd ze enkel maar kwader, dus liet ik het liggen. Hetzelfde ging voor haar buurt. Ik zei dat haar buurt marginaal was, net zoals mijn stad marginaal kon zijn.
Ze was dan boos op mijn 'Ach, je vind mij marginaal?' 'Neen, ik vind je buurt marginaal, ze maken s' nachts lawaai en houden ons de hele nacht wakker.' 'Ja, maar je veralgemeend weer, je bent grof tegenover mensen die in armoede leven.'
Sorry, veel mensen gebruiken marginaal als ze het hebben over de lagere klassen, maar ik gebruik marginaal als in 'onbeleefd' marginaal betekend 'aan de rand' en als iemand zich 'op het randje van aanvaardbaar' gedraagt is deze marginaal.
Een dakloze die buiten slaapt is niet marginaal, hij kan er niets aandoen. Een bekende zanger die zijn vrouw in elkaar slaat, of een man met een rode ferrari die aan een winkel stopt om tegen de ruit te plassen zijn marginaal.

H. woonde dan ook in een marginale buurt. Vroeger was het er rustig, maar naast haar huis had er iemand een café op gericht 'Den Vierklaver' telkens was de eigenaar één of andere marginaal die vroeg of laat in de gevangenis belande, waardoor er telkens een andere eigenaar was. 'Den Vlierklaver' kreeg de bijnaam 'Het Gevangklaver'. H.'s moeder belde telkens de politie, maar telkens als de politie arriveerde, zette het café de muziek stiller, om het weer volle bak te zetten zodra de politie weg was. Hierdoor werd H.'s moeder als de heks van het dorp gezien. Het was niet alleen daarom. Ze hield vroeger een frietkraam open, en ze aten elke dag frieten waardoor haar moeder, H. en haar vader dik werden. Vooral haar moeder, had er zodanig last van dat ze niet meer kon doorwerken en een paar rug operaties nodig had. Enkel haar broer en zus hadden het friet tijdperk doorstaan zonder obees te worden.
Haar zusje was dan ook jong, ze was 13, toen ik haar voor het eerst zag. Nog een reden waarom men H.'s moeder de heks noemde was omdat ze katten haatte. H. had de luxe om tussen katten te wonen, maar zowel zei, als haar moeder hadden ze niet graag.
In plaats van te genieten van alle kattenliefde en gratis kopjes en knuffels waren ze boos omdat een kat af en toe in de tuin kakte.
De eigenares van de katten had vaak een kat kwijt en zocht die dan met eten 'Minnie, Minnie!' riep ze, het geen op de zenuwen van H. werkte. Haar moeder belde de politie om de katten te laten weghalen, maar de eigenares was dan altijd boos en zei tegen de politie dat die katten van haar waren. Maar als de moeder, dan die vrouw aanklaagde wegens overlast, zei die vrouw "maar die katten zijn niet van mij!"

Haar moeder maakte glas scherven vast met cement aan de bovenkant van muur, die werkte als een hekje, om de katten weg te jagen, maar de katten zaten gewoon, langs en op de scherven. Soms liep er één van de katten in huis, en je moet weten, H.'s huis was een hoog huis met vele verdiepen, het was vroeger een hotel. Zodra de moeder een kat zag, smeet ze die uit het raam van het hoogste verdiep. Eén van de katten die ze vanuit het hoogste verdiep had gesmeten lag in de straat te miauwen van de pijn, tot iemand het arme dier naar de dierenarts bracht. Ze was echt een heks, de heks van het dorp.

Ik had H. graag. Ze was lief, warm en zacht. Ze hield rekening met mij en aanvaarde mij zoals ik was. En we hielden allebei van Evangelion. Al voor ik in het 6de middelbaar zat, besloot ik om naar De KunstSchool te gaan waar zei ook zat. Dus dat hadden we ook gemeen. Ze had zelfs haar oude cursussen gegeven waardoor ik de lessen kon leren nog voor ik die lessen gekregen had. Ik had even een voorsprong. Ik ging mee naar familie feesten. Ze had een grote familie, en de familie feesten duurden enorm lang, zo'n 5u soms. Ik nam dan materiaal mee om te studeren, maar dat ging soms moeilijk. Zei, haar zus, nicht en ik speelden dan gezelschapsspelletjes.
De familie vond mij raar, maar ik vertelde grapjes en ze vonden mij tof. Ze vroegen wel aan H. "scheelt er iets met die jongen?" en dan zei ze: 'Ja, hij heeft autisme.'

Waarschuwing, deze alinea bevat descriptie van seksueel kindermisbruik.
H. vertelde ook over haar ex. Johnny. Hij was enorm lief eerst, maar achteraf kwam zijn duistere kant boven. H. was nog maar 16, maar Johnny was al 24. Hij had epilepsie en was bang van slangen. Desondanks dronk hij veel, waardoor hij epilepsie aanvallen kreeg en telkens als hij een aanval kreeg gaf hij H. de schuld.

Ze gingen soms naar de film, maar telkens er een slang in de film kwam ging hij samen met H. weg en gaf hij haar opnieuw de schuld. Op een avond bekende hij aan H. dat hij een pedofiel was, hij toonde haar zijn "voorzichtig gecureerde kinderporno collectie". Hij vertelde dat "het niet erg was want voor kinderen is het als "*een spelletje*". Eén video was van een kind in een buggy, ze had een rokje met daaronder haar pamper aan. Er was een andere video, waarin een meisje van acht haar vader, wel, pijpte.
Het meisje keek boos. Het was duidelijk, Johnny had een zieke geest. Naar het einde van de relatie maakten ze vaak ruzie.
Johnny ging kijken om een huis te kopen, vlak bij haar buurt. H. kwam op bezoek voor zijn verjaardag, maar ze hadden ruzie.
En hij smeet een bord naar haar gezicht, gelukkig kon H. het ontwijken. Het was dan uit. Johnny stuurde zijn moeder af op H. zodat die moeder kon smeken dat ze terug bij hem ging. Meneer Johnny was een zielige manipulator, die zijn arme ma het vuile werk liet doen. Ik dacht toen "Ah, eindelijk een vrouw die slechte mannen van goede mannen kan onderscheiden en voor mij, een goede man kiest". Ik had zelf totaal niet door hoe debiel en toxisch ik zelf was.

Als H. en ik afspraken was dat altijd met een reden, en dat vond ik jammer. We konden nooit gewoon eens samen zijn, seks hebben en lang in bed knuffelen. Het was alsof H. telkens een excuus moest hebben zodat we bij elkaar konden zijn. Ik moest mee met al haar vrienden, vriendinnen en familie. Ik probeerde dan altijd wat tijd in mijn agenda vrij te houden want ik wist nooit wanneer H. wilde afspreken en ik mocht 'niet teveel' dingen afzeggen of H. ging kwaad zijn.

H. vertelde ook over haar buurt. Ze speelde er vroeger met vrienden, maar ze zijn uit elkaar gegroeid. Die vrienden waren nogal marginaal. De broer en zus hadden als tieners seks gehad, en de zus was zwanger geworden. Het kind werd geboren met een mentale achterstand, en een lichte misvorming. Hun vader en moeder deden alsof het hun kind was, maar heel de buurt wist de waarheid.

Het einde jaar was in deze tijd enorm lastig. Ik had examens en verloor telkens enorm veel tijd met de feestdagen. Elk feest werd bij H. meerdere keren gevierd. Ik moest kerst vieren met heel haar familie, EN dan nog eens apart, omdat ze 'heidens' zijn en die vader kon niet bij het familiefeest zijn vanwege zijn werk. EN dan moest ik nog eens kerst vieren met mijn familie.
Dan was het plots nieuwjaar, hetgeen ik altijd moest vieren met haar en haar vrienden EN dan moest ik terug naar het groot familie feest.

De volgende paragraaf gaat over seksualiteit en de dood, dus je kan deze gerust overslaan:
H. had ook iemand in haar familie die zwanger wilde geraken. Haar man werkte toevallig in een mortuarium. Ze was hoogzwanger, maar ze had last van enorme pijn. De dokter keek geschokt, ze had last van wormen. Ze vertelde dit aan haar man, en haar man bekende: hij had seks met lijken. Hij had zo wormen opgedaan en zijn vrouw en ongeboren kind besmet. Het kind stierf voor de geboorte. De vrouw en man gingen uiteraard uit elkaar.

H. moest op een bepaald moment medicatie nemen voor haar schouder. Hierdoor had ze rare dromen. In één droom had ze een nachtmerrie dat haar vriendin Josefien en ik haar compleet negeerden.

H.'s nonkel, frank, baatte ooit een café uit. Het café was eigenlijk van iemand anders; zijn baas. Die baas maakte valse beloften. Hij zei dat die nonkel het café zou ging krijgen als hij hard genoeg werkte. Hij moest overuren doen, en kreeg soms zijn loon niet uitbetaald. Het was een situatie waarvan hij weg moest.

H. had ook een vriendin waar ze een hekel aan had. Ze had een youtube kanaal en maakte vlogs. H. begreep dat precies niet. "Ze filmt altijd haarzelf, wat een groot ego heeft ze toch!" Er was iets speciaals aan H.'s familie. Alsof je niet teveel een individu mocht zijn. Zo had haar broer eens, in het hoger onderwijs een groepsproject. En zoals bij alle groepsprojecten heb je altijd maar één persoon die al het werk op zich neemt en de rest die lui in hun zetel zit te gamen en chips vreet. De broer moest al het werk doen maar dit was te veel voor één persoon. Hij stal dus de code van een andere groep en paste dit een beetje aan, zodat hij kon slagen. De school zag dit achteraf en hij slaagde niet voor die taak. Zo'n dingen gebeuren, maar het was zo raar dat heel die familie, er zo mee bezig was, telkens opnieuw en opnieuw vertelden ze dit verhaal en zeiden ze "hij heeft geen schuld besef, hij heeft geen schuld besef". Wat moet hij doen? Huilen? Zichzelf 26 zweepslagen geven?

Haar broer stak ook altijd teveel afval in de vuilnis bak. Hij klaagde altijd tegen H. "Je ververst de zakken van de vuilnisbak veel te rap! Als je alleen gaat wonen ga je veel mogen betalen hoor!" "Kijk ik zal eens tonen hoe je dat doet!" hij rolde zijn mouwen op en met een brede glimlach duwde hij het afval naar beneden. Helaas, de zak scheurde dan telkens, en bedorven melk of andere stinkend sap droop dan uit de arme vuilniszak. Het was een tafereel dat zich bleef herhalen.

Mijn familie, H. en ik zijn eens een paar dagen naar Budapest geweest. Ik had allerlei leuke plekken gevonden via Atlas Obscura, zoals de Micheal Jackson boom, enz. We hebben ook een grotkerk bezocht die verscholen was in een bergje. Budapest is een mooie stad, heuvels bedekt met kleurrijke huizen.

Tijdens mijn studies, KunstProject in het hoger onderwijs, ben ik naar Frankrijk gegaan, samen met mijn klas.
Dat was maar voor een week of twee, maar het leek wel een eeuwigheid. Het was de eerste keer dat ik "alleen" naar het buitenland ging, en mijn Frans was slecht. Ik kampeerde er samen met mijn klas. Ik voelde mij er eenzaam.
Er was een meisje uit De KunstSchool waarmee ik overeen kwam en van haar kreeg ik een knuffel, maar na die reis babbelden we niet meer. Er was ook een lesbisch meisje ze was chubby maar mooi. Ze kwam op mijn schoot zitten. Een ander meisje zei dat ik een player was, en ik was eerlijk verbaasd en zei "Player? Ik zou niet eens weten hoe ik dat moet doen?" Ik was gewoon een eenzame jongen die altijd naar affectie zocht.

De Evangelion fangroep organiseerde ook kampen voor de Evangelion fans. We waren met een stuk of 20 a 30. We huurden dan een zaal en slaapzaal ergens in het bos. We speelden spelletjes enzo verder.
De organisatoren hadden ervaring in de scouts, dus ze konden de verantwoordelijkheid aan. Dit gebeurde drie keer, één keer per jaar. De laatste 2 keren was H. samen met Josefien lid van de organisators. Het was leuk. De groep bestond voornamelijk uit meisjes, en om in één grote zaal vol vrouwen te slapen, is voor velen een droom die nooit zal uitkomen. Niets gebeurde, ik was samen met mijn lief. Ik had ook voor de grap 'gevochten' met een meisje, wie de andere het eerst in de grond kreeg won, ze was sterker dan mij. Best wel een leuke ervaring om gedomineerd te worden door een vrouw.... We deden ook een waterballonen gevecht, alle vrouwen hadden hen badpak of bikini aan. We hadden veel plezier.
We keken ook naar vallende sterren.
Er is een groep meteorieten die telkens rond dezelfde periode zichtbaar is, waardoor je vallende sterren kunt zien.
H. en ik lagen samen met de rest op de grond en keken samen naar de witte streepjes die af en toe in de zwarte hemel vonkten. Je zag een kleintje vonken, en zodra je er naar keek, was het al te laat. Heel speciale ervaring. Mijn liefde en ik hielden elkaars hand vast. Het was prachtig.

Er was een moment, tijdens het eten dat ik niet genoeg had met één bord dus ik nam nog een beetje. H. was toen boos op ik

omdat het eten blijkbaar op aan het geraken was. Ik voelde me als een klein kind, dat gestraft werd. De volgende keren nam ik altijd wat eten mee van thuis. U denkt waarschijnlijk dat ik dik ben, maar nee, ik weeg 76kg en heb een buikje.

Achteraf vertelde H. dat twee mensen seks hadden in het bos. Iedereen deed alsof dit iets ergs was. Ik snap niet wat hier mis mee was. Twee mensen hadden een leuk moment, en ze deden het privé in een plaats waar niemand het zag en niemand last van had.

20./42 H, een lange liefde deel 2: Voorbij de grenzen

Waarschuwing: Seksuele tekst, vreemdgaan
Als anime fan was één van mijn wensen om naar Japan te gaan. En, in mijn 3de Bachelor mocht ik naar het buitenland. Ik ben dan ook gegaan in 201X, Japan. Ik was bang dat ik H. ging bedriegen en we bespraken dit ook.

Ik was uiteindelijk in Japan. Het was een interessante ervaring. Een ander klimaat, een andere taal en andere mensen, maar in essentie is iedereen hetzelfde. We eten, drinken en slapen allemaal. We hebben gevoelens, meningen en meestal hebben we een familie, dromen en wensen. De mensen uit Japan waren heel beleefd en behulpzaam. Ze droegen al mondmaskers, 5 jaar op voorhand. lol.
Ik bezocht er een anime winkel, er was daar ook een klein maid café. Het was een schattig café in anime thema.
Het was totaal niet raar of seksueel, ik heb er het beste ijsje ooit gegeten. Ik had ook een paar keer afgesproken met meisjes, maar het was gewoon platonisch. Ik had wel één een knuffel gegeven.
Ze hadden er ook automaten met ronde capsules, sommigen waren met een hentai thema. Ik kon het niet laten en kocht er twee.
Het waren twee kleine anime vrouwen, het bestond uit twee a drie delen die ik in elkaar moest steken. Ze zagen er heet uit en in mijn appartementje alleen, masturbeerde ik terwijl ik het bekeek. Een interessante ervaring.
Voor Halloween was er ook een feest voor buitenlandse leerkrachten, ze waren verkleed. Ik ging er naartoe, misschien dat er 'iets' ging gebeuren, maar achteraf gezien zijn leerkrachten nogal close-minded, meestal. Ik babbelde met verschillende mensen, het was leuk, ik had gestaard naar een vrouw, in de hoop dat ze het ging begrepen dat ik haar zag zitten, maar achter af had ik haar waarschijnlijk ongemakkelijk gemaakt. Oeps, sorry.
Misschien dat ik de kans had om seks te hebben een Japans meisje, maar ik was samen met H. en mijn appartement lag nogal overhoop waarover ik beschaamd was. Ik vroeg me af hoelang mensen zonder seks kunnen. Ik had toen nog een toxische gedachte, maar daarover later meer. Soms huilde ik uit eenzaamheid, ik miste mijn ouders en H.
Ik masturbeerde en fantaseerde over de Japanse vrouwen die ik had ontmoet. Dit was geweldig. Mijn fantasie ging alle kanten op, zonder dat ik iemand kwetste of er drama van kwam.
Er was ook even een raar moment. Toen ik in Japan was gebeurden de aanslagen in Frankrijk. Opeens zag ik overal beelden uit Frankrijk in Japan. Mensen vroegen hoe het met mij was, of ik oké was. Eén van de mensen die ze hadden opgepakt zei dat ze een aanslag gingen doen in België. Het geen onwaarschijnlijk was.
Ik probeerde elke dag een mail te sturen naar H. en mijn ouders. Soms lukte dit niet.

Ik was terug in België. Ik vertelde vaak over Japan, en de goede dingen die ze daar hadden, en wat wij niet hadden. H. en ik gingen dan op bezoek bij mensen. Ik sprak dan over mijn reis, ze zei dan telkens "Je hebt dit al verteld." en dan zei ik "maar zei hebben dit nog niet gehoord." Ik had belooft dat we ooit samen op reis gingen gaan naar Japan, maar zoiets is enorm duur en ging niet voor meteen zijn. Ze was duidelijk jaloers, wat niet leuk was voor mij.

Op schoolreis naar Lissabon, daar ging ik naar toe voor een KunstProject festival. Een groep meisjes van mijn klas hadden een hotel geboekt en vroegen of ik mee wilde. Een hotel kamer met enkel meisjes? Tuurlijk zei ik ja. Achteraf gezien bleek het een hostel te zijn, geen hotel. Er waren verschillende gasten aanwezig. Ik moest in een andere kamer slapen vol mannen en vrouwen. De meisjes sliepen in een andere kamer met één ander meisje: Rodina Hood. Ik ging soms mee met de meisjes naar een tentoonstelling. Soms ging ik alleen ergens naar toe. Vaak ging ik naar een film voorstelling, vooral s' avonds. De meisjes gingen samen feesten samen met Rodina.
Een van de meisjes had eens pikant gekookt en als resultaat moesten ze allemaal scheetjes laten. Ze moesten er mee giechelen, en ik kon er ook om lachen. Sterker nog, ik vond het wel opwindend. Het gedacht dat zo'n mooie vrouwen eens vuil kunnen zijn en zoiets intiems deden, terwijl ik erbij was.
Lissabon was ook een mooie stad, met grote heuvels vol kleurrijke gebouwen. Het leken wel stilstaande golven bedekt met huisjes.
- Het volgend stuk verwijst naar verkrachting, dus sla het gerust over tot het volgende hoofdstuk -
Het was s' avonds en ik las mijn boek in de living van het hostel. Plots kwam Rodina overstuur naast me zitten. Ik was compleet in de war. Ze zei dat één van de gastheren haar had proberen te verkrachten, in de douche. Ze hapte achter adem. Opeens kwam die snot aap in onze kamer, en deed hij alsof hij op zijn computer zat. Ik wist niet wat te doen. Ze vroeg om mijn arm over haar schouder te leggen en dat deed ik ook. Dan gingen we naar haar kamer. Ze pakte haar spullen.
Op eens deed die dwaas de deur open om iets te zeggen dat "ik als man niet zomaar een meisjes kamer binnen kon". In mijn geestesoog zag ik die viespeuk haar misbruiken, en ik moest dit ten koste wat het kost voorkomen. Ik zat vol angst, ik voelde me een leeg skelet voortbewogen door mijn plicht iemand te beschermen ten koste van alles. Schreeuwend tegen hem, voel woede en adrenaline, riep ik: 'I don't know what you are doing, but please stop! It's scary!' De man zei bang "Ok, ok, no scary." Hij ging weg.
Daarna verlieten Rodina en ik het hostel. Ik zei 'ach ik ben mijn gerief vergeten!' maar Rodina zei dat ze niet terug wilde. Ik kon altijd alleen achter mijn gerief gaan, desnoods met een glazen fles of paraplu om mij te verdedigen. Ik zocht op google maps achter een politie kantoor, maar Rodina wilde de politie er niet bij betrekken. Ze ging naar een hamburger tent vlak bij het hostel. Ik vond het raar dat ze zo dichtbij het hostel wilde rusten, maar ok. We zaten er, en aten.

Ik belde ondertussen de meisjes, en legde uit wat er was gebeurd. Ook een andere vrouw vroeg zich af wat er was gebeurd dus ik legde het uit. De vrouw kende de mensen die in het restaurant werkten EN de mensen die in het hostel werkten en legde dit uit aan de andere uitbaters van het hostel. De meisjes kwamen toe. Rodina had haar hamburger op gegeten en leek in een waas te zijn. Ze zei 'Goodbye Darling' terwijl ze voor zich uit staarde en viel toen in slaap. Het viel me nu pas op dat ze dronken was. Ze sliep nog één nacht in het hostel, en ik bleef die nacht voor de deur zitten in de smalle gang, tot één van de andere meisjes, toekwam. Na die nacht vertrok ze meteen naar een andere plaats.
De meisjes vertelden dat er iets scheelde met Rodina. Ze vertelde dat ze haar arm had gebroken, maar dat deze sneller was genezen, waardoor ze één maand langer verlof had gekregen van de dokter, volgens de meisjes was dit een leugen.
Drinken is iets wat Rodina veel deed, ze zei: "Ik wou dat ik altijd dronken kon blijven." Vluchtend voor haar familie, vluchtend voor haarzelf. De meisjes vertelden dat ze die man de hele tijd zat te kussen, en soms, al spelend zijn gezicht wegduwde.
Dus de man was helemaal opgewonden en dacht misschien dat hij toestemming had gekregen om meer te doen.....
De meisjes begonnen te vertellen over de dingen die zei hadden meegemaakt met mannen.

Eén meisje werd bepoteld op de trein door een man met een cowboy hoed, toen ze dit aan de politie vertelde zei de politie "Ja, we kennen hem al". De politie deed alsof dit doodnormaal was, en het feit dat ze hem kenden, worden die mannen dan niet opgepakt of op z'n minst beboet of aangesproken? Een ander meisje vertelde dat ze op vakantie ging als kind, ze was 14.
Eén van de monitoren, was dol op haar, en haar moeder vond dat wel schattig, maar zei moest er niets van weten, ze vond het maar raar. Toen ze terug thuis was, probeerde die man haar constant te bellen, en ze nam nooit op. Dan was er nog een ander meisje ze vertelde dat ze een turnleerkracht had in het middelbaar, een man die altijd aanwezig wilde zijn in de kleedkamers, als de meisjes zich omkleden. Dit vonden de meisjes niet leuk, dus op een dag barricadeerden ze de deur en die leerkracht werd enorm woedend.
Ik was totaal in de war. Het leek of iemand een doek had opgehoffen van de realiteit en ik overal vuile mannen zag met slechte bedoelingen.

Ik kocht meteen fruitsap in een glazen fles, zodat ik dat als wapen kon gebruiken, en ik sliep ermee in het hostel. De slaap kon ik moeilijk vatten, de gebeurtenis speelde steeds opnieuw en opnieuw in mijn hoofd, alsof ik iets verkeerd had gedaan, en ik het moest oplossen. Achteraf gezien had ik gedaan wat ik moest doen, de man was weggejaagd, ik was bang dat hij me opnieuw ging opzoeken, desnoods via internet en naar mijn huis zou gaan om wraak te nemen. Op een gegeven moment was die man daar terug aanwezig, en ik wist niet wat ik moest doen, uiteindelijk verliet ik mijn kamer met al mijn spullen, en ik denk dat ik het tegen de andere uitbaters zei of tegen de meisjes. Maar het bleek een misverstand te zijn, het was een man die op de verkrachter leek, en we legden het uit. Ik verontschuldigde mij. Later hadden de meisjes mij uitgenodigd om samen Japans te eten, misschien was het een poging om mij beter te doen voelen, maar het restaurant bleek een illegaal restaurant te zijn, en ik was dan boos op hun. Misschien moest ik achteraf niet zo boos op hun geweest zijn. Maar eerst bleek het hotel een hostel te zijn, dan bleek er een verkrachter tussen te zitten, en dan namen ze mij mee naar een illegaal restaurant, dus wie weet wat ze in het eten propten. Opeens was Lissabon een duistere plaats geworden, waar ik ook ging sisten er duistere figuren "hassshhh" naar mij. Ik dacht had J. toch gelijk? Had ze wiet gekocht in Madrid aangezien het toch zo makkelijk was? Sinds het incident met de verkrachter kijk ik altijd of ik iets heb om mij te verdedigen, zoals een paraplu.

21./42 H, een lange liefde deel 3: Voorbij de geluidsmuur

Waarschuwing: seksueel getinte tekst
Het was een rare tijd. In maart 201X deed IS toch een terroristische aanslag in de luchthaven van Zaventem.
En nog niet zolang geleden, was ik daar, om naar Lissabon te vertrekken. Was ik dom geweest? Aan de andere kant, hoe klein was de kans? De Belgische overheid, wist zoals iedereen dat IS iets van plan was in België en toch hadden deze terroristen door de mazen van het net geglipt. Dan werd een man die nogal oorlogszuchtig leek, verkozen in Amerika en ging op 20 januari 2017 de Amerikaanse president worden. Ik kocht een zak rijst en andere eten dat lang meeging. Daarnaast las ik een boek over overleven, de SAS survival guide. H. vond dit allemaal maar niets. Ze zei 'Als we later alleen gaan wonen ga je gewoon een zak rijst kopen, en dat neemt zoveel plaats in.' Ik kan met niet inbeelden dat één zak rijst zoveel plaats in neemt, het is mijn leven en mijn geld en ik doe wat ik ermee wil. Eten dat lang meegaat, eeuwig meegaat is een verstandige investering, want je weet nooit wat er kan gebeuren. Toch bleef H. er telkens opnieuw over beginnen. Terwijl haar huis zelf een kamer vol eten had, en meerdere diepvriezers met eten, vreemd genoeg. Ze zei dat ik bang was, maar ze was dan zelf bang van één of andere internet complot theorie dat het leger een poort ging openen naar een andere wereld..... zucht. H. moest eens haar jaar opnieuw doen in De KunstSchool en stopte er dan mee. Haar jongere klas genoten leken te roddelen over haar en dat vond ze niet leuk. Ze deed dan een lerarenopleiding, ze deed dit niet zover van mijn school. Vaak wandelde ik te voet naar haar school om samen met haar te lunchen. Ze kwam goed overeen met haar klas daar. De studie bleek echter te moeilijk voor haar, ze stopte dan even met studeren, en werkte dan even op verschillende plaatsen. Als ze niets te doen had, stuurde ze mij enorm veel berichten en zei ze dat ik niet genoeg terug stuurde, echt irritant. Want ik had altijd veel schoolwerk.

Ik was eens bij haar blijven slapen, en bij het opstaan besloot ik de tafel voor ons te dekken en het brood uit te halen. Ik wist nooit exact waar alles stond dus ik moest wat zoeken. Ondertussen was haar moeder aan het bellen, en H. ging erbij zitten. Het is onbeleefd om te luistervinken, dus, nadat ik de borden had klaargezet was ik gewoon verder opzoek naar bestek en brood. Nadat het telefoongesprek voorbij was, was ze boos op mij en zei: "Zeg, mijn opa is flauwgevallen en ligt nu op het spoed en jij vind dat allemaal niet erg! Je loopt hier gewoon rond als een kip zonder kop!" Hoe kon ik nu weten dat haar opa op het spoed lag? Jaren lang, bleef ze klagen over deze gebeurtenis, en telkens opnieuw zei ze dat ik toen "rondliep als een kieken zonder kop." Heel bizar.

Ze stelde ook voor dat ik stopte met studeren om te werken. Sorry, maar ik ga niet stoppen met aan mezelf te werken voor iemand anders haar portemonnee. Ik zag haar graag, maar als je iemand graag ziet moet je die persoon steunen, ik steunde haar ook volop in haar ontwikkeling. Daarnaast zocht ze ook een coach, in het begin leek die goede raad te geven, maar na een poosje begon hij allerlei pseudowetenschappelijke zever te vertellen, over hoe zielen in het rondzweven en dan toekomen in ongeboren kinderen. Dus ze ging dan naar een psycholoog.

Ik twijfelde over de toekomst, ik had al een boek gelezen over gezond leven en ik las boeken over zwangerschap, werken in de KunstProject industrie en de huizenmarkt. H. vond dit verschrikkelijk om één of andere reden. Ze zei telkens "Je kan niet alles uit boeken leren." Dit was waar, maar in boeken stonden er altijd enorm veel belangrijke dingen, dat de meeste mensen niet wisten, of nooit zeiden om één of andere reden.

Ik had mijn Bachelor behaalt, en ondanks mijn vriendin een jaar ouder was dan ik, had ze helaas nog geen hoger diploma, maar ik steunde haar wel. Ze studeerde dan bedrijfsleer. Ze studeerde in het park, vlak bij mij thuis. Ze zei dat ik haar spontaan moest bezoeken, maar ik zei dat ik niet wist wanneer ze pauze had, en waar ze pauze had, maar ze antwoordde hier nooit op, maar klaagde dan wel steeds opnieuw dat ik haar moest bezoeken.... Ze zei ook dat als we afspraken, het was alsof ze een tandarts bezoek plande, ik snap dit niet, als je wil afspreken moet je toch de tijd, plaats en datum weten?
Ze wilde ook dat ik google calender gebruikte, maar ik zei dat ik gesteld was op mijn privacy, maar toch bleef ze aandringen.

- Waarschuwing, deze alinea gaat over seks -
Op seksueel vlak was het beter geworden. We hadden soms anale seks. Niet veel later, begon ik haar te rimmen, en dat vonden we beiden leuk. Met dat ik naar Japan was geweest had ik meer moet gekregen om dingen te doen, dus ik was naar een sekswinkel geweest en had haar een vibrator gekocht. Ze wilde ook eens seks met mij hebben met een strapon. Ik kocht dit, en we hadden zo eens seks, maar het was toen te pijnlijk voor mij, maar dat was omdat ik nog onervaren was op dat vlak. pro tip: koop grote flessen glijmiddel op waterbasis, er is nooit genoeg glijmiddel. Ik kon helaas niet klaarkomen in haar vagina, ik kon enkel klaarkomen via mijn hand. Maar ik kon haar wel laten klaarkomen. Ik heb namelijk Death Grip Syndrome, het geen zowel een zegen als een vloek is.

Als ik bij haar samen was, leek het alsof ik samen was met een heleboel reclame. Ze liet altijd de radio spelen, of de televisie, dus ik hoorde om de vijf voeten reclame wat enorm irritant was. S' nachts was het moeilijk om samen met haar te slapen, want ze zette haar gsm nooit op stil, dus om de vijf minuten maakte die gsm lawaai. Daarnaast, was er bij haar thuis dat café dat veel lawaai maakte, en om één of andere reden wilde ze met het raam open slapen.…

Haar huis was ook geen gezellige plaats meer geworden. Ze hadden last van ratten en hadden dan vergif gebruikt om ze te doden. Ze moesten die dode ratten dan opkuisen, achter een frigo, zat hun hol verscholen. Ze vonden verschrompelde rattenlijken bedekt onder rode vliegen. Haar huis had sindsdien een rare geur, en ze hadden een machientje geïnstalleerd die muizen weg joeg. Dus je hoorde in de keuken altijd een raar getik.

Haar ouders konden ook nogal marginaal zijn, zo reden ze ver weg, naar een druk winkelcentrum om daar een hele dag te zitten en niets te doen. "Zo konden ze eens afkoelen in de airco." De broer had eindelijk zijn studies af, hij deed programmeren, en iedereen was trots op hem. Hij mocht meteen gaan werken en had een bedrijfswagen. Hiermee reed hij in het rond.... om pokémons te vangen op zijn GSM. De broer reed ook nogal snel en gevaarlijk. Ze aten ook veel taartjes en donuts, dus heel H.'s gezin was dik geworden, zelfs haar broer en zus. Ze waren mager toen ik hen voor het eerst zag, maar na vijf jaar leken ze op ervaren sumoworstelaars.

Vervolgens was het mijn beurt om een lerarenopleiding te doen. Ik had mijn Bachelor diploma behaalt en het was een leuke ceremonie, waar H. bij was. Het was redelijk saai en het voelde niet echt alsof ik iets had volmaakt. Ze riepen gewoon je naam af. Dus ja, ik moest mijn master doen, en iemand had mij wijs gemaakt dat je dan geen vakken had, en ik dacht er twee jaar over te doen zodat ik een groot project kon doen, namelijk een life action langspeelfilm maken. Het stond op mijn bucket lijst, en ik dacht waarom kon ik het niet proberen? Anyway, samenwerken met andere mensen, en naar een andere locatie gaan bleek mijn zwakte te zijn. Het beste dat ik kan doen is tekenen, schilderen, animeren en schrijven. Daarvoor blijf ik gewoon op mijn gemak binnen, desnoods s' nachts wanneer niemand mij stoort, en voor ik het weet heb ik twee tekeningen op één dag gemaakt of heb ik in een halve maand 15 pagina's geschreven. Mensen zeggen ook dat ik snel kan tekenen en enorm, enorm veel schrijf, de mensen hebben niet eens de tijd om het te lezen. Dus ik vermoed dat dit mijn specialiteit is. Ja, twee tekeningen op één dag is niet zoveel en 15 pagina's in 15 dagen is ook niet zoveel.
Maar combineer dat maar met vrijwilligers werk, een regenbooghuis proberen op te richten, wandelen, Frans leren, Russisch leren en vrienden bezoeken en gewicht heffen!

Aangezien ik mijn master over twee jaar verspreidde en er geen vakken gingen zijn, dacht ik er een lerarenopleiding bij te doen. Ik had geen flauw benul dat dit zo'n moeilijk jaar ging worden. Een vriend van mij, die ik al kende sinds het 3de middelbaar, was depressief geworden en had zelfmoord gedachten. Ik was bang dat ik hem ging verliezen en dan in mijn depressie H. ging verliezen. We hadden ook buren gekregen, en die werkten elke avond en weekend aan hun huis. Er was constant gezaag, geboor en ons huis beefde soms. Dan waren er straatwerken, dus tijdens de weekdagen was er lawaai in de straat met marginale muziek. In het station werd er ook gewerkt, dus dan reden er s' nachts camions rond vol zand, aarde en/of puin. Ze reden over de snelheidsdrempel aan onze deur waardoor ons huis beefde.

Er waren een paar vakken dat ik moest inhalen die ik in Japan had gemist en ik had hierdoor enorm veel schoolwerk. Ik kon s' nachts niet slapen en werd gek van het lawaai. Ik was in die periode een boos onaangenaam persoon die last had van huilbuien. Mijn vriendin, en ouders verdienden een boze aap als ik niet. Ik ging naar de psycholoog en die zei dat ik een burn out had. Ik deed mijn eerste examens voor de lerarenopleiding. Ze trokken punten af, voor de domste redenen, zoals het feit dat ik freeware gebruikte en geen Word. De afspraken omtrent de lokalen waren ook onduidelijk, waardoor ik vaak aan het verkeerde lokaal zat te wachten. Ik was geslaagd voor de examens, maar voor welke prijs? Ik was verdrietig, boos en een nerveuze kip geworden. We hadden even vakantie, en H. wilde met mijn dan naar het strand, daar fietsten we rond, deden we inkopen en klusjes. Het was een onbekende omgeving en ik moest overal de weg opzoeken. Dus ik voelde me totaal niet tot rust gekomen toen ik thuis was. Ik stopte met de leraren opleiding en ging een weekje niet naar school, om echt tot rust te komen.

Toen had ik ook Alan Watts ontdekt met zijn series 'Eastern Wisdom and Modern Life' uit 1960. Dit heeft me enorm geholpen. Ik vroeg me af, waarom moest ik me constant zorgen maken? Geeft geld waarde? En moeten mensen werk hebben als ze zo ongelukkig zijn hierdoor?

Het waren examens voor mij en opdat moment hield Thuisstad de volksfeesten. Ze hadden er deze keer een muziekfestival van gemaakt. Heel het centrum stond vol podiums, en je kon er niet naar toe vanwege het lawaai, zelfs in het station was het enorm luid. Er waren verschillende podiums met marginale muziek dat werd gespeeld door elkaar. Ik hoorde het thuis, en als ik naar het park ging. 24/7 Ik kon niet eens slapen, ik hoorde het door mijn muren en oordoppen heen. De werklozen konden heel de nachtfeesten terwijl hard werkende mensen niet eens konden slapen.

Ik belde de politie, maar "ze hadden toestemming". Een stad mag dit doen, maar moest ik zo'n lawaai maken vlieg ik meteen in de bak! Hierbij was het duidelijk, de maatschappij heeft veel goede dingen, maar uiteindelijk geven ze niet om ons. Het heeft geen zin om 'hard te werken' of 'je best te doen' je wordt nooit beloont en je wordt toch op allerlei kanten tegen gewerkt zoals met geluidsoverlast. Er hadden veel mensen geklaagd, gelukkig, want de volgende keer dat het volksfeesten waren, was het terug zoals vroeger, minder luid, enkel feest in het centrum en met een gezellige rommelmarkt.

Ik had mijn Bachelor diploma en ging mijn diploma behalen voor Master KunstProject, maar ik nam het niet meer serieus, ik nam een heleboel dingen niet meer serieus. Hierdoor maakte ik mij een heel pak minder zorgen, hetgeen mij enorm veel mentale energie bespaarde. Ik kon maar doen wat ik kon, en als dat niet goed genoeg was, is dat niet mijn probleem.

Ondertussen deed H. verder bedrijfsleer, maar ze klaagde dat haar medestudenten te kinderachtig waren.
H. deed ook het voorstel om mezelf te laten steriliseren, maar de gedachte dat een dokter een knoop legt in mijn ballen doet pijn en ik wil dat gewoon niet. Nu, ik transvrouw ben wil ik nog altijd geen hormonen of operatie die mijn ding weg doen. Ik vind die gedachtes gewoon veel te eng.

Ondertussen was er nauwelijks nog seks in onze relatie. Telkens moest ik mee naar familiefeesten en ik dacht dan: "Wel het is enorm lang, saai en vermoeiend maar op z'n zal ik seks hebben vannacht! Maar er gebeurde niets. H. zei dat ze te moe was. Ik dacht dan bij mezelf, wel als ze het echt nodig heeft, zal ze afkomen met de auto en zullen we het eens goed doen.

Soms fietste ik naar haar huis. Aangezien de trein en bus zo'n grote omweg deden, deed ik er met die fiets even lang over. Het was wel hard bergop fietsen, maar voor haar deed ik het. Ze heeft er echter nooit de romantiek van ingezien en vond het niet leuk dat ik dan moest douchen bij haar thuis.

Ik wist dat ze wilde trouwen, en voor mij maakt dat niet veel uit. We gingen samen naar Oostende, om een plaats uit haar verleden te bezoeken. Er was daar een grote toren, we gingen de trappen omhoog. Ik ging op één knie zitten en opende een doos, met daarin een ring. Ik zei 'Ik weet dat je hier mooie herinneringen hebt beleeft, en ik vraag me af, of je met mij nog meer mooie herinneringen wilt beleven. Mijn liefste, wil je met mij trouwen?' Ze zei 'Ja'. Ik vind het nog altijd raar te beseffen dat ik ooit verloofd was. Het trouwen ging niet voor direct zijn, ik focuste op mijn studies, zei en ik moesten eerst afstuderen, best.

INTERMEZZO I. Beppy gaat naar Syrië

Ik weet niet of dit duidelijk was, maar Beppy, Paul en ik zaten op dezelfde school. Paul vertelde me over hoe Beppy naar het Midden Oosten was gevlucht. Hij toonde een krantenartikel, men gebruikte enkel haar voornaam, en een foto van haar, waarbij haar ogen gecensureerd waren. Maar je zag duidelijk dat het haar was. We waren ondertussen al 5 jaar verder en ze was 18 jaar geworden en had al een kind van een paar maand oud. Een man, mogelijk een "vrijheidstrijder" of moslimextremist wilde haar man zijn en had haar allerlei smoesjes verteld. Overtuigd ging ze naar Syrië. Wist ze niet dat er daar oorlog was? Ze kwam daar toe en zag de erbarmelijke omstandigheden, en vluchtte terug naar België. De schrijver van het artikel had haar geïnterviewd. Ze wilde anoniem blijven maar zei 'Het geen ik daar zag was niet wat men mij had verteld en belooft, zodra ik kon ging ik daar weg.' Ondertussen woont ze aan zee, en heeft ze nog drie kinderen gekregen, ze heeft vier kinderen nu.
Het was zo raar, toen ik haar kende in 201X had ze Arabisch geleerd. Ze was Moslim en had al verteld dat ze naar een ander land ging gaan, om haar online vrienden te ontmoeten. Ik had geen flauw idee dat het om Syrië ging. Was ze toen aan het radicaliseren? Was ze toen al geradicaliseerd?

22./42 H, een lange liefde deel 4: Berlijn en Bijna dood
Waarschuwing: seksueel getinte tekst, verwijzing naar de dood
We waren samen naar Berlijn geweest. Het was mooi, en we hadden veel plezier. Maar de eerste dag dat ik er was toegekomen was ik ziek. Ik wilde de eerste dag binnenblijven en uitzieken, maar daar moest ze niets van weten. Ik voelde me draaierig en toch moest ik overal mee, en dan begon ze nog eens te klagen dat ik 'niets zei'.

Terug in België vertelde ze vaak hoe ze door andere mannen werd bekeken, sommigen zeiden zelfs dingen als: 'Moest ik kunnen zou ik je zoveel liefde geven.' Ik was wel een beetje jaloers. Ik werd altijd afgewezen, terwijl de mannen gewoon op haar afkwamen.

Ze begon, eigenlijk, steeds meer en meer over dingen te klagen. Zo moest ik eens chocolade voor haar moeder kopen, maar het moest suikervrij zijn. Dus ik kocht suikervrije chocolade, maar dat vind ze niet lekker, dus dan kocht ik suikervrije chocolade van een ander merk, maar dat was ook niet goed, dus dan moest ik chocolade met suiker van dat éné merk kopen. Het was een lang dwaas gedoe.

Iets anders wat ze vaak zei, was dat ik alles op mijn schoot geworpen kreeg. Wat bedoelde ze daar zelfs mee?
Ik had mijn computer en gsm met mijn eigen zakgeld gekocht waarvoor ik vakantiejobs had gedaan.
Terwijl zei ook een computer en gsm had, en haar gezin had VIER auto's. VIER AUTO'S. Eén voor haar moeder, één voor haar vader, en haar broer had een auto, maar kreeg dan een bedrijfswagen. H. kreeg dan die tweedehands auto van haar broer. Goed, drie auto's dus. Maar toch, drie auto's? Mijn gezien heeft er altijd maar één gehad.

Ik had hard gewerkt voor mijn Bachelor diploma en was bezig voor mijn Master. Ik had geen behoefte om ver op reis te gaan of om op restaurant te gaan. Ik snap echt niet waar ze dit idee vandaan haalde.

Haar vriendschap met Josefien was voorbij gegaan, en ze had het daar enorm moeilijk mee. Maandenlang bleef ze erover praten. Natuurlijk, mensen verliezen kan pijn doen. Maar het was, gewoon nogal raar. Ik had ook veel vriendschappen van vroeger die zijn verwaterd. Waarom was dit zo erg? Ik was er voor haar, en ik steunde haar. Zelfs nu hoop ik dat ze gelukkig is.

Ik had ook een slaapprobleem al heel mijn leven lang, waardoor ik vaak moe was bij haar. Daar heeft ze wel een punt, hoewel ik er niet veel aan kan doen.
Iets wat ze ook graag deed was retorische vragen stellen. Zoals "Hoe denk je dat ik me daarbij voel?" en dan zei ik 'Je hebt gelijk.' Ik begreep wat ze wilde zeggen, maar dan na een tijdje zei ze plots "Je hebt nog altijd niet op mijn vraag geantwoord!"

We aten samen en ik vertelde over hoe gezond eten eigenlijk een goede investering is, iets dat ik had gelezen. Je koopt wat sport gerief en eten dat op het eerste gezicht duur lijkt zoals volkorenbrood, nootjes, fruit en groenten, maar je spaart dan veel toekomstige ziekenhuiskosten uit. Terwijl ik aan het vertellen was, ging haar moeder even naar toilet, terwijl haar vader met een glimlach luisterde. Achteraf was mijn lief boos op mij. Om één of andere reden voelde haar moeder zich hierdoor beledigd en was ze gaan huilen op toilet. Arme vrouw, dit was totaal niet mijn bedoeling!

Iets wat ze ook vaak deed was vragen of ik mee wilde met haar en haar vrienden, maar ze zei dan nooit om welk uur het was, waar het doorging, en hoe ik er kon geraken. Ging ze mij brengen met de auto of wilde ze dat ik de trein nam?

Ondertussen had ik gelezen over kruiden, ze zijn gezond, zeker als je ermee afwisselt. Ik doe vaak kruiden op mijn eten, kippenkruiden, kurkuma, peper, kaneel in mijn yoghurt, en zo verder. Ze zei dat ik dit niet mocht doen, omdat dit onbeleefd was. Ze was echt een rare meid.

Soms vertelde ik iets interessants dat ik had gehoord of gelezen, zelfs dingen dat ik had geleerd voor mijn studies en dan zei ze vaak "Je verspilt je tijd met over alles te leren." En soms zei haar familie "Hoe weet je dat?" alsof het raar was dingen te weten. Achteraf gezien was dit een groot compliment. De meeste mensen spelen 4u per dag games of kijken domme series, maar ik vind het leuker dingen te leren. En als ik zodanig veel weet dat het zelfs 'raar' is, wel dan ben ik goed bezig. Ik ben dan misschien raar, maar ik weet tenminste veel. Ik ben nochtans niet slim, gewoon nieuwsgierig.

Ze klaagde ook dat ik teveel waterdronk. "Je moet enkel drinken als je dorst hebt." En dat deed ik ook. Ze zei dat mijn water consumptie ongezond was en dat als ik hierdoor in het ziekenhuis belande ze mij niet ging helpen. Alsof ik tien liter water dronk na elkaar. Echt bizar. Ze zei dat ik teveel water dronk en chocolade at, maar zei was wel degene met overgewicht die constant cola dronk.

We hadden ook een bijna dood ervaring. H., Paul en ik gingen naar de Hare Krishna's in Durbuy. H. bracht ons met de auto op de heenweg moest ze een bocht nemen, langs de snelweg, en het had juist geregend. De auto ging uit de bocht. Ik hielde me vast en voelde me volstromen met adrenaline. Ik sloot mijn ogen. Ik was bang, maar het enige dat ik kon doen was het laten gebeuren. De auto kwam tot stil stand. De auto stond in het gras, half in de struiken. Gelukkig hadden we geen enkele boom geraakt. We waren alle drie oké. H. was toen enorm verantwoordelijk, want ze reed wat achteruit, draaide en reed gewoon verder. Mensen waren aan het toeteren en roepen alsof we het expres hadden gedaan, voor de lol. We reden verder en kwamen toe in Durbuy. H. en Paul waren aan het kaarten en ik zei dat we best nu zouden vertrekken, voor een rondleiding.
"Ach google maps zegt dat het maar een halfuurtje wandelen is." Ik zei: 'Ja, maar dat kan je best dubbel rekenen, aangezien we niet snel wandelen en waarschijnlijk eens een verkeerde weg zullen nemen'.

Ze geloofden mij niet, en kaarten verder. We vertrokken, liepen eens verkeerd, en liepen onder de 'google maps snelheid'.
We waren te laat voor een rondleiding.... wat ik enorm jammer vond, ik vroeg me af hoe ze leefden en waar ze in geloofden.
We sliepen samen in een huurhuisje. H. en ik samen, en Paul in een andere kamer. Ik had wel, al lachend maar eigenlijk serieus, een triootje voorgesteld, maar dat vonden ze allebei enorm, enorm vies. Ieder zijn ding. Ik weet niet eens of H. en ik seks hadden toen, onze relatie was achteruit aan het gaan.

Ik zei altijd dat ik wilde kunst maken, ik heb zoveel verhalen in mijn hoofd die ik wil vertellen. We waren allebei creatief bezig, dus we begrepen dit in het begin. Ik wilde part-time werken en part-time kunstenaar zijn. Later echter, klaagde J. telkens dat dit onrealistisch was. Ze zei dan dingen "Ik ga de hele tijd potjes mogen draaien in de fabriek zodat jij de luie kunstenaar kunt uithangen." en "Wat gaan we dan eten?" Sorry maar eten is niet zo duur, en in België worden de armen goed geholpen.
Ze krijgen meestal eten en onderdak, daarnaast zijn er veel eetbare planten zoals paardebloemen, klavers, madeliefjes en netels.
Desnoods vang je een paar duiven en insecten voor eiwitten. Je denkt misschien dat ik dit zeg voor de grap, maar het zijn nogal rare tijden tegenwoordig, dus je weet nooit wanneer we van de natuur zullen moeten leven.

Telkens als ze zich slecht voelde, stuurde ze berichten en moest ik METEEN antwoorden. Ik zag haar graag, en ik wil uiteraard niet dat ze verdrietig was. Maar ik voelde me als een hofnar, telkens ze zich slecht voelde of verveelde, moest ik berichtjes sturen.
Ze had veel vrienden, dus ik snap niet waarom ze die niet stuurde als er iets was. Ik was er voor haar, maar ik kon niet om de vijf voeten alles laten vallen voor haar en een halfuur berichten staan sturen.

Ze was ook altijd boos omdat ik m'n rijbewijs nog niet had gehaald. Ze vond het erg dat "ze zover moest rijden" als ze naar mij kwam. Terwijl het voor mij enorm lang was om naar daar te gaan met de trein. Ik had geen tijd om mijn rijbewijs te halen door al het schoolwerk. Maar ze bleef me daarom lui noemen.

We hadden de gewoonte, heel onze relatie lang, om s' avonds te skypen of te chatten. Maar haar internet was slecht, dus dat was een heel gedoe omdat in orde te krijgen. Maar meestal deden we iets anders ondertussen, ze speelde pokémon en ik keek een serie, of werkte voor school. Op het einde van de relatie hadden we bijna telkens ruzie, ik weet zelfs niet meer waarvoor.

Het was dan 22u of 23u en ik moest op tijd wakker zijn voor school. Dus ik zei dan meermaals dat ik ging slapen, maar ze wilde maar verder ruziën.
Dus ik ging dan gewoon offline en ging gaan slapen. Ze klaagde dan "Ah je vind dat normaal, we discussiëren en je zegt dan gewoon "slaapwel" en gaat slapen!" Wat wilde ze dat ik deed? Heel de nacht ruzie maken?

Ze zei altijd "Ik moet mij aanpassen aan jou, maar je doet niets terug." Ik wist niet eens hoe ze zich aanpaste aan mij, en durfde het zelfs niet meer vragen.
Wat ze ook vaak zei: "Mijn oma en opa komen soms op bezoek, en vragen waar je bent. Hoe moet ik me daarbij voelen?"
Wat maakt het uit wat twee bejaarden zeggen? En moest ik nu opeens bij haar wonen voor de rest van mijn leven? Ik snapte het niet.

Uiteindelijk moest ik vaak liegen om deze relatie te overleven, en om ervoor te zorgen dat ik genoeg tijd had voor mijn schoolwerk.
Achteraf gezien moesten we het allang, allang geleden uitgemaakt hebben. Maar we waren beiden wanhopig, onzeker.

Ik moet vaak naar het toilet, dat is al heel m'n leven zo. Maar H. begreep dat precies niet en vond dat irritant, en ze is de enige in mijn leven die dat zo irritant vond. Dus dan begon ik te zeggen dat ik diarree had, iets waar zei vaak last van had. Dus dan deed ze daar normaal over.

Zoals ik zei, waren er altijd veel familiefeesten bij haar, en die duurden enorm lang, ofwel van 13's middags tot 20u s' avonds of van 17u tot 2u voorbij middernacht. Zo moest ik ontsnappen door te zeggen dat ik buikpijn had, of dat ik om 18u thuis moest zijn omdat mijn ouders frieten hadden gemaakt, en had afgesproken samen te eten, enz.…
Er werd bijna nooit iets gezegd tijdens de feesten. Opa vertelde wel eens over het verleden en zijn leven, dat was wel interessant, maar daar bleef het bij.

Ze begonnen dan ook altijd naast mij te roken, binnen, heel gezond, lekker! Het feest was zo saai, dat ze eens keken naar een auto die zich parkeerde om te zien of hij de spiegel van de auto ernaast ging mee hebben. Ik vermoed dat die familie een boeiend leven had. Het enige wat je kon doen tegen de verveling was eten, eten en eten. Taartjes en koeken, heel gezond.
Ik had me uiteindelijk aangepast en probeerde mee te dansen, ik probeerde al mijn irritaties te laten varen, dat vond H. leuk, maar het was te laat.

Omdat ze vaak jaloers was op Paul, zei ik soms niet tegen haar dat ik met Paul had afgesproken. Iets wat ze vaak deed was al spelend mijn gsm afnemen. Ze deed dit eens en zag dat ik met Paul had afgesproken. Ze moest, letterlijk huilen. Ik zag haar graag, en ik vond het niet leuk als ze haar slecht voelde. Ze zei "Ben ik nu zo'n monster, dat je dat moet verbergen van mij?"
Achteraf gezien, misschien wel ja. Ik ben gewoon platonisch bevriend met hem, we hebben niet eens seks, waarom is ze zo jaloers?

Ze wilde ze me zo vaak zien, en ik had zoveel schoolwerk dat ik het laatste jaar loog dat ik de woensdag naar school moest ook al was er dan geen les.

23./42 H, een lange liefde deel 5: Bijna Bedrog en Het Laatste Feest
Waarschuwing: seksueel getinte tekst, pedofilie
Mijn trein had eens een mankement, dus ik moest afstappen in een halte tussen GeheimStad en Thuisstad, mijn thuis stad. Ik dacht dus iets te drinken, aangezien ik moest wachten op mijn volgende trein. Ik zocht het minst marginale café. Ik ging naar het café die het stilst was, maar eigenlijk was het, het meest isoleerde café aangezien er, zodra ik de deur opendeed, enorm luide muziek weerklonk. Ik ging even naar het toilet en wilde een koffie bestellen. Een dansende man gebaarde dat ik naast een vrouw mocht zitten. Ze was in haar 30, misschien zelfs begin de 40. We spraken wat, maar ze begon allerlei dingen te zeggen zoals dat "mijn lief niet goed was." en ik "een ouder lief nodig had", dat ik er "volwassen uitzag voor mijn leeftijd." Ze probeerde mij binnen te draaien, maar had ze slechte bedoelingen? Was ze uit op mijn geld? Want ze zei dat ze mannen gebruikte. Ik was helemaal in de war, de verleiding was groot, maar ik moest trouw blijven aan H. Ik dronk mijn koffie op en ging meteen weg. Op de trein, realiseerde ik mij dat ik was vergeten te betalen. Maar ik durfde niet terug gaan, stel dat ik weer werd verleid?
Ik vertelde dit aan H. en ze voelde zich beledigd door die vrouw.

Haar broer reed graag met zijn bedrijfswagen, en hij reed dan enorm snel, en nam geen afstand van voorliggers. Op een nacht, remde één auto voor hem plots. Daardoor moest hij uitwijken en reed hij een man omver, die was gaan wandelen met vrienden. De broer stapte uit om de man te helpen, maar de éne groep vrienden wilde hem in elkaar slaan, terwijl de andere groep vrienden hun tegen hield. Iemand belde de ambulance en de man werd zwaargewond naar het ziekenhuis gebracht.
De broer zag deze gebeurtenis steeds opnieuw en opnieuw in zijn hoofd spelen en had last van nachtmerries. Ik stelde voor dat hij misschien naar de psycholoog kon gaan want dit klonk als een trauma, maar H. zei dat dit geld verspilling was.

Het laatste familiefeest was een hel. Ze hadden een achterlijke reden gevonden om te vieren. Haar tante was een jaar samen met haar vriend. Daarvoor hadden ze een hele zaal afgehuurd omdat te vieren, waar haalden ze het geld zelfs vandaan?
Ik moest daar zijn tot 2u s' nachts, want tot dan was er eten. "Eerder weg gaan was onbeleefd want tante had betaald voor het eten." Je kon nauwelijks praten door de luide muziek, en ik zat daar met een flikkerlicht in mijn ogen. Dus ik ging regelmatig naar buiten. Iets wat H. niet leuk vond. Eén van de familieleden had een nieuw lief, iedereen sprak erover, want ze was Hot Marijke.
Een sekswerkster die bekend was geworden op televisie. Ik vermoed dat ze een advocate was om seksualiteit meer bespreekbaar te maken. De broer sprak met een nonkel, en op een bepaald moment raakte hij nogal opvallend zijn neus aan. Hij en de nonkel wandelden dan snel naar het toilet. Je neus aanraken is namelijk code voor cocaïne.
De tante en haar vriend hadden speciaal een video gemaakt. Het was een diavoorstelling van de tante en haar vriend, hoe ze apart opgroeiden van baby, tot volwassene. Het duurde zo lang, en het was zo saai, terwijl de nonkel met de micro flauwe grappen probeerde te maken.
Uiteindelijk, waren de tante en nonkel volwassen op de foto's. Ik was blij en zag het licht aan het einde van de tunnel.
Maar neen, in plaats dat de tijd even rap voorbij ging, werden er steeds meer en meer foto's getoond van dezelfde periode.
Het was als die nachtmerrie, waarin je wil weglopen, maar je gaat enkel maar trager, en trager.

Op het feest werd het walgelijkste lied ter wereld afgespeeld "Ze is maar zestien jaar" waarin een man in het plat West-Vlaams zingt over hoe hij geilt op een 16 jarig meisje, maar dan besluit op haar moeder te kwijlen omdat die volwassen is. Ik HAAT dit nummer. Moest iemand zoiets zeggen vliegt die meteen in de bak, maar om één of andere reden was dat nummer een hit geworden. Op dat moment ging ik naar buiten, ik liep vijf minuten rond, ik hoopte dat het voorbij was, maar ik kwam terug en werd begroet door heel de familie die uit hun bol ging, met bejaarde twerkende tantes, op een remix van het "ze is maar 16 jaar" lied.
Het was 12u voorbij en ik loog tegen H. dat ik buipijn had. Ik kon in haar auto tot rust komen en ik las wat. Ik verlangde tot ik mijn eigen rijbewijs had, zodat ik altijd kon weggaan wanneer ik wilde, of wanneer ik te moe was. Ik probeerde zo weinig mogelijk te klagen, ik wilde haar niet kwijt. Maar zei klaagde over hoe ik te vaak naar toilet en naar buiten ging.

We gingen ook samen afspreken met haar vrienden. Haar vriend 'John' had een facebook-event ervoor aangemaakt. De locatie was in 'The Wine Chatteau'. Ik wist totaal niet waar dat was. Ik vroeg aan mijn lief, hoe ik daar kon geraken, maar ze antwoordde nooit, uiteindelijk zei ze, vraag het aan hem, wat ik deed, maar John antwoordde ook nooit. Uiteindelijk zei ik tegen haar, kijk, als ik niet weet waar het is, kan je ook niet verwachten dat ik er zal zijn. Ik wil altijd graag goed plannen hoe ik ergens naar toe ga.

Ze had het ook altijd over Robbe, en hoe tof hij was, en hoe ze samen facebookspelletjes speelden. Facebookspelletjes..…
Het was een domme quiz waarbij je eigenlijk al je persoonlijke informatie weg gaf. Ze wilde dan dat ik ook die spelletjes met haar speelde. Ik had er geen tijd voor, en ik vond dat facebook al meer dan genoeg informatie van ons stal.

Ik dacht even dat het beter ging in onze relatie. Dat ze het apprecieerde dat ik naar het feest was gegaan, en meedanste.
Ze klaagde minder en er was geen ruzie, tot één avond. We hadden alweer ruzie, ik weet niet eens meer over wat, het was laat dus ik ging gaan slapen. Zoals altijd zet ik mijn GSM op vliegtuig stand. Zo word ik niet wakker als een vriend mij stuurt om 12u s' nachts, en zo word ik niet lastig gevallen om 4u s nachts door mails uit Amerika enzo. Sinds kort zet ik mijn GSM altijd op "Do not disturb." Ik blijf mijn gsm gebruiken, maar ik wordt nooit erdoor lastig gevallen door reclame makers enz. Prachtig.
Hoe het ook zei, ik was het vergeten om mijn GSM op vliegtuigstand te zetten, en ik werd om één uur s' nachts gebeld door haar.
Ze was overstuur en huilde. 'Ik weet niet meer wat ik moet doen.' zei ze. 'Ik weet het ook niet.' zei ik verbaasd. Ik probeerde haar te troosten. We hadden het over alleen wonen. Ze zei ironisch, vol venijn "Ja als we samen wonen zou dat makkelijk zijn hé."
Ik snap echt niet waar dit op sloeg, dus ik zei gewoon 'Inderdaad.' Ik probeerde haar verder te troosten en ik zei 'We zijn allebei enorm moe, we hebben slaap nodig, we bespreken dit morgen oké?' Ik legde neer. En zette mijn GSM op vliegtuig modus.

Het is waar s' avonds ben je uitgeput, zowel mentaal als fysiek, kleine problemen lijken dan opeens gigantische monsters, daarom hebben veel mensen last van slapeloosheid. De problemen woelen in hun hoofd, vragend achter een oplossing, terwijl je over de zaken moet nadenken overdag, tijdens een wandeling of het doen van klusjes,
niet wanneer je uitgeput bent, zonder een klare geest.
Het ergste was, dat ze dan Paul uit zijn bed belde. Jezus....

Ik was bang haar te verliezen. We waren 5 jaar samen. Ik wist dat ik autisme had en raar was, ging ik ooit iemand kunnen vinden als haar? Iemand die me aanvaarde voor wie ik was? Of was ik gedoemd om eenzaam te zijn? Depressief vol eenzaamheid of nog erger, een verkrachter? Dit waren mijn toxische gedachten.

Ik dacht dat ze ooit ging inzien hoe ze haar zorgen maakte om niets, dat all haar ideeën van 'hoe alles moet zijn' slechts arbitraire nonsens normen waren die haar familie haar had opgelegd en die ze haarzelf had opgelegd. Ik dacht dat ze all haar beklagingen en frustraties eindelijk eens ging laten vallen, maar in de plaats liet ze mij vallen.

Ze stuurde een onheilspellend bericht "We moeten eens praten." Dit viel in als een bom. We spraken af.

Het was 19 September 201X.
Ze was geparkeerd niet ver van mijn huis. Ik stuurde de Evangelion qoute 'You are worthy of my grace, it means I love you.'
Evangelion was het ding dat ons eerst verbond. Dus het leek goed om daarmee af te sluiten.
Ik stapte in de auto en ze wist niet waar de qoute vandaan kwam, en wat ik er mee bedoelde. Ze gaf mijn een brief, ze zei dat het moeilijk was om het onder woorden te brengen dus had ze een brief geschreven. Het stond weer vol met haar beklagingen, ik heb het nog altijd ergens liggen, al weet ik niet waar. Ze zei dat ze het uitmaakte. Ik was een lieve jongen, zei ze, maar het lukte niet meer. Ze hoopte het beste voor mij. Ik aanvaarde het, het was wat het was, en ik mocht haar niet dwingen in een relatie te blijven. Ze zei ook, 'Je kan nu tinder proberen.' het was raar dat ze dit zei, maar hé ze liet me vrij, en ik zag dit als toestemming om de vrije liefde te beleven.

Ik moest mijn jaar opnieuw doen, maar het was enkel mijn paper dat ik opnieuw moest doen. Dus ik had eindelijk een jaar met veel tijd. Veel tijd voor H. maar het was te laat. Nu weet ik dat ze gelijk had, ze heeft een man nodig die hard kan werken en geld bijeen kan rapen, het geen ik niet kon doen, ik was een dromer, een denker, een schrijfster, een vrouw.

24./42 Een Nieuw Begin
Waarschuwing: seksueel getinte tekst
Maar ik had nog altijd veel tijd. Ik was 24, maar had veel dingen nog niet gedaan die velen allang gedaan hadden: het nachtleven verkennen.
Ik ging dingen zien die anderen nooit van hun leven gezien zouden hebben. Vanaf nu, September 201X en Januari 201X ging ik enorm veel groeien en beleven in een korte tijd. Vijf jaar, was ik trouw aan H. ik dacht een brave jongen te zijn, maar ik was als een vlinder gevangen in een bokaal. Als een bonsaiboompje, in een kleine bloempot die wilde groeien tot een echte boom. Ik had nooit gedurfd naar een feest te gaan, ik was bang in elkaar geslagen te worden. Plus, zoals ik in de films zag, was dit een plaats waar vrouwen halfnaakt dansten, en mensen zoenden, tegen elkaar wreven. Ik was samen met H. dus het was niet verstandig om naar een feest te gaan.

Aan de ene kant was ik kwaad, ik was alleen en zei had Robbe, en een heleboel mannen die in haar geïnteresseerd waren.
Ik had het wel door dacht ik: "Ze doet het nu gewoon met Robbe, terwijl ik alleen was."
Ze wilde wel nog mijn moeder een cadeau geven, een struisvogel ei, met een tekening van haar op. Ik had echt geen behoefte om een aandenken van haar in mijn living te hebben, en elke dag aan haar herinnert te worden. Misschien was dit kinderachtig van mij, ik had het misschien beter besproken met mijn moeder, gevraagd om het ergens te leggen waar ik het niet zou zien. Maar ik stak het ei in een zak en brak het in duizend stukjes, alle jaren van woede, samen geperst in één punt. Wat. Een. Catharsis. Ik gooide het weg in een openbare vuilbak.

Ik fietste één keer per week en wandelde zowat elke dag naar het park. Ik was ook begonnen met gewichtheffen, ik was heel klein begonnen met twee gewichtjes van 2 kilo. H. had een gewichtje van mij geleend om te oefenen voor haar schouder, maar besloot dit terug te geven. Dus we spraken af, gewoon, om het gewicht terug te geven. Zodat ze mij kon vinden stuurde ik foto's van waar ik zat en de coördinaten via google maps. Ze had niet door dat ze het moest openen met google maps en zei droog 'Ik lees geen coördinaten'. Uiteindelijk zag ik haar passeren, opzoek naar mij. Ze leek een wel een verdrietige geest, helemaal in het zwart gekleed. Ik ging naar haar en we babbelden wat. Op een gegeven moment moest ik naar toilet. Toen ik dat zei, voelde ze zich beledigd. Er is geen toilet in het park dus ik deed het tegen de struiken. Daarna babbelden zei en ik nog wat. Ik vroeg "Hoe gaat het nu met jou en Robbe?" "Wat voor mens denk je wel niet dat ik ben?" zei ze boos. "Het kan toch?" zei ik. Alweer, had ik de fout gemaakt te denken dat iedereen is zoals mij.

In het begin was ik verdrietig, zodra ik het bericht had gekregen 'we moeten eens praten.' wist ik wat er mij te wachten stond, dus ik begon het al te verwerken. Uiteindelijk voelde ik dat ik meer energie had. Een gewicht was van mijn schouders gevallen.
Ze gaf altijd zoveel commentaar, en er was altijd ruzie over iets, en nu was dit alles weg. Op het einde van de relatie probeerde ik het commentaar te negeren, want ik wist toch niet wat ik er mee moest doen. Ik probeerde me er niets van aan te trekken, maar toch, het slorpte mijn energie op. En nu was dit alles weg.

Ik was vrij. Ik merkte zelfs dat ik dingen beter kon onthouden, het was echt raar.
Ik realiseerde me dat H. altijd klaagde over andere mensen, hoe ongezellig ze wel niet waren, en dat ze vaak eenzaam was.
Maar misschien was zei de ongezellige persoon al die tijd? Omdat ze altijd klaagde over anderen en zich rap geïrriteerd voelde, en anderen zagen dit.

Ik dacht, het leven is kort, dus een week na 19 september begon gewoon berichten te sturen naar alle vrouwen die ik kende. Meisjes uit mijn klas enz. Ik had niet veel schoolwerk, dus voor ik werk had, had ik nu tijd om iemand te vinden. Het was 5 jaar geleden dat ik nog single was, ik was volwassen EN nu had je dating apps. Ik kreeg twee verschillende visies te horen, oftewel deden vrouwen enorm gemeen tegen jou, of als je goed was kon je met die nieuwe apps een heleboel seks hebben, tot de haat van alle preutse saaie conservatievellingen. Plus, als iemand mij teveel wilde zien, kon ik zeggen dat ik naar school moest die dagen, terwijl ik geen lessen meer had. Ik dacht, dat ik "de vrije liefde" een kans kon geven. Friends with benefits. Misschien dat ik één of twee vrouwen kon vinden. Stel dat de connectie gedaan was met de ene, dan had ik nog altijd de andere. Plus, het was geen relatie, dus het was niet te uitputtend. Ik wist niet dat mensen niet meer het woord 'liefde' gebruikten op deze manier.

Ik liet er geen gras overgroeien en begon meteen aan mijn queeste. En zoals ik zei stuurde ik veel meisjes die ik kende via facebook. Ik weet het, een beetje cringey, maar waarom niet? Mensen verschoten. Ze zeiden tegen mij 'Ik heb 5 jaar niets meer van jou gehoord, en nu stuur je opeens.' Het was als een slag in mijn gezicht. Vijf jaar lang stak ik al mijn tijd in H. en al haar vrienden waren mijn vrienden geworden. Mijn klasgenoten waren allemaal afgestudeerd. Ik. Was. Alleen.

Gelukkig had ik nog vier vrienden, het waren gewoon vier jongens, maar ik wist het belang van vrienden, naast mijn zoektocht.
E., B., Q., en Paul. Ik vertelde hen alles. Ook mijn psycholoog vertelde ik alles.

Eén van de meisjes die ik had gecontacteerd, was Rosa, een knappe dunne vrouw met rood haar. Ze was vroeger een vriendin van H. geweest. Vandaar we elkaar kenden. Ik ging niet proberen uit te gaan met vriendinnen van J. Dat ging grof, en raar geweest zijn, maar Rosa had geen contact meer met H. dus ik dacht 'Waarom niet?'. We waren allebei dol op Evangelion, en we hadden beide ADD.

We hadden afgesproken aan een conventie, Conventie in GeheimStad. Er was één probleem. H. ging daar ook zijn. Dus ik dacht van in cosplay te gaan. Dit was 20 oktober. Ik had speciaal een masker gekocht in de vorm van een diamant, die heel mijn gezicht bedekte en een andere tas. Het was mijn personage en ik had er zelfs een verhaal achter verzonnen, dat zijn hoofd vervloekt was door een gemene tovenaar die zijn ouders had vermoord, dus hij was opzoek naar de tovenaar voor wraak. Zo ging ik Rosa imponeren, en zo ging H. me niet herkennen. Ik wilde H. niet jaloers maken. Toch, ik wilde H. niet doen verschieten dus ik stuurde H. een bericht dat ik op Conventie ging zijn. Ik ging naar de conventie en zag Rosa, voor even, want ze had met andere vrienden afgesproken. Ik gaf Rosa een tekening van Nightvale, iets waar ze graag naar luisterde. Ze wilde graag The Men That Fell to Earth lezen, ik had een kopie met Bowies gezicht erop. Een mooie tekening, dus ik gaf het ook aan haar. Again, ik wilde haar imponeren. We aten samen, dus ik deed mijn masker af. Helaas H. had ons gezien. Ze kwam erbij zitten en we babbelden wat.
Het was enorm, enorm akward. H. had opeens door dat ik een oogje op Rosa had, ze zei vriendelijk dag, en ging weg.
Ik en Rosa babbelden wat verder. Uiteindelijk ging Rosa terug naar haar vrienden. Ik voelde me wat alleen toen en ging terug naar huis. H. stuurde een bericht 'Sorry, dat ik er kwam bij zitten, het was nogal raar.' ik stuurde terug 'Het was inderdaad nogal raar.' Ik stuurde nog af en toe, of alles ok ging met haar, ik wilde haar niet negeren omdat het uit was, we hadden gezegd dat we nog vrienden gingen blijven. Ze zei: 'Ik wil even niets meer sturen, het is nog te moeilijk voor mij.' Ik respecteerde dit.

Facebook ging niet rap genoeg voor mij, daarbij is het doel daar vriendschap, niet daten. Dus al snel had ik een paar dating apps gebruikt. Ik had gelezen dat dating apps oppervlakkig waren, en puur voor de seks waren, dus het was even verschieten dat er veel vrouwen daar opzoek waren naar een vaste relatie, wilden trouwen of zelfs kinderen. Ik dacht, eerst, die mensen zijn zo oppervlakkig dat ze niet eens door hebben dat dating apps gemaakt zijn voor seks, niet voor vaste relaties.
De realiteit is, als je opzoek bent zijn dating apps, in combinatie met op café gaan, of mensen leren kennen via hobbieclubs (het echte leven dus) handig, het maakt niet uit naar wie of wat je opzoek bent. Het beste is om eerlijk te zijn wie je bent en naar wie en wat je zoekt, anders kom jezelf en de anderen bedrogen uit. Datingsites stelen wel je persoonlijke info, dus dat is wat minder.…

Vol moed besteedde ik elke dag wat tijd op dating apps. Terwijl ik een serie keek, of schreef aan mijn thesis, chatte ik met vrouwen. Velen blokkeerden mij gewoon, of negeerden mij. Ik was dat toen nog niet gewend, dus dat was altijd een beetje verschieten.
Eén zei dat ze depressief was. Eén ander stuurde West-Vlaams MET afkortingen, het was nog makkelijker millennia oud spijker schrift te ontcijferen dan haar berichten. Telkens als ik zei dat ik nogal pragmatisch in het leven sta, of niet monogaam was, hadden mensen totaal niet door wat ik bedoelde. De meeste woonden ook ver weg, voorbij Antwerpen, of in Frankrijk, en mijn Frans was niet zo goed toen.... Of ze woonden in dorpen die moeilijk bereikbaar waren met openbaar vervoer.

Er was één vrouw die voetbalde. Laten we haar de 'voetbal vrouw' noemen. Zei was één van de enigen die antwoordde, en verstaanbaar typte. Ik zei ook eerlijk dat ik zocht achter 'friends with benefits'. We spraken af, aan Walle, niet ver van de blauwhoeve. Ik liet dit een paar vrienden weten, voor het geval het geen vrouw was maar iemand die me wilde ontvoeren ofzo. Dit werkte op het systeem van Paul. Ik keek er alvast naar uit. Ik stuurde mijn berichten hoe we samen gingen stoeien in het gras, na het voetballen. Of hoe we seks konden hebben in haar auto, het waren fantasieën.
Ik was bang dat ik niet ging meekunnen met haar voetbaltalent, dus ik besloot een uur lang te lopen, met mijn gewichtjes,

laat ons zeggen dat er veel wandel pauzes waren. Uiteindelijk dacht ik van enorm romantisch te doen, dus stuurde ik haar een zin van Vladimir Nabokov uit Lolita: 'Je bent licht van mijn leven, vuur van mijn lendenen, mijn zonde, mijn ziel.' Ik had totaal niet door dat dit creepy was, en sindsdien negerde ze mij gewoon. Opnieuw, ik was datingsites nog niet gewend, en ik was toen wanhopig, dus ik was inderdaad nogal verdrietig toen. De datum waarop we afgesproken kwam steeds dichterbij, en ze bleef zwijgen. Uiteindelijk heb ik tegen haar gezegd dat ze mij waarschijnlijk ging ghosten, dus dat ze al niet meer hoefde af te komen.
Ik had vroeger een vriend waarmee ik wilde afspreken, zodra we een afspraak hadden gemaakt, stuurde hij niets. Ik kwam dan altijd af, ik wachtte een uur (gelukkig kon ik studeren of had ik een boek bij) het was duidelijk dat hij niet afkwam dus dan ging ik naar huis. Op school zei hij dan 'Och, ik was het totaal vergeten!' Dat komt ervan als je geen agenda bijhoudt. Dus vandaar dat ik vrij zeker was, dat ze niet ging afkomen.

Daarnaast was er het Rock meisje. We hadden afgesproken, ik dacht dat het gezellig met z'n tweetjes ging zijn, maar er waren daar een heleboel andere mensen. Het was gewoon weg een Heavy Metal meet up! Nu ja, ik begrijp het wel, je spreekt met een vreemde af van het internet, dus je wilt op veilig spelen. Wat me enorm verbaasde was dat ze zo conservatief was.
Ze was helemaal in het donker gekleed en had halsbanden met stekkers aan, maar ze wilde trouwen en een kind voor ze 26 was! Het ging niet werken, want ik wilde vrij zijn. Ik was nog niet mentaal volwassen toen, dus ik begon te huilen, ik miste haar. Dus ik "realiseerde" mij, dat als ik om haar huilde, ik wel verliefd moest zijn.
We gingen het een kans geven, maar uiteindelijk stuurden we minder, en verdween onze connectie. Ik had iemand anders leren kennen, en zei misschien ook. Ik leerde iemand kennen die mijn leven voor altijd ging veranderen, zei ging alles op z'n kop zetten. Haar naam was:

25./42 Myrtille
De volgende tekst bevat verwijzingen naar drugs, zelfverwonding, eetstoornissen en aanranding. Sla dit stuk gerust over.
Ik was overal opzoek naar iemand. Ook op De KunstSchool, ik babbelde tegen meisjes, als ze daar zin in hadden. Het was eind oktober.
Er was één meisje, ze leek altijd verlegen, ze zei niet veel. Maar ze was alternatief. Ook zei droeg stoere kledij, ze had lang blauw geverfd haar. Ze sprak Engels met een accent, ze was een Zweedse Erasmus studente.
Ze was opzoek naar fake ogen voor haar KunstProject, en ik had er nog liggen omdat ik ook een stopmotion project had gedaan. De volgende dag, gaf ik het aan haar. We gingen samen winkelen. Zei kocht kleren, en ik zocht een cadeau, voor mijn moeders verjaardag. Ze zei altijd dat ik 'creepy' was, maar ze zei het plagerig. Ze noemde me vaak 'sukkel'. Zucht, het was zo leuk, ze noemde me sukkel. Ik mis dit wel, maar het is wat het is. Ik wachtte in de kleedzaal, terwijl ze in een pashokje zat, ze schoof het doek opzij en vroeg of ze stond met de nieuwe shirt. Ze was prachtig, en ze had grote borsten, iets wat ze altijd leek te verbergen met haar andere kledij. Ze was ook groot, groter dan ik. Ik weet niet meer, of we later nog eens afspraken, of dat we die avond meteen al seks hadden, er gebeurde zoveel, en het ging allemaal zo snel. Hoe het ook zei, ze vertelde over haar verleden. Haar ouders waren enorm Christelijk. Ze maakten altijd opmerkingen over haar eetgewoonten waardoor ze een eetstoornis had ontwikkeld, maar die stoornis was voorbij gelukkig. Ze hield van skaten, ze zocht kicks en hield van risico's. Hierdoor had ze enorme mooie sterke benen. Ze had ook een vriend, desondanks zat ze op tinder, en had ze al seks met andere mannen. Ze zei: 'zo kan ik veel leren, en het gene dat ik leer kan ik dan delen met mijn lief.' Ze ging ook naar de GeheimStadse bijeenkomst voor Non-Conformisten. Omdat ze daar gratis eten hadden. Ze vertelde dat op één van de bijeenkomsten de leden daar gewoon speed in zich spoten en wiet rookten. Ik vroeg of ze dan raar deden. En ze zei van niet. Ik vroeg me af wat het nut is van drugs, als je geen bewustzijnsverandering meemaakt. Maar, goed. Wiet is oké, maar doe geen speed, daar kan je echt kapot van gaan. Zelf kan ik er niet veel over zeggen, ik heb geen ervaring met drugs.
Ze vertelde dat ze een animatie film wilde maken, waarin een man een konijn op at uit liefde. Ik zei tegen haar 'Ik wil jou wel opeten uit liefde.' Telkens als ik haar een compliment gaf, of duidelijk maakte dat ik meer wilde, ging ze met haar hoofd wat achteruit, knipperde ze wat, en lachte ze.
Anyway, ik ging op bezoek in haar kot. Ik vroeg tegen haar of het wel een goed idee was, ik wilde geen slecht persoon zijn. Haar vriend bedriegen, maar ze zei dat het niet erg was. Ik dacht, mensen hebben nu eenmaal seks nodig, en ik had al meer dan een maand geen seks gehad. Het was klein maar gezellig. Het was een beetje rommelig, en er hingen tekeningen van haar aan de muur. Ze had ook LED flikkerlichtjes aan de muur, dit vond ze zelf romantisch. We stonden buiten, ze rookte wiet en opeens begon ze mij te tongzoenen. Voor het wist lagen we in haar bed en hadden we seks. Ze deepthroate me zelfs! Heel mijn ding ging in haar keel! Het was geweldig. Ze trok aan mijn haar, en we deden verschillende standjes.
Het was heel wat anders dan bij H. Myrtille's vagina, smaakte ook lekker integenstelling tot H. We vielen in slaap in elkaars armen, ik zie haar gezicht nog voor mij, haar mondje open, kwijlend op haar kussen. Soms werd ik wakker van de verwarmingsketel die lawaai maakte. Maar ik was blij dat ze haar gsm op stil zette s' nachts. Niets en niemand stoorde ons. We werden wakker en babbelden wat. Ze droeg altijd lange mouwen. Nu zag ik de krassen aan haar armen, allemaal witte lijntjes, één litteken ging van haar elleboog, aan de binnenkant van haar arm , langs haar pols, tot over haar pols. Ik vroeg of ze 'weg wilde'. Ze zei dat ze niet wist wat ze wilde.

We spraken een paar keer af. Ze stuurde dat ze het koud had. Ik vroeg me af of ze ziek was, en stelde voor of ze misschien naar een dokter kon gaan, maar ze zei 'Nee'. Het duurde een tijdje voor ik door had, dat dit haar manier was om achter seks te vragen. En ze had het ook koud. Koud in haar hart. Ik was zo blij dat ik haar had gevonden. Eindelijk een vrijgevochten vrouw, een vrouw die doorhad dat al het preuts gedoe van 'wachten' en 'monogamie' gewoon zever was, dingen die onze cultuur ons oplegde zonder enige reden, omdat het een paar mensen, duizenden jaren geleden zeiden in het oud testament dat het 'zo moest'. We wisten allebei wat we wilden, en draaiden niet rond de pot. Ze was een vrouw dus ze kon me misschien vertellen hoe ik kon afspreken met andere vrouwen op dating apps, want daarop lukte het niet vlotjes.

Ik had nog altijd een toxische gedachte, dat er een soort code was, een manier van doen, waardoor je opeens succesvol kon zijn bij vrouwen. We aten samen, gingen samen naar een tekenavond van De KunstSchool, en keken films samen. Ze vertelde dat De KunstSchool een neutrale grond was. Op de tekenavond, deden we alsof we elkaar niet kenden. Ze had een tekening in mijn boek gemaakt.
Soms vraag ik me af of ze echt bestond, ze klonk precies te goed om waar te zijn, maar die tekening is het bewijs, en zo is haar online aanwezigheid, tenzij ik echt compleet gestoord ben....
We hadden enorm veel seks. Ik was per ongeluk haar booty call geworden, zodra ze zei dat ze het koud had, liet ik alles vallen, en ging ik meteen naar GeheimStad. Soms had ik geen energie om af te komen, ik had geen lessen, maar moest mijn paper schrijven. Ze zei dan 'Ach, het past enkel, als het jou uit komt dus.' Als ik dan bij haar was deden we het veel, twee keer voor het slapen gaan, en toen we wakker werden. Ik neukte haar zo lang, ik vroeg 'Ben je al klaar gekomen?' maar ze gaf geen antwoord. Ze zei enkel 'harder!' en 'dieper!'. Terwijl ze op haar Ipad keek naar een langharige rockster die zat te zingen. Het waren The Sisters of Merci met het nummer 'More'. "I want more!" zong de man, terwijl ik haar enorm hard neukte. "And I need all the love I can get!" Zongen ze! Mijn deathgrip was een enorm voordeel. Ik kon niet klaarkomen, enkel door mijn hand, mijn lid bleef stijf waardoor ik haar kon blijven plezieren. De volgende ochtend lag ik naast haar en zei ik 'Ik hou van jou'. Ze zei 'Oh, dat is gevaarlijk.'
Ik snapte dit niet, en legde het uit. 'Liefde is voor mij een gevoel van warmte, ik wil geen koelbloedige seks hebben zonder liefde.' Ze legde muziek op, het was 'The Cure' met het nummer 'Friday I'm In Love'. Ze zei tegen mij 'elke keer als je dit nummer hoort zal je aan mij denken'. Oh, en wat denk ik nog zo vaak aan jou, mijn lieve, rebelse Myrtille.
Ik hoop echt dat je gelukkig bent, waar je ook bent, en wat je ook doet.

INTERMEZZO II
Ik was bevriend met Q. Hij vertelde me dat hij J. had terug gevonden via facebook. J. bleek nu in Nieuw-Zeeland te leven.
En zei bleek eigenlijk hij te zijn. Hij had ontdekt dat hij een man was, een transman. Zijn facebook was gevuld met mooie foto's van hem in de bergen van Nieuw-Zeeland. Hij zag er gelukkig uit, en dat verdient hij ook. Q. was blijkbaar nog altijd een beetje verliefd op hem, en ik weet zelf niet hoe ik me nog voelde bij J. Ik vroeg me wel af hoe het met J. was. Q. wilde dat ik met hem sprak, zodat hij via mij, met J. kon spreken. J. had mijn vriendschapsverzoek aanvaard, dit was een goed teken. Ik vroeg of ze me nog herkende van het middelbaar. Haar vriend antwoordde in het Engels. Hij zei dat hij kort ging zijn met mij. De vriend zei dat
J. nu een mentale breakdown had. Had ik die veroorzaakt? Hij zei dat J. niets meer te maken wilde hebben met mij en zijn verleden. Dus ik verontschuldigde mij. Ik zei dat ik het niet begreep, maar dat ik het respecteerde en haar met rust ging laten.
Ik zag dat ik per ongelijk 'haar' had gezegd!!! Sh*t! Ik corrigeerde mij en werd dan meteen geblokkeerd door haar vriend.
Het is wat het is. Ik hoop dat hij gelukkig is en zal hem nooit meer benaderen. Ik vertelde het aan Q. maar ik weet zelf niet hoe hij zich daarbij voelde.
J. zal nog terug keren!

26./42 Zesentwintig Zweepslagen
De volgende tekst bevat verwijzingen naar SM, eetstoornissen, selfharm en aanranding. Sla dit stuk gerust over.

Ik ging naar mijn psycholoog en vertelde volop over Myrtille. De psycholoog was blij voor mij, we wisten allebei niet wat mij te wachten ging staan. De rollercoaster was op zijn top punt, en ging straks naar beneden, de duisternis in. De psycholoog vertrok op vakantie en wenste mij nog veel succes met Myrtille.
Myrtille stuurde mij berichtjes. Ze vertelde me dat ze zojuist 26 zweepslagen had gehad. Dat was even verschieten. Ik vroeg of alles ok met haar was, en ze zei van wel. Ze stuurde mij een online BDSM (sado-masochisme) test toe om te zien wat voor kink's (fetishen) ik had. Ze zei dat ik die moest doen. Het was een beetje verschieten. Tot nu toe was SM, iets dat ik enkel online had gezien. Ik bekeek dan zo'n filmpjes, en vond dat best wel opwindend. Het waren vrouwen die vast gebonden werden, met toestemming, en dan pleziert werden speeltjes. Er was zelfs één van een vrouw die met een grote nietjes machine, zo nietjes in haar borsten deed. Soms vreesde ik dat de vrouwen, het niet leuk vonden, maar zodra de 'sessie' voorbij was, hadden ze een lach op hun gezicht en zeiden ze dat ze het heel leuk vonden.
Myrtille stuurde over fetlife, en ik maakte daar meteen een account op aan. Ik was aan de ene kant bang, zat het daar vol met mannen die stoelpoten in mijn achterwerk wilden proppen OF zat het daar vol vrijgevochten vrouwen met wie ik kon seks hebben?
Ik wist wat ik moest doen: ik moest leren over BDSM! Ik dacht dat iedereen daar seks had met iedereen. Ik zat op fetlife, en het was toch wat verschieten wat ik daar allemaal zag. Het geen wat altijd verborgen was in de diepe krochten van mijn internet geschiedenis, gebeurde gewoon in West Vlaanderen. Ik zag er foto's van knappe vrouwen, maar ook van dikke 60 jarige mannen en vrouwen, die elkaar zweepslagen gaven, of vastgebonden waren aan allerlei marteltuigen. Normaal uitziende mensen die kinky dingen deden. Wat ik voelde was een kick, een mengeling van angst en interesse. Daarnaast zag ik enorm, enorm veel nieuwe woorden.
Ik had dus nog veel te leren. Ik ging naar een BDSM praatavond in GeheimStad om te zien hoe ik me daarbij ging voelen.
Het was een dag dat ik veel ontdekte over mezelf dus ik weet nog goed dat het 14 november 201X was.
Het werd gehouden in een restaurant die ook ruimtes uitleende aan allerlei verschillende groepen. Die groepen konden bedrijven zijn, of fandom's, het maakte niet uit. Het restaurant had door dat we constant over seks babbelden en noemden ons 'the crazy sex people.' We stoorden niemand, en we bestelden veel drinken en eten. Het was wat wennen aan de groep. Ik was bang dat het vol dikke nerds ging zijn, maar er waren verschillende soorten mensen. De meeste waren normaal gekleed. Sommigen waren gothic, er waren ook veel transpersonen.

Ik vermoed dat dit is, omdat transpersonen meer openminded zijn. Je moet namelijk een open geest hebben om te ontdekken dat je misschien een ander gender hebt, dan het geslacht waar je mee geboren bent. En je moet een open geest hebben om te beseffen dat je into BDSM bent. Dus ja, bij de meet probeerde ik te flirten met meisjes, ik was nog altijd wanhopig. Ik moest ook even huilen, omdat ik het gevoel had dat ik eindelijk mijn plaats had gevonden. De ene helft vond dit raar, de andere helft begreep het.

Myrtille vertelde over haar ervaring. Ze had een jongen leren kennen via tinder, die into BDSM was en hij wilde het haar tonen. Ze hadden afgesproken aan haar kot, om een bepaald uur. De jongen kwam te vroeg af, en ze was niet thuis. Hij zei: 'voor elke minuut dat je te laat bent krijg je er een zweepslag bij!' Ze sprong op haar fiets en haastte zich meteen naar haar kot. Daar kreeg ze 26 zweepslagen, die ze zelf moest tellen. Het deed pijn, maar daarna hadden ze knuffels en seks, die ze beschreef als enorm warm en liefdevol. Hij had haar fetlife getoond. Hij vertelde dat hij in Portugal een plaats had, daar konden vrouwen een hele week lang 'slutty training' krijgen. Myrtille kon daar dan een hele week seks hebben in een kelder, vastgebonden en zweepslagen krijgen. Mijn maag draaide zich even om toen ik dit hoorde. Ik zei 'Wow, dit klink echt gevaarlijk. Ik denk dat je beter niet gaat. En als je gaat, neem dan iemand mee en zorg dat je zeker een plan B hebt om weg te geraken.'

Achter af gezien was dit wel goed advies. Als ik slutty training opzocht, blijkt het niet echt te bestaan. Mensen kunnen zomaar een slutty training verzinnen. Het is een term dat kan misbruikt worden, om vrouwen te misbruiken. Ik las dat slutty training totaal niet verwacht wordt binnen de BDSM gemeenschap. Into kinky dingen zijn is een geaardheid, niet meer en niet minder. Als je 'slutty training' wil doen, bespreek dan goed wat je hier onder verstaat, wat je wil, en wat je niet wil.

Myrtille vertelde dat ze dit allemaal aan haar Zweedse vriend had verteld. Ze hadden nu een open relatie. Ik was blij voor hun. Ze hadden seks via skype, terwijl Myrtille haarzelf had versierd met touw.
Op de meet was er ook een crossdresser, een jongen die zich kleedde in vrouwen kledij. Hij was enorm knap. Het is eigenlijk door hem te ontmoeten, en anderen, dat ik mijn eigen gender begon te verkennen, en ontdekte dat ik een vrouw was.

Na de meet hadden ik en Myrtille seks. Ze stak haar vinger in mijn neus, ze wist dat ik rap bloedneuzen kreeg en ze wilde dat ik een bloedneus kreeg. Ze was into bloodplay zei ze. Tijdens de seks krabde ze mijn rug open, en ik deed het zelfde bij haar terug. We hadden zo veel seks. Ik was moe en lag op mijn rug klaar om te slapen. Maar ze kroop op mij en neukte mij dan keihard, ze leek wel een konijntje, ze fluisterde tegen haarzelf terwijl dit gebeurde.
En in geval je het u afvraagt, we gebruikten altijd een condoom. Ik vind veiligheid belangrijk en Myrtilles ouders hadden haar met een angst voor zwangerschap opgezadeld, omdat ze wilde studeren en haar christelijke ouders zeiden 'als je zwanger bent moet je het houden'.

De volgende ochtend stond ze heel lang onder de douche, en kwam ze naar mij, ging ze op mij zitten met haar mooie kont in mijn gezicht. Ze wist dat ik hield van rimmen. Ik was positief verrast, bij m'n ex duurde het jaren voor ik dit durfde te vragen. En dan nog, vond H. het raar. Ik rimde Myrtille met veel plezier, en kwam klaar. Nadat ik mijn tanden goed had gepoetst leerde ze me een beetje bondage, het waren een soort knopen. Ze had al meteen touw besteld, nadat die jongen was afgekomen. Ze ging meteen al naar Kajira, een studentenvereniging voor kinky studenten.
Ze ging ook meteen naar bondage workshops. Ze vertelde dat ze haar lichaam liet hangen, suspension, maar dat ze misselijk werd toen. Ik was verbaasd dat ze dit allemaal kon doen, gepaard met veel seks, haar lessen, studeren, animeren en feesten. Ik ben iemand met autisme, dus ik ben trager in alles wat ik doe. Achteraf bleek het dat ze helemaal geen film had gemaakt en niet had gestudeerd. Myrtille klaagde ook over haar vriend. Ze was naar een skate feest geweest, en hij had een foto genomen van haar, maar haar skateboard stond er niet op. De relatie was ook bijna gedaan, dus hij loog dan dat hij teveel wiet rookte omdat hij het moeilijk had en zo verder.

Na de meet dacht ik inderdaad into BDSM te zijn. Ik kocht meteen kettingen en touw. Ik deed de kettingen aan mijn broek. Ik kocht een leren vest en leren vingerloze handschoenen. Ik droeg gothicachtige kledij. Misschien dat mensen zo gingen door hebben dat ik into bdsm was op die manier. Thuis oefende ik met touw. Ik had mijn bureaustoel al versierd met bondage. Ik zocht veel op over veiligheid, ik zocht op wat het verschil was tussen misshandeling en BDSM, want dat is wel belangrijk. Het is nu lang geleden dat ik nog iets met touw heb gedaan, dus moest iemand dat willen doen met mij, zou ik terug moeten leren en oefenen.

Mijn ouders hadden een film gezien over een moeder en een vader die hun kinderen hadden verloren aan drugs. Mijn moeders zeiden: 'Als er iets is, zeg het ons hé!' Ik zei met een lach op mijn gezicht. 'Weet je wat ik heb gedaan?' Mijn ouders dachten wiet, maar nee, ik vertelde dat ik naar een BDSM praat avond was geweest. Mijn broer ging meteen naar boven. Mijn ouders waren bang dat ik mezelf ging wurgen, maar ik zei dat ik daar niet into was. Uiteindelijk is het goed dat mijn ouders het weten. Anders vinden ze touw en handboeitjes in mijn kast en krijgen ze verkeerde ideeën, dat ik een moordenaar ben ofzo.

Het was niet allemaal BDSM in mijn leven. Ik had nog vier vrienden, aan wie ik alles vertelde. Ik ging elke dag naar buiten om te wandelen, zoals ik nu nog altijd doe, en ik schreef aan mijn scriptie.

Ik ging naar een lezing over vrouwen rechten en de metoo beweging. Ja, ik was voor gelijke rechten voor mannen en vrouwen, maar ik vroeg me ook af eigenlijk wel en niet kon. Het is ook nogal vaag, soms. En wie weet, ging ik iemand leren kennen. Het was een beetje een slechte periode om into BDSM te zijn. Sinds 2013 was BDSM opeens in, vanwege één of andere domme fanfictie die enorm bekend werd.

Sixty Shades ofzo. Waardoor veel mensen BDSM begonnen te verkennen.
Het boek was puur de fantasie van de schrijfster, dus het gaf geen goed en veilig beeld over BDSM, maar goed, het positieve was dat BDSM nu meer bespreekbaar was. Niet veel later gebeurde de Metoo beweging, dit was voordelig omtrent gelijke rechten. Een heleboel rijke mannen, viespeuken die vrouwen hadden bepoteld zonder toestemming, of vrouwen hadden verkracht moesten voor de rechter verschijnen. Het nieuws ging vooral over de serieverkrachter Harvey Weinstein, die een heel film bedrijf had in Hollywood, maar nu voor de rechter moest verschijnen.

Helaas, veel mannen hebben geen slechte bedoelingen, maar zouden graag consensuele seks hebben, en mensen gingen dan uit dat ze slechte bedoelingen hadden. Dit gebeurde vaak bij mij online, maar goed. Het is de schuld van die verkrachters, omdat een paar klootzakken, mannen en seksualiteit een slechte naam gaven.

Een meisje van vroeger, uit het middelbaar nodigde mij uit voor een fuif. Dus ik begon met haar te babbelen online.
Eigenlijk, had ze iedereen uitgenodigd uit haar vriendenlijst, maar goed. Het was een fuif van de scouts, dus het ging, dacht ik, allemaal leidsters zijn van 18 tot 30 ofzo. Mijn ouders zeiden dat ik daar in elkaar geslagen ging worden, dus ik zocht online op hoe ik mezelf moest verdedigen. Daarnaast zocht ik op enkele dansmoves op en oefende ik die, zo had ik ook nog wat beweging.
Ik zocht moves op uit de 90's en 80's zodat mijn moves origineler gingen zijn dan de 201X moves die zei hadden.
Deden ze fortnite dansjes? Ik kwam er toe, er waren drie donkere zalen waar techno of pop muziek werd gespeeld.
Niemand danste vreemd genoeg, ze bewogen gewoon een beetje met hun hoofd. Veel vrouwen leken niet geïnteresseerd behalve één.
Ze deed alsof ze ging kussen met haar vriendin, gewoon zomaar, om mij te plagen, maar toen had ik geen idee wat ze er mee bedoelen. Op datingsites, en in het echte leven vond ik dat vrouwen zich vaak raar gedroegen. Ik hoorde Duran Duran dan in mijn hoofd zingen "would someone please explain, the reason for this strange behaviour" van het 1987 nummer 'Skin Trade'.
Ik had haar toegevoegd op facebook, en niet veel later bleek ze 16 te zijn. Wtf. Ik heb gezegd dat we best wat afstand hielden van elkaar dan. Ik dacht: 'Zestienjarigen moeten thuis studeren en computer spelletjes spelen en niet na 22u s' nachts fuiven wanneer volwassen iemand zoeken om seks mee te hebben.'

Ik had gehoord over polyamorie, en dacht dat dit iets voor mij was. Ik las erover, en net zoals bij BDSM, leerde ik enorm veel nieuwe woorden. Tot op de dag van vandaag vind ik dat polyamoreuze mensen enorm veel handige woorden hebben om emoties, connecties en relaties te beschrijven.

Ondertussen bleef ik online praten tegen Myrtille, er was iets ergs met haar gebeurd! Ze was op de fiets aangereden door een auto, en moest naar het spoed. Haar rechter arm, waarmee ze schreef, was gebroken. Haar vriend kwam haar bezoeken, en maakte het uit. Ze zat in een diepe donkere put. Haar ouders wisten niet eens van haar vreemdgaan, de open relatie, en haar BDSM en kwamen met het vingertje klagen "Je hebt een relatie en seks gehad voor het huwelijk, en nu is het uit, en dat hoort niet, en bla bla bla bla". Haar zus ging ook trouwen, net nu zei zo alleen was, ze was jaloers. Arme Mytrille. Ze was ontslagen uit het spoed en vertrok met haar ouders tijdelijk terug naar Zweden om te bekomen. Mijn ouders vroegen 'Waarom heb je haar niet bezocht in het ziekenhuis?' maar ze lag er maar even, en ik had geen zin om geconfronteerd te worden met haar familie, of vriend. Ik vroeg me ook af, had ze teveel gedronken? Was ze haar aan het haasten voor die BDSM jongen die weer te vroeg aan haar kot was?

Ik kon niet slapen, en zocht iets op mijn GSM. Ik kreeg plots, midden in de nacht berichtjes van Myrtille. Ze zei 'Help!'
Verbaasd vroeg ik wat er scheelde. Ze zei dat ze aan self harm dacht, en ik zei dat ze het niet moest doen, ze hulp moest zoeken, een psycholoog. Ze zei dat ze aan zelfdestructief gedrag deed, en ik was enorm bezorgd om haar. Ook die crossdresser die ik had leren kennen vertelde dat ze naar rare plaatsen ging. Ik wist niet wat ik moest doen. Paul zei dat ik haar een tijdje moest negeren dus dat deed ik ook, hoe moeilijk het ook was. Ik weet nog dat ik moest huilen, mijn ouders vroegen wat er scheelde, en ik zei dat ik Mystille miste.

Ik was nog altijd opzoek naar mezelf. Wie ben ik? Wat ben ik? Wat wil ik? Ik ging naar GeheimStad voor een bijeenkomst over Polyamorie. De meeste polyamoreuze mensen zijn vriendelijk en waren zo vriendelijk te luisteren naar mij, maar ik hoorde die dag gewoon toevallig wat verkeerde raad. Ik babbelde daar met een vrouw, ze zei dat ze niemand meer hielp. Ze had iets meegemaakt door een dronken jongen te helpen, door hem nuchter te laten worden in haar zetel thuis, en plots begon die jongen te kamperen voor haar huis, hij was geobsedeerd door haar geworden. Ze zei: 'Ik help niemand meer.'
Ze zei dat ik dat Myrtille los moest laten, iets wat ik enorm, moeilijk vond, maar niet wilde doen.

Ondertussen probeerde ik andere meisjes te vinden via, fetlife en de BDSM praatavonden, maar het lukte niet. Ik was wanhopig, mensen zagen dit, en dit jaagde mensen weg. Ik was wanhopig, en Myrtille was wanhopig, daarom hadden we elkaar gevonden.
Plus, het spijt me om seksistisch over te komen, maar vrouwen hebben het makkelijker om aan seks te geraken.
Mannen hebben een hoger sexdrive dan vrouwen, waardoor er meer 'vraag' dan 'aanbod' is. En als kers op de taart, maakt onze cultuur mannen wijs dat ze moeten "jagen op vrouwen" terwijl vrouwen "zolang mogelijk maagd moeten blijven".
Dat is natuurlijk, de grootste zever die onze cultuur mensen wijsmaakt tot op de dag van vandaag. Maar goed.
Zowel op de BDSM praatavonden en in mijn klas hadden ze door dat er iets scheelde met mij. Ik was te hard opzoek naar meisjes. Soms vrees ik dat ik meisjes, had bang gemaakt met mijn berichten. Maar het is wat het is, ik zou nooit iets doen zonder toestemming.
Ik had ook een tekening gemaakt voor een meisje, en de volgende keer dat ze me zag, vroeg ze 'Wie ben jij?'
Ze was me gewoon vergeten. Daar moest ik even van verschieten, leven we nu in zo'n oppervlakkige wereld?
Zelfs Paul zei boos tegen mij, dat de mensen waarmee ik omging 'even diep als peuterbadjes' waren.

Ik was ook opzoek naar advies om aan seks te geraken. Helaas kwam ik enorm veel toxisch advies tegen. Zo was er een man die seks had met een vrouw, en loog tegen haar dat hij getrouwd was zodat ze nooit een relatie gingen hebben.
Dan was er een man die seks had met een vrouw, ze was dan verdrietig en ze zei 'we gebruiken elkaar als masturbatie gereedschap'. En de man zei 'ja, dat klopt'. Mensen gebruikten termen zoals 'hook-up' alsof je een aanhangwagen aan een auto hing.
Ik wilde de liefde bedrijven, niet gewoon koelbloedig seks hebben alsof ik een boterham eet.

Ik hoorde ook dat veel mannen terecht kwamen in een seksloos huwelijk en er meer SOA's voorkomen in monogame relaties. Niet-monogame mensen zijn hier eerlijk over, en gaan zich vaker testen, terwijl monogame mensen elkaar vertrouwen, maar dan stiekem vreemd gaan. Ik had toen niet echt door dat een relatie veel meer was dan monogamie, en veilige seks. Maar de redenen voor mij om een relatie aan te gaan waren nu voor altijd en eeuwig weg. Een relatie? En je hebt nog altijd kans op SOA's en je hebt zelfs MINDER seks! Neen, dank u.

Dan gebeurde het. Ik had als de autist die ik was, haar letterlijk een week niets gestuurd, wat moeilijk voor mij was, ik telde de dagen af. Dan zag ik het. Ze was gewoon terug in GeheimStad, en had mij niets, helemaal niets laten weten. Achteraf gezien, was dit nogal egotripperig van mij, mijn eerste fout, ze had veel aan haar hoofd. Ik dacht toen: 'Ik behandel anderen hoe ik zelf behandeld wil worden' En ik was boos dat ze dit niet terug deed. Mijn tweede fout, was verwachtingen hebben, vage verwachtingen die ik niet eens aan haar verteld had, ik wist zelf niet wat ik wilde.
Ik stuurde haar berichtjes. Ze zei dat het redelijk met haar ging. Ik vroeg of ik nog moest afkomen. En ze zei: 'dat is niet meer nodig, mijn cirkel playmates is aan het uitbreiden.' Mijn hart brak. Ik was kapot. Ik huilde, maar dat zie je niet via berichtjes. Vroeg of ik goed was, en ze zei dat ik haar deed kwijlen. Dus ik veronderstel goed.... Ik zei dat ik niets meer wilde horen over haar seksuele avonturen, en dat we geen seks meer gingen hebben. Ze zei dat ze dit respecteerde.
Ik zat te huilen. Mijn moeder vroeg hoe ik me voelde, en ik zei 'Myrtille heeft me ingeruild voor een hoop andere mannen, hoe denk je dat ik mij voel?'

Mytrille deed aan selfharm, en dan zag ik haar profiel foto op fetlife, haar gezicht met touwen rond haar nek.…
Zo bezorgd was ik om haar, zo bezorgd en ook zo jaloers. Zei had alle seks die ze maar kon inbeelden, en ik had niets, niemand, ik was een zieke weirdo. Ik dacht: 'Ze had mijn seksdrive doen tilt slaan en nu zit ik zonder seks!' Ik was ook kwaad op mezelf hoe kon ik nu voor vrije liefde zijn, als ik zo jaloers was? Ik wilde dit gevoel weg!

Ondertussen was er iets ergs gebeurd. Mijn neef had een HIV test laten doen en hij bleek HIV te hebben. Ik was kapot. Mijn neef ging binnenkort sterven, of op z'n minst maar 50 worden, dacht ik.

Het lied van Tessa Violet speelde in mijn hoofd, het nummer 'Make me a robot'. Ze zong 'Make, make me cold.' en 'Make me a robot. Take, take my soul'. Leefden we in zo'n koude wereld? Ik had een relatie geprobeerd, maar dit putte me uit, ik kon dat niet aan. Ik wilde geen saai huwelijk, en mijn leven weiden aan één persoon voor af en toe seks.
En met mijn autisme, stel dat ik geen werk en sociaal leven tegelijk aankon? Ging ik dan verhongeren op straat?
Waren we in een wereld waarin mensen enkel maar alsof doen dat ze gelukkig zijn? Iedereen moest maar rennen en rennen achter geld en seks en iedereen denkt enkel aan zichzelf. A dog eats dog world. Mensen gebruiken elkaar gewoon als zakdoekjes om zicht af te trekken, en gooien elkaar dan weg. De vrouwen die niet raar om seks deden, waren meestal rare vrouwen, die misschien erger waren dan Myrtille vol problemen, klaar om mij mee te sleuren in hun duisternis. Ik had seks nodig, maar elke vrouw kon abusieve relatie vormen. Zat de wereld vol valstrikken? Nu, dat ik geen seks kon vinden, wat ging er gebeuren? Men had mij altijd geleerd dat seks een primaire behoefte was. Het staat onder in de piramide van Maslow. Ik had geleerd dat als je dingen opkropt, het er dan lelijker kan uitkomen. Katholieke priesters hadden geen seks, en veranderden in pedofielen. Verkrachters waren monsters, maar mensen zeiden ook 'Verkrachters zijn eenzaam en wanhopig'.
In mijn hoofd zag ik Myrtille, huilend en schreeuwend verkracht worden door een hoop grote gespierde mannen.
Naar een sekswerker gaan wilde ik niet, maar ik hield het als plan B. Ik vond het schandalig dat prostituees zo duur waren, het is een primaire behoefte. Plus hoe langer het duurt, hoe duurder het was. Ik heb moeite met klaarkomen, dus wie weet hoelang het zou duren en hoe duur het ging zijn!? Hadden alle incels en vrouwenhaters gelijk? Was het enige dat ik kon doen depressief zijn of vrouwen manipuleren? Dit waren mijn toxische gedachten, het zwarte vuile gif in mijn brein. Soms dacht ik aan zelfmoord, maar ik dacht, ik zal het nog wat uithouden in deze wereld, om te zien wat deze wereld mij te bieden heeft. Daarbij, zelfmoord leek nogal, pijnlijk....

We hadden allebei een rebound, zonder dat we dit doorhadden. Ik voor een relatie die gedaan was, en zei voor een relatie die niet eens gedaan was, en we vielen allebei in de leegte hierna.

Ik stuurde mails naar verschillende psychologen, waarin ik mijn probleem uitlegde en ik hoopte op een afspraak.
Niemand reageerde, hierop, behalve één psychologe. Ik vertelde over mijn relatie met H. en de dates die ik erachter had, maar helaas, er was geen tijd genoeg om over Myrtille te praten. Ja, ik had een uur vol gezeverd, en ik was niet bij het belangrijkste gekomen. Helaas.

27./42 De Woede Uitbarsting
De volgende tekst bevat referenties naar geweld, verkrachting, selfharm, zelfmoord, depressies, seks en BDSM

Ik zat vol emoties, dit uitte zich in huilen, maar ook in woede. Soms ging ik gaan lopen, om mijn emoties, mijn woede eruit te laten op een gezonde manier, zodat ik te moe was om boos te zijn.

Op een dag kwam ik thuis, en de buren waren weer lawaai aan het maken. Meestal als ik boos was uitte ik dat toen door te boksen tegen mijn kussen, in mijn bed. Dat deed ik terug opnieuw,
ik wilde niemand pijn doen, ik wilde gewoon mijn woede kwijt. Mijn boksen veranderde in schoppen tegen mijn bed.
Ik was zo kwaad, dat ik per ongeluk heel het huis deed beven. Mijn moeder kwam naar boven en riep dat ik moest stoppen,
maar dat maakte mij alleen nog kwader. Ze ging weg, en ik schopte verder tot mijn woede weg was, maar dan kwam mijn moeder terug naar boven, waardoor ik opnieuw kwaad was, en dus bleef ik schoppen op mijn bed.

Ze kwam nog eens naar boven, en ik riep: 'Ga weg, ik ben kwaad, straks doe ik jou nog pijn!' Ik bleef verder schoppen op mijn bed tot ik helemaal uitgeput was. Blijkbaar hadden mijn ouders de psycholoog gebeld, die gelukkig terug was van zijn vakantie, ze brachten mij meteen naar hem. Ik vroeg hoe veel tijd we hadden, en hij zei: zolang we nodig hebben. Ik ben nog altijd dankbaar voor mijn ouders en mijn psycholoog dat ze mij zo hielpen. Ik vertelde hem alles, over de zweepslagen, fetlife, de bdsm meet, hoe ze mij had laten vallen. Ik zei ook tegen hem: "En je zei dat ik goed bezig was! Je keurde haar goed, en zie nu: ik ben helemaal kapot nu!"

Hij zei: 'Ik kon dat niet weten, ik heb geen kristallen bal.' Hij vertelde me dat, als hij dat zo hoorde, ze een nymfomane was
met een hechtingsstoornis. Ze was haarzelf aan het verkrachten, zei hij. Ik vroeg: 'Waar gaat dit toe leiden?' Hij zei:
een depressie. Dit was erg, maar klonk zo slecht nog niet. Ik beeldde me Myrtille in, haarzelf opgehangen of door een zot
in duizenden stukjes gesneden, maar een depressie viel nog goed mee.
Hij zei: 'Wat jij meemaakt, maakt 99% van de wereld niet mee. Je brein is verslaafd aan haar, en je zult van haar moeten afkicken.
Het is best dat je haar niets meer stuurt, geen contact meer met haar neemt. Je zult haar moeten los laten.'
Daarna at ik frietjes (een zakje patat) met mijn ouders. Triestige Frietjes. Mijn ouders zeiden sober tegen mij: 'Sorry, dat we jou niet kunnen helpen.' Ik zei dat ik hun graag zag, wat er ook gebeurde, het was niet hun schuld. Het was niet hun schuld.

De volgende keer, bij de psycholoog vroeg ik, hoe lang mensen zonder seks konden. Ik vond dat ik een tijdje geen seks
mocht hebben om mijn seksdrive te laten kalmeren, zodat ik niet meer zo wanhopig was.

Mijn psycholoog was nogal verbaasd, hij kon daar moeilijk een nummer op plakken, maar ik bleef vragen achter een tijd.
En hij zei drie maand. Dat was goed, ik had drie maand geen seks gehad, toen ik naar Japan was gegaan.
Ik bleef natuurlijk verder masturberen, en ik zocht verder naar een vrouw, een vrouw die iets met je wil doen, is nu eenmaal
moeilijk te vinden. Ik vertelde een paar vrouwen zelfs dat ik een drie maand geen seks ging hebben, wat een beetje akward is.
Maar goed.

Ik vroeg me ook af, ben ik wel into BDSM? Die BDSM'ers zijn toch allemaal koelbloedige mensen, ze hebben seks zonder
liefde en slaan elkaar met zwepen.

Ik ging vaak gaan wandelen in het park. Ik voelde me gebroken, letterlijk. Ik gaf de aspecten van mezelf elk hun persoonlijkheid.
Er was Gollum, gebaseerd op het Lord Of The Rings personage. Het verschil was dat hij veel meer haar had, en aapachtig was.
Hij stond symbool voor mijn ID, mijn sexdrive die in overdrive ging, mijn woede, jaloezie, mijn vuile verlangens naar wraak.
Daarnaast was er Michael, het was een man die altijd een maatpak droeg, en een beetje op mij leek. Hij zat vol zelfvertrouwen.
Hij ging overal naar toe, en praatte met allerlei vrouwen. Hij gaf nooit op, en zei tegen mij dat ik niet moest opgeven, dat
het wel ging lukken.
Dan was ik er. Gebroken, opzoek naar mezelf. We ben ik? Wat wil ik? Wat moet ik doen?
Er was ook Sarah, mijn vrouwelijke kant, een gothic meisje.

Muziek hielp me door deze donkere periode. Ik luisterde naar My Little Dark Age van het album van MGMT. Nog voor het
een internet meme werd in 2020.
Het nummer 'She works out to much' deed me denken aan die voetbal vrouw.
'My little dark age' spreekt voor zich, ik zat in mijn donkere periode.
'Me and Michael' dit was de inspiratie, voor de persoonlijkheid, de naam, van een aspect van mijzelf.

Ik had gelukkig ook nog twee vrienden aan wie ik alles vertelde; B. en E. Helaas had Q. me laten vallen, mijn verhalen waren
te intens, ik was te intens. Dan was er Paul. Ook die was ik kwijt geraakt. Hij vond mijn zoektocht enorm vermoeiend.
Ik vertelde hem over de BDSM dingen die ik zag, en hij zei dat dit de dingen uit zijn nachtmerries waren. Hij vertelde me
dat ik zomaar vrouwen achter na rende, en tegen muren bleef botsen, en mezelf zo belachelijk maakte.
Ik werd inderdaad veel geghost online, en mensen deden soms zo grof tegen mij, dat ik er gewend aan was geraakt.
Wat positief is, vrouwen willen soms hun eigen ding doen, dus dan laat je ze beter gewoon met rust.

Hij had niet door, misschien weet hij dit nog altijd niet, dat als je opzoek bent naar iemand, je een heleboel 'Nee's' en
deuren tegen je gezicht krijgt, net zoals je zoekt naar werk. We hadden afgesproken dat ik niets meer ging zeggen
over mijn seks leven. Ik had wel eens gezegd dat ik naar een holebi café of een fuif wilde gaan, waarop hij antwoordde:
'Je bent een complete degenerate geworden. Je doet een heleboel vieze shit en zoekt allerlei fringe groepen op.'
Hij kwam naar mijn huis om de vriendschap met mij te beëindigen. Ik aanvaarde dit, en zei
'Het is jammer dat onze vriendschap gedaan is, maar je hebt tenminste de ballen, om naar mijn huis te komen,
en het te zeggen. Ik wens je het beste'.

Hij had wel een punt. Maar ik had 5 jaar een 'normale' relatie gehad, en dit was een hel voor mij.
Normale mensen, konden niet op mijn vragen beantwoorden als ik vroeg 'Wat is liefde?' Om te weten wat ik wilde, moest ik verkennen wat er allemaal was.

H.'s nachtmerrie was uitgekomen, ze was Josefien en mij kwijtgeraakt. Nu had de nachtmerrie mij, bij mijn keel. Ik was H. verloren, de liefde van mijn leven, en ik was Paul kwijt. Ik was een jaar geleden bang dat Paul zich van kant ging maken, en ik door mijn verdriet dan H. ging verliezen. Maar de nachtmerrie had een plan B om mij te vangen. Gelukkig leefde Paul nog.
En, Paul zal nog terug keren!

Er zat nog altijd een toxische gedachte in mijn hoofd: dat mensen seks nodig hebben. Ik dacht dat als mensen geen seks hadden, ze depressief werden, zoals incels, of verkrachters werden.

Ik vroeg het aan mijn ouders: 'Als ik geen seks heb, ga ik dan geen verkrachter worden?' Mijn moeder zei iets als: 'Als je zo denkt, dan heb ik jou verkeerd opgevoed.' Ik snapte haar antwoord niet echt, en liet het onderwerp vallen.

Ik ging naar de psycholoog, en ik vroeg het aan hem: 'Als ik geen seks heb, wordt ik dan geen verkrachter?'
De psycholoog zei: 'Jij bent geen verkrachter, zo ben je niet.' Ik zei: 'Maar wat als ik geen seks heb?'
De psycholoog: 'Seks kan je aan jezelf geven.' Ik: 'Hoe bedoel je?' De psycholoog: 'Masturberen.'
Ik: 'Dus.... mensen kunnen zonder seks als ze masturberen.'

De psycholoog: 'Ja' verbaasd dat ik het niet begreep.
Ik: 'Dus waarom worden priesters dan pedofielen?'
De psycholoog: 'Omdat ze problemen hebben met hun zelfbeeld, ze voelen zich niet goed. Of misschien willen ze kinderen misbruiken, en priesters komen vaak in contact met kinderen. Het is helaas zo dat beroepen met kinderen zoals leerkrachten, sport coaches en scouts leiders verkeerde mensen lokken.'
Ik: 'En waarom verkrachten mannen vrouwen dan?'
De psycholoog: 'Omdat ze psychische problemen hebben, of dronken en wanhopig zijn. Veel daders zijn als kind misbruikt of mishandeld geweest.'
Langzaam begon ik alles te snappen, en alles vanuit een ander perspectief te zien. Ik zocht achter seks, omdat ik dacht dat mensen dit nodig hadden. Dus geen wonder dat ik naar allerlei groepen ging zoals Polyamoreuze mensen en de BDSM wereld.

Ik had ook het gevoel dat er een groot gewicht van mijn schouders was gevallen. Ik was wanhopig opzoek naar vrouwen, maar nu hoefde dit niet meer.

Ik miste Myrtille nog altijd, maar ik moest haar leren loslaten. Ik dacht niet meer naar BDSM meetings te gaan, maar wat ze daar allemaal vertelden was zo interessant, dus ik bleef gaan. Myrtille was daar ook altijd, wat een beetje raar was, ze babbelde gewoon tegen mij alsof we gewoon kennissen waren, en ik zag haar plagerig doen met andere mannen daar. Ondanks haar gebroken arm, moest ze nu rap een KunstProject in elkaar steken, want ze had eigenlijk niets gedaan voor school.
Ze had iets gemaakt waarin, ze haar eigen schaduw had gefilmd. Ik wilde het graag zien, ik zocht ernaar op de computers.
Het was voor mij het laatste puzzelstukje, maar ik vond het niet. Het was alsof ik een smerige vuilbak zat te zoeken achter een brief ofzo. Iets doms dat je beter niet doet. Mentaal had ik de klik gemaakt, dat ik zonder haar kon zijn, maar mijn hart moest nog genezen, van wat er allemaal was gebeurd. Sh!t had de fan geraakt, en ik smeerde de sh!t van mijn gezicht. Ik vroeg me af wat voor sh!t, de wereld nog voor mij in petto had. Het kon me niet veel meer schelen.

Ik ging ook naar polyamorie avonden, ik wilde weten hoe dat allemaal in elkaar zat. Wat is liefde? Wisten zei het?
Ik vond vrije liefde ook zo'n mooie gedachte.

Ik was toen nog altijd bevriend met Rosa, al was het maar voor even. We gingen elkaar zien in GeheimStad. Ze had door dat ik een oogje op haar had. Ze vroeg of ik haar zag zitten, maar het was nu totaal niet het moment om een connectie aan te gaan. Mijn hart moest nog helen van Myrtille en mijn neef bleek net HIV te hebben. Dus ik schreef een soort van liefdes brief aan Rosa. Ik vertelde hoe ik haar
knap vond, en het cool vond dat ze zoveel wist over Korea en verschillende diersoorten. Ik weet het, het is nogal random, maar het is altijd leuk als je ziet dat iemand veel over iets weet, en zichzelf dingen leert. Ze begreep het, maar had geen zin dat ik in GeheimStad daar over ging klagen constant. In GeheimStad zijn we naar een museum geweest en wat gaan eten. We stuurden een paar dagen berichten, maar dat eindigde dan. Ze woonde nogal ver weg.

Ik vierde nieuwjaar met mijn ouders en hun vrienden. Het was goed tegen mijn eenzaamheid. Het was nu 201X.

Mijn neef kwam eens op bezoek. Hij had goed nieuws, enfin het hangt er vanaf wat je eronder verstaat. Hij vertelde dat de medicatie tegenwoordig zodanig goed is, dat je met HIV een normaal leven kan leiden, je kan er 85 mee worden.
De Belgische overheid betaald gelukkig de medicatie voor een groot stuk terug. Ik was zo blij omdat te horen.
Ik was bang dat hij ten dode opgeschreven was. HIV is en blijft nog altijd een probleem, vooral in de armere landen.
Daarbij is SOA's voorkomen het beste dat je kunt doen. Gebruik. Een. Condoom.

Myrtille ging binnenkort terug naar Zweden vertrekken, voor altijd weg. Ze had gezegd dat ze veel werk had met alles op te ruimen, plus haar hand zat nog altijd in het gips. Ik vroeg of ik haar moest helpen met haar appartement op te ruimen, maar dat ik haar geen seks ging geven, ze zei dat het geen goed idee was om af te komen. Gelijk had ze.

Het was deels een opluchting toen ze weg was. Het was altijd een beetje raar om het haar te zien op de BDSM meets, het meisje waarop ik zo verliefd was en die per ongeluk mijn hart had gebroken. School voelde ook niet meer aan als een vreemde plaats aangezien ik haar daar niet meer kon tegenkomen. Ik realiseerde mij dat het normaal was om jaloers te zijn in mijn geval. Ik was zelfs niet zo jaloers op haar, ik was vooral bezorgd om haar. En bezorgdheid is eigenlijk een mooie emotie, in tegenstelling tot kinderachtige jaloezie. Ze had veel meegemaakt, maar ze leek haar plan te kunnen trekken, dus het was niet nodig dat ik bezorgd over haar was. Ik mocht haar niet stalken om te 'helpen'. Ik kon haar de hulp niet geven die ze nodig had.

Er was één duistere gedachte, ze had zelfmoord gedachten, ik hoop dat ze het nooit ging doen, maar uiteindelijk, ik weet niet hoeveel pijn ze leid, dus moest ze die keuze maken, en ik hoop dat ze het niet doet, dan moet ik haar keuze respecteren.
Ik hoop dat ze gelukkig is, waar ze ook is. Het was fout van mij, om haar voor mezelf te willen.
Mensen zijn als vlinders, je moet ze laten groeien, vrijlaten, en niet vangen in een pot, waar ze langzaam uithongeren.

Ik wist dat ik geen seks nodig had, mensen kunnen masturberen in plaats van seks hebben, maar ik was nog altijd opzoek naar liefde. Wat is liefde zelfs? Ik vroeg aan iedereen wat liefde was, maar kreeg telkens verschillende antwoorden. Ik bekeek ook allerlei TED talks over liefde. Ik was begonnen met het boek 'The Ethical Slut' te lezen en 'More Than Two'. Ik moest weten hoe alles in elkaar zat, en misschien ging ik het zo te weten komen.

Ik leerde dat ik mezelf knuffels kon geven, door gewoon een kussen, te knuffelen. Kortom, ik leerde mezelf graag zien. Er is daar niets egotripperig of narcistisch aan. Narcisten zien hunzelf niet graag waardoor ze constant aandacht en goedkeuring zoeken bij anderen, dit proberen ze te doen door te vertellen hoe "goed" ze wel niet zijn.

Ik zag mezelf graag, ik besefte dat liefde eigenlijk overal was. De natuur kan wreed zijn, maar het is ook in harmonie met zichzelf. Mieren helpen elkaar, dieren paren en zorgen vol liefde voor hun jongen. De warmte van de zon is liefde. De planten geven mij zuurstof, het is liefde. Ik krijg liefde van mijn ouders. Ik krijg liefde van mijn vrienden.

Ik krijg liefde van dieren, als ik af en toe een hond of katje kan strelen, dan is dat liefde. Mensen komen en gaan, de wereld blijft veranderen, maar de liefde blijft. Ik weet dat het klinkt als hippie bullshit, maar liever hippie gezaag en gelukkig dan de rest van mijn leven triest en cynisch te zijn.

Ik herinner mij dat ik moest lachen, ik weet niet meer om wat. Maar ik was positief verbaasd. Ik was H. kwijt, en Paul verloren. Mijn nachtmerrie was uitgekomen, maar ik kon nog lachen in deze wereld. Ik voelde me toen als een feniks. Ik was herboren uit het as van pijn en verdriet, en ik voelde mij enorm, enorm krachtig.

Toen ik de laatste drie hoofdstukken schreef over Myrtille, voelde ik een verdriet en gemis. Ik wist niet dat ik hier nog zo emotioneel over was, over iets dat 4 jaar geleden is gebeurd. Ze is gelukkig zonder mij, en ik zonder haar. Ik wens haar het aller, allerbeste toe.

28./42 Pang Pang Pang! I'm Pan!
Deze tekst bevat beschrijvingen van seks en verwijzingen naar BDSM.

Misschien was ik dan toch kinky en into BDSM. Ik bleef gaan naar BDSM praat avonden en experimenteerde zelf met allerlei dingen, thuis op mijn eentje. Ik oefende bondage, en sloeg mezelf met een riem, of een zweepje. Ik volgde ook een EHBO cursus. Ik wilde voorbereid zijn, voor het geval er iets mis ging, er kan altijd iets misgebeuren, of dat nu tijdens BDSM is, of een auto ongeluk, je kan maar beter voorbereid zijn.

Ik groeide enorm, en had veel meegemaakt op een korte tijd. Als ik veel wilde doen, was dit nu het moment, want voor ik het wist zat ik misschien in een relatie, en zodra dit rustig schooljaar voorbij was moest ik werk zoeken. Ik besefte dat ik nog nooit naar een homo café was geweest. Ik wist dat er één was Thuisstad, niet zo ver van het stadhuis. Dus ik ging er naartoe. Het was wel een beetje verschieten, je moest aanbellen, EN er waren twee deuren. Het eerste wat ik zag was een televisie die homoporno afspeelde. Er was niemand, behalve de barman, het eerste wat ik zei was "Ik ben geen homo." De barman begreep het, en zei: 'Ik zal er voor zorgen dat niemand aan jou komt'. Dat was een grote gerust stelling. Hij vertelde me dat er morgen een dragqueenshow was. Dat klonk interessant, en de volgende dag stond ik er voor de show te bekijken. Het was een mooie show, een klein podium, maar toch intens. Het deed me denken aan David Bowie. Veel mannen maakten foto's en filmpjes van het optreden. Er was daar een man Onno de vroeg voor een kus, maar ik wilde geen kus, dus een knuffel dan.
Ik gaf hem een knuffel, en op het moment dat ik hem een knuffel gaf was het precies of dat er iets af ging in mijn hersenen.
"Pang Pang Pang!" Het was zo warm. Ik vroeg me af .... was ik panseksueel?

Sindsdien bleef ik gaan naar de gay bar. Ik wilde meer weten over seksuele vrijheid, hoe hadden mensen seks zonder elkaar te kwetsen? De BDSM praat avonden, en polyamorie avonden waren maar één keer per maand, en ik moest me dan altijd haasten om op tijd de trein terug naar huis te nemen. In het gaycafé babbelde ik met homo's over seksualiteit, relaties en het leven.

Er waren boven twee verdiepen. Het was er allemaal wat klein, maar er was veel! Er waren hokjes, die je op slot kon doen, voor privacy, hoewel de meeste gloryholes hadden. Er was een kooi, enz. Later rond 2020, nog voor het globale virus gedoe, hadden ze het vernieuwd en was er ook een living met een zetel, en een televisie met porno op.

Thuis begon ik te fantaseren hoe meerdere mannen mij namen. Elk om de beurt, en dan tegelijk, hun stijve slangen overal. Uiteindelijk, ergens in januari / februari besloot ik het toch te proberen: seks met een man. Het was niet alleen een test om te zien of ik bi was, het was vooral om te zien of ik seks kon hebben, buiten een relatie, zonder mezelf te kwetsen. Als ik mezelf kwetste, dan was het mijn probleem. Als ik mezelf niet kwetste, dan betekende dit, dat ik enorm veel plezier kon beleven. Ik vroeg letterlijk, die avond, aan een paar mannen of ze het zagen zitten, maar enkel Marxis had er zin.
Marxis vroeg of Onno mee mocht, ze waren getrouwd, en hij wilde niet dat Onno jaloers werd.
Ik vind dat eigenlijk leuk, want stiekem vond ik Onno knapper. We gingen naar boven en hadden meteen een trio!
Ik zoog hun af. Ik lag op de grond terwijl ze hun worst in mijn mond duwden. Ze tongzoenden mij ook.
Het was opwindend voor mij, maar ik kon niet klaarkomen.
De "grap" was, dat het zo niet was gelukt om drie maand geen seks te hebben sinds 14 November 201X.

Op die praatavonden over BDSM, had ik er zoveel over gehoord, dat ik wilde weten hoe het er echt aan toe ging.
Het enige wat ik wilde doen was kijken, misschien dat ik de volgende keer ging meedoen. Maar achteraf gezien deed ik toch wat mee, het was leuk. Ik had af gesproken met een paar mensen van de BDSM praat avond om naar een club te gaan.
Het was een seksclub die af en toe iets deed in thema van BDSM. Ze gingen me brengen met de auto, het was best wel ver, een uur rijden. Het was enorm spannend. Ik kwam er toe, het was redelijk duur, 80 euro denk ik voor een man. Voor vrouwen, transgenders of mannen verkleed als vrouwen was het goedkoper. Er was wel gratis eten. Ik at regelmatig iets, als ik honger had. Ik had lang gebleven. Ik zag daar dingen, dat de meeste mensen nooit van hun leven zullen zien!
Het was alsof ik in een porno wereld terecht was gekomen, waarin iedereen er normaal uitzag, in plaats van knappe modellen.
Er waren wel veel knappe vrouwen, dat wel. En één knappe crossdresser. Er liepen ook veel crossdressers rond, ze leken wel, gigantische vrouwen.

Er werd een scene gedaan. Eén vrouw werd vastgebonden met haar armen omhoog.
Ze stond nog recht, en ze was geblind doekt. Ze was knap, desondanks haar grote buik. Ze werd verwend met allerlei speeltjes, maar ze kreeg ook zweepslagen. Niemand mocht filmen of foto's nemen, alles wat in de club gebeurde, bleef in de club.
De scene was voorbij. Ik vroeg hoe ze zich voelde, en ze zei 'goed' met een lach. Ze had er energie van gekregen.

Er was daar ook iets voor mensen met een vacuüm fetish ofzo. Het was een gigantische plastiek zak, je kon erin kruipen met een tube in je mond, voor lucht, zodat je kon blijven ademen. Eén meisje kroop erin. De lucht werd uit het plastic gezogen waardoor het tegen haar huid ging, ze was helemaal ingepakt. Niet veel later kroop ze eruit, ze vond het leuk.

Boven had ik geholpen om iemand te spanken. Zo leerde ik het, hoe ik het correct moest doen.
Ik zag ook een koppel. De man sloeg zijn vrouw met een gigantische zweep, een bullwhip. De vrouw had duidelijk pijn, en was aan het huilen, maar het was allemaal met toestemming. Mannen keken er naar en masturbeerden. Toch was dit voor mij even verschieten.
Boven was er een soort zolder. Daar had iemand een enorm krachtige dildo, een soort dildo die enorm snel op en neer ging, het leek wel een drilboor. Ze probeerden het en riepen enorm luid van plezier.
Er waren ook oude mensen die daar seks hadden. Voor mij was het alsof ik dieren seks zag hebben, niet opwindend, maar ook niet vies.
Er liep daar ook een oude vrouw rond die dol was op crossdressers, ze had er dan seks met één.
Er was daar ook een koppel die speelde met naalden en medische nietjes. Het was geen drugs, nee, het was puur voor de ervaring; de pijn en het plezier die daaruit voorkomt. Alle naalden en nietjes kwamen hygiënisch uit de verpakking. Ik mocht het ook gebruiken. Ik twijfelde, maar probeerde het toch. Een naald door de huid van de bovenkant van mijn arm, en een paar nietjes. Je voelt het wel, maar het deed slechts een beetje pijn. Ik verwijderde de naald, en daarna de nietjes met iets speciaals om ze weg te doen, ook dat deed geen pijn. Ik wil absoluut niet stoer doen, meestal kan ik niet tegen pijn, en ik ben altijd heel voorzichtig.
Wat later had ik boven seks met een crosdresser, een man verkleed als vrouw. Ik zoog aan haar penis, en trok me af.
Ik genoot er van en kwam klaar. We gingen naar huis en ik vind het enorm leuk. Ik was klaar gekomen, bij iemand, zonder dat ik mezelf kwetste, zonder dat ik verdrietig werd, ook al zal ik die crosdresser waarschijnlijk nooit meer zien.
Ze was wel een lief persoon, en ik wens haar het beste toe.

Ik ging dan regelmatig eens naar de gaybar om seks te hebben met mannen, wat leuk was. Ik deed het ook altijd veilig.
Het was duidelijk. Ik was pan, panseksueel. Meestal betekend het dat je u aangetrokken voelt tot de persoonlijkheid van mensen, zonder dat het uitmaakt of ze man of vrouw zijn. Voor mij betekend pan dat ik me aangetrokken voel tot mannen, vrouwen, transpersonen, non-binaire personen enz. Zolang die persoon lief en mooi is. Ik merk wel een verschil tussen mannen en vrouwen. En toegegeven, ik voel me meer aangetrokken tot vrouwen omdat ze juist moeilijker zijn, om een connectie mee te hebben dan met mannen, misschien vind ik vrouwen ook knapper.
Ik gebruik de term bi niet, omdat sommige mensen denken dat je dan niet op trans personen of non-binaire personen kunt vallen.

29./42 Het Normale Feest Leven
Deze tekst bevat verwijzingen naar seks.

Ik vond de gaybar een leuke plaats en nodigde dan vaak hetero vrienden of vriendinnen naar de bar. Ik wist hoe het was om een normale relatie te hebben, en daarnaast heb ik op korte tijd veel verkent: dating apps, de bdsm wereld, en de homo wereld. Maar de normale feest wereld had ik nog niet verkend, behalve die stomme scouts fuif vol minderjarigen, yikes.

Zaterdag avond ging ik de nacht in. Van de ene café en disco, naar de andere. Er was één café die gekend was om "marginaal" te zijn. Ik dacht, marginalen zijn meestal open minded voor drugs, drank en seks. Dus wie weet kon ik daar iemand vinden om de liefde mee te bedrijven. Ik ging naar het marginale café, en danste vollop. Ik probeerde te praten met vrouwen, maar niemand had zin om met mij te babbelen. Twee mannen snoven coke. Een jongen kwam naar me toe en zei boos, "Hé wil je mijn vriendin eens met rust laten?" ik vroeg de vrouwen of ze hem kenden en ze zeiden van niet.

"Als er ooit iets is, zal ik jullie beschermen" zei ik, als bewijs toonde ik hun mijn cuttermes. Ik probeerde nog wat met vrouwen te babbelen, maar niemand leek interesse te hebben, dus danste ik maar op m'n eentje en had enorm veel plezier, ze konden de pot op. Er was ook één man die een boos keek, en zei dat ik danste als een vrouw. Niet veel later riep de barman mij. Hij vroeg of het waar was dat ik een mes bij had. Ik zei "ja", hij vroeg waarom, ik zei "om mezelf te verdedigen."
Dan wilde hij het mes, en ik gaf het hem. Ik vecht terug als het nodig is, maar ik ben geen schurk. Ik wilde het niet riskeren om ongewapend verder te dansen in de nacht, ik dacht naar huis te gaan dus vroeg ik mijn rugzak terug. De barman gaf mijn rugzak terug, en tot mijn grote verbazing mijn mes. Ik ging de bar uit, daar zou ik tijdje niet kunnen gaan dacht ik. Ik ben er nog nooit terug in geweest. Maar hé, het waren een bende weirdo's, proberen te praten met vrouwen vonden ze raar, maar hard drugs doen is normaal?
Ik had mijn mes terug, dus ik kon mezelf nog altijd verdedigen moest er iets gebeuren, dus ik ging verder de nacht in.
Eén les had ik wel geleerd, toon nooit je wapen, nooit. Als je in een hoekje gedreven bent, en elk moment in elkaar geslagen kan worden, dan moet je het uithalen om jezelf te verdedigen, dan wel. Hoe dan ook, ik ging verder de nacht in.
Ik vond een café, de 3 wijzen. Er waren jongeren aan het dansen, met hun lichamen tegen elkaar.

Er was zelfs één jongen zonder shirt. Jep, dit leek een plaats voor mij. Een vrouw in de 50 vond mij knap en kwam aan mijn hoofd. Ze sprak helaas enkel Frans. Ze zei dat ik mooi was, maar zo jong. We dansten even samen. Ik zei dat ik naar huis ging, het was 3u s' nachts. Ik wachtte om te zien of ze meeging, ze twijfelde en besloot daar te blijven. Jammer, maar misschien ook goed, ik woon bij mijn ouders, en had toen nog geen aparte eetruimte, dus het zou een rare ochtend zijn moesten mijn ouders haar plots zien.

Ik ging regelmatig naar verschillende bars, op de nacht van zaterdag op zondag. Ik babbelde met veel vrouwen en danste met die Franse vrouw, maar er is nooit meer van gekomen.

Het normale uitgaansleven was leuk en het was goed voor mijn sociale vaardigheden, maar er was precies geen seks in deze wereld, misschien lag het aan mij, het kon me ook niet schelen. Ik had plezier, dat was het belangrijkste.
Na zo'n nacht sliep ik de hele zondag. Ik werd dan zondag wakker in de namiddag. Ik gebruikte de nacht van zondag op maandag om te helpen met te verhuizen. Mijn ouders hadden hun atelier omgebouwd tot een slaapkamer, dus hun slaapkamer was vrijgekomen. Mijn broer nam hun slaapkamer, en mijn broers slaapkamer werd een bureau en eetruimte voor mij.
Zo moest ik veel spullen verhuizen en alles een goede plaats geven. Maandag voormiddag ging ik dan naar De KunstSchool om mijn paper te bespreken. Zodra ik thuis was van school, viel ik in slaap. De rest van de week werkte ik aan mijn scriptie en had ik een normaal dag en nacht ritme tot het terug zaterdag was. Ik ging elke dag naar buiten, fietste elke week één uur en ik begon te leren voor mijn rijexamen.

Ik kwam terug in contact met een paar klasgenoten uit het middelbaar. We gingen samen feesten in GeheimStad. Het was leuk, ik babbelde
met allerlei vrouwen, deels aangemoedigd door mijn vrienden. Ze lachten mij deels uit, en hadden deels bewondering dat ik met iedereen durfde te praten. Ik danste met vrouwen. Er was helaas één keer dat een groep vrouwen precies een barrière vormde al dansend, dus ging ik gewoon weg. Het hielp niet dat de muziek zo luid stond, dat je niet eens kon vragen om een dans. We gingen naar een café met een paal, voor de grap paaldanste ik er errond. Ik keek naar een vrouw en om één of andere reden zei ze tegen mij 'jij gaat mij niet aanraken.' Ik zei 'ok' en liet haar met rust. Die nacht bleef ik bij m'n vrienden slapen.
We babbelden nog wat via facebook voor een paar maand, maar het contact is verwaterd en weg gegaan.
Het leven gaat door.

30./42 Wat ik heb geleerd
Deze tekst bevat verwijzingen naar seks en BDSM.
Er was veel gebeurt en ik heb er ook veel uitgehaald. In het begin was ik als een gek opzoek naar de ander, maar eigenlijk kon ik alleen zijn. Sterker nog, ik was gemaakt om alleen te zijn. Ergens had mijn wanhoop een positieve kant, hierdoor ging ik naar allerlei plaatsen, en leerde ik vanalles. Ik was opzoek naar liefde, maar eigenlijk is liefde overal. Liefde is ook maar een woord.
Sommige koppels zien elkaar graag, en hebben elke dag seks, maar noemen dat geen liefde. Anderen hebben een lange afstandsrelatie, zien elkaar één keer per maand en noemen dit liefde. Mensen zeggen dat datingapps slecht zijn en dat het beschamend is als je allerlei vrouwen aanspreekt in het echte leven, maar het is zo dat je aan seks of een lief geraakt.
Je moet ook eerlijk zijn. Als er anderen zijn, wees er eerlijk over. Als je enkel seks wilt, wees er oprecht over. Als je wil trouwen, zeg dit gewoon. Je zegt dit best redelijk snel, voor of tijdens de eerste date, anders zullen mensen zich bedrogen voelen.

Zet het desnoods op je dating profiel. Het is wel zo dat datingsites en apps informatie over jou verzamelen en doorverkopen, dus het is en blijft uw keuze als je het gebruikt of niet. Je kan ook altijd kijken naar je hobbies, en zo mensen leren kennen.
Je kan lid worden van een schaak club, of een Dungeons and Dragons groep enz.
Als je opzoek bent, naar een relatie, seks of wat dan ook, zal je veel deuren in je gezicht krijgen. Je zult geghost worden, uitgescholden, enz. Mensen zullen denken dat je slechte bedoelingen hebt, om één of andere reden.
Trek het je niet aan, wat je wil is niet verkeerd. Die mensen willen met rust gelaten worden, dus laat ze gewoon.
Uiteindelijk heb je zoveel deuren in je gezicht gekregen dat het geen pijn meer doet, je bent sterker geworden.
Afwijzen is ook zo'n raar woord, mensen wijzen elkaar niet af, ze stellen gewoon hun grenzen en daar is niets mis mee.
Misschien vind je geen seks of een relatie, maar je hebt wel ervaring opgedaan, een goed gesprek of een goede vriend / vriendin gevonden!

Je moet ook altijd toestemming vragen, zelfs als je gewoon wilt praten, dan weet je zeker dat je niet op iemands systeem werkt.
Ik heb ook geleerd dat BDSM'ers niet in het rond neuken.

Veel zijn monogaam. Sommige BDSM'ers zijn juist, aseksueel, in plaats van klaar te komen, houden ze dan van pijn.
Alles staat los van elkaar, en alles is een spectrum. Toch merkte ik dat de homowereld, BDSMwereld en de polyamorie wereld elkaar overlappen. Communicatie is de sleutel, en toestemming is alles.
Ik heb ook geleerd, dat als mensen het moeilijk hebben, het beste dat je kan doen is luisteren. Laat je niet meeslepen in mensen hun verdriet, er gewoon zijn kan al veel betekenen. Je kan mensen helpen, maar help altijd eerst jezelf. Soms kan je anderen niet de hulp bieden die ze nodig hebben. Je kunt ook geen hulp geven als mensen niet geholpen willen worden. Als je zelf gelukkig bent, kan je zo anderen helpen. Durf ook 'nee' te zeggen, en je eigen grenzen te bewaken. Als mensen je grenzen niet respecteren, ga dan van hun weg, in het ergste geval, bel de politie. Er is daar niets beschamend aan, je hebt het niet gezocht, en het is niet jou schuld.

Soms willen mensen niets meer met je te maken hebben. Je zal het misschien nooit begrijpen, maar je kan het wel respecteren.
Als je iemand mist, kan je altijd aan hen denken, op deze manier zijn ze eigenlijk nooit weg, ze zijn dicht bij je hart.
Misschien zijn ze het niet echt, het is maar een versie van hun in je hoofd, jouw interpretatie, maar het is aangenaam om mensen te herinneren, die niet meer in je leven zijn. Als het helpt, dan helpt het. Als je mensen graag ziet, moet je ze vrijheid geven, je moet ze kunnen loslaten.

Wees ook niet boos jezelf als je verdrietig bent, emoties, woede, jaloezie zijn allemaal normaal.

Er is een mooi gedicht over verlies: One Art door Elizabeth Bishop. Misschien begrijp ik het gedicht niet, maar het is wel een mooi werk.

Sadomasochisme, holebi's, en transpersonen bestaan al sinds het begin van de mensheid. Het is niet iets nieuws dat is "ontstaan dankzij het internet". Het is geen "ziekte van deze tijd." We zijn allemaal mensen, die gelukkig willen zijn op onze eigen manier.

Je moet ook dingen doen omdat ze leuk zijn. Je moet aan sport doen omdat het leuk is. Je moet schrijven als dat leuk is.
Als je sport voor spieren of om aan een lief te geraken, dan kan je bedrogen uitkomen. Als je schrijft om beroemd te worden, kan je verontwaardigd zijn. Net zoals Empire of the Sun zei: 'We are running for the thrill of it.'

Het is ook zo dat ik eenmaal raar ben. Normale mensen vinden mij creepy, dus ik trek nu eenmaal rare mensen aan, en die zijn ook interessanter en leuker. Het is ook maar saai om normaal te zijn, terwijl rare mensen zijn zeldzamer zijn, meestal oprechter en leven op hun originele manier.

Ik heb deze boeken gelezen waar ik veel aan had tussen 201X en 202X:
- 'BDSM Basics for Beginners: A Guide for Dominants and Submissives Starting to Explore the Lifestyle' door Michelle Fegatofi
Van dit boek had ik het minst van al hulp, maar ik dacht het er bij te zetten want het verteld wel over hoe BDSM gaat.

- 'The Ethical Slut' door Dossie Easton en Janet Hardy
Aan dit boek had ik enorm veel. Het is een boek over non-monogamie. Het verteld waarom er niets mis is met seksuele vrijheid en verteld ook hoe je moet omgaan in verschillende situaties als non-monogaam persoon.

- 'More than two' door Franklin Veaux en Eve Rickert
Aan dit boek had ik ook veel. Het is een boek over polyamorie.
Soms overdrijft het boek wel met al hun vragen die je moet overwegen voor je een relatie aangaat, het is al zo moeilijk om iemand te vinden, en als je iemand wil vinden die voldoet aan alles, zal je niemand vinden.

- 'Men Are from Mars, Women Are from Venus' door John Gray
Dit boek heeft een slechte reputatie gekregen. Mensen zien het als seksisme uit de jaren 90. Ja, de auteur gaat er sterk vanuit dat er een verschil is tussen mannen en vrouwen. Maar John Gray is nooit denigrerend tegenover vrouwen. In een tijd van het internet, die vrouwen zien als emotieloze robots of wegwerp doekjes, en duizenden boeken over vrouwen manipuleren, heb ik veel liever zo'n boek. De boeken die ik las waren enorm vooruitstrevend, dus ik moest wel iets conservatiefs lezen zodat ik de wereld van beide kanten kan bekijken.

Ik vond het wel interessant. Uiteindelijk gaat het over de verschillende manieren waarop je relaties kunt zien,
en de verschillende problemen die eruit kunnen voorkomen.

- 'A Lover's Pinch A Cultural History of Sadomasochism' door Peter Tupper
Dit gaat over de geschiedenis van BDSM, heel interessant. Zoals ik zei, sadomasochisme bestaat al sinds het begin van de mensheid.

31./42 Moving Forward and a Furry Encounter
Deze tekst bevat verwijzingen naar seks, furries en BDSM

Voordat je u het afvraagt. Ik had geen seks met iemand in een fursuit. ....hoewel ik daar wel zou voor openstaan om het te proberen.
Het was een mooie namiddag, en ik ging naar een Bondage workshop. Elly had daar speciaal een zaal voor afgehuurd, ze deed dit elke maand. Het was interessant om dit mee te maken. Sommige mensen gingen naakt, anderen bleven hun ondergoed aanhouden. Sommige deden aan suspension en lieten zich hangen, met touwen gebonden om hun lichaam aan het plafond.
Er kwam niets van wurging bij te pas.

Niet veel later ging ik ook naar een bondage workshop bij Elly haar thuis. Er was daar een transvrouw genaamd Kaat.
Toevallig, zag ik dat ze geen onderbroek aan had, ze droeg een kuisheidsgordel om haar penis, dat vond ik best wel heet.

Kaat en Evelien hadden me ook eens bij haar thuis uitgenodigd. Ik kon dan kijken hoe ze aan bdsm deden en seks hadden.
Evelien vertelde dat ze graag 'nee' en 'stop' zegt tijdens de seks, maar ze hadden een stopwoord, zodat ze elk moment konden stoppen. Ze deden het in de zetel. Kaat had een gigantische strapon waarmee ze Evelien enorm hard nam in haar kontgaatje.
Ze zei inderdaad soms 'nee' en 'stop' maar alles gebeurde daar met toestemming. Ze lasten even een pauze in, en deden dan verder.
Hoe ze seks hadden, het was precies een pure oerkracht die naar boven kwam. Ik masturbeerde, ik gebruikte wel een condoom zodat ik geen vlekken ging maken in hun zetel. We kwamen klaar. Achteraf aten we samen pasta met 4 kazen.
Het leven is goed, het leven is goed.

Ik ging uit in GeheimStad, gewoon overdag. Ik ging een random café binnen, en dronk daar iets. Er kwamen een heleboel meisjes toe.
Als een droom die uitkwam. Ik ging naar hen toe, en vroeg of ik bij hen mocht zitten. Opeens zei de vrouw achter dat bar:
'Meneer, nee!' Ik was nogal verschoten. Ik vroeg, in de war, 'komen er hier soms veel mensen met slechte bedoelingen?'
Ze vroeg 'Heb jij slechte bedoelingen?' Ik: 'Nee?'
Ik ging terug naar mijn plaats en las verder mijn boek, ik moest zelfs huilen. Uiteindelijk betaalde ik mijn drank. Ik zei tegen haar:
'Ik ben een eenzame man maar ik probeer er tenminste iets aan te doen.' We gaven elkaar een hand, en ik ging weg.
Daar ga ik dus nooit meer naar toe.

Ik was ook met een vriend naar een cacao ceremonie geweest. Heel interessant. We dronken daar cacao drank, enorm straffe chocomelk. Zo straf dat je het kan vergelijken met soft drugs. Je krijgt er een warm gevoel van in je hart. Ik dronk kleine slokjes aangezien ik ook medicatie neem. Er werd gezongen volgens de chakra's, we masseerden elkaar, dit was niet erotisch, iedereen hield zijn kleren aan. Er werd ook veel gebabbeld.

Het was lente 201X en ik dacht terug naar Conventie te gaan. Daar kwam ik toevallig veel mensen tegen van de BDSM praatavonden.
Ik had ook het plan om eens furries te ontmoeten. Er waren altijd furries op conventies, maar ik had nog nooit met hen gesproken. Dus ik hing wat met hun rond, en kreeg gratis knuffels, wat altijd wel leuk is.

Zo kwam ik terecht, online, in furry telegram groepen. Zo leerde ik een jongen uit mijn buurt kennen Jim. Hij was 18 en zat nog in het middelbaar. Toch had hij al, wel, seksuele ervaring, en dat met mannen die rond de 45 waren. We hadden samen sex en experimenteerden wat met bondage, en andere speeltjes. Ik nam hem, en sloeg op zijn kont, wat hij leuk vond. Hij vond het leuk om mij te rimmen. Hij had een open relatie met zijn 45 jarige vriend, maar op een dag was het uit.
Hij kwam bij mij op bezoek, en we knuffelden, hij huilde in mijn bed, in mijn armen. Ik voelde me als een rots, waar Jim zich aan vastklampte zodat hij niet ging verdrinken. Jim leerde dan een andere jongen kennen, en ze werden verliefd.
Onze connectie verwaterde, maar zolang hij gelukkig is, dat is het belangrijkste.

Ik ging naar de Gay Pride in Brussel. Aan het station van Thuisstad zag ik een jongen, hij zag er duidelijk homo uit, en ik vroeg of hij ook naar de Gay Pride ging. Hij zei ja. We babbelden wat op de trein, en hij bleek een human pup te zijn. Ik mocht mee met hem. Ik leerde verschillende human pups kennen, en ze waren heel vriendelijk. Eén had zelfs een extra honden masker voor mij.
Ik dacht, waarom niet, en deed het aan. Ik streelde human pups, en dat was wel aangenaam. Sommigen wilden met rust gelaten worden, en ik respecteerde dat. Er waren veel fotografen, dus dat was wel akward. Daarnaast waren er soms kinderen, en ik weet niet of het een goed idee is om kinderen bloot te stellen aan human pups, maar er gebeurde niets seksueel. Het zijn gewoon mannen, die verkleed als honden zijn en alsof doen dat ze honden zijn.
Het regende en ik raakte ze kwijt, ik dronk ergens iets en besloot dan naar huis te gaan, vroeger dan anders.
Dat is het voordeel als je alleen ergens naar toe gaat, je kan dan kiezen waar je gaat en wanneer je weg gaat.

Ik mocht ook eens langs gaan bij Lore, een knappe mollige transvrouw die bij Elly woonde. Ik wilde graag eens een BDSM scene meemaken, gespanked worden. We maakten gebruik van het verkeerslicht systeem. Groen betekend harder. Oranje betekend zachter, of pauze. Rood betekend stoppen. Ik was naakt, maar er was geen klaarkomen, het was gewoon BDSM. Ze sloeg mij hard met haar handen op mijn achterwerk, en zette haar vingers hard, knijpend erin. Daarna sloeg ze mij met een zweep. Mijn pijngrens werd langzaam verhoogt, maar uiteindelijk zag ik sterretjes. Dus we besloten te stoppen. We vonden het allebei leuk. Ik was de rest van de dag wel moe. En ik had blauwe plekken op mijn kont. Vooral blauwe puntjes van toen ze haar vingers erin zette.
Ik was de rest van de dag moe en hongerig. Het was leuk, maar toch niet mijn ding, veel te uitputtend. Maar zeg nooit nooit.
Wie weet probeer ik nog eens iets. Heel af en toe sla ik me nog eens met een riem of zweep.
Elly leerde me die dag nog, hoe ik correct met een zweepje, een flogger, kon slaan. Ik mocht dan, met toestemming, op Lores mooie kont slaan.
Het bleek ook dat Elly werd gestalkt door iemand, ze zei er iets over, zonder die persoon bij naam te noemen.
Helaas ging er hier nog meer drama rond gebeuren....

Ondertussen in het schoolleven had ik mijn scriptie ingediend. Ik wist niet eens of ik erdoor was, maar ik wilde niet stil zitten.
Ik besloot meteen achter werk te zoeken, en deed dit ook.
Weet je nog dat ik zei, dat Jolonde ging terugkomen? Wel, ik stuurde nog altijd berichtjes naar vrouwen, je weet nooit wat eruit kan komen. Zo kwam ik terug in contact met Jolonde. Ze was ook creatief bezig, en we hadden allebei wat vrienden verloren.
We besloten eens af te spreken in Roeselare, ik moest daar toch zijn om mijn CV af te geven aan een werkbureau.

Vanaf het begin zei ze dat ze gewoon vrienden wilde blijven, geen probleem. Later besloten we vriendschappelijk eens te picknicken, en tot de dag van vandaag zijn we nog altijd platonische vrienden. Soms heeft ze het moeilijk, en heeft ze een luisterend oor nodig.

Ik ging ook eens bij Kaat langs. Ze heeft vaak seks met verschillende mensen. We hadden seks. Ik wist dat ze een vuist in haar kont kon krijgen. Dus ik vroeg of ik dat eens mocht proberen bij haar, en inderdaad, met veel glijmiddel, voorzichtig en langzaam gleed mijn hand erin, eenmaal erin maakte ik van mijn hand een vuist. Uiteindelijk trok ik me af, terwijl ik naast haar lag.
Ze krabde aan mijn buik en zei 'kijk naar mij' en zo kwam ik klaar.
Ik heb gelezen dat als je fist, je best kegeloefeningen doet, om zo de anale sluitspier sterk te houden.

32./42 Eefje Deel 1, A Dance of Transwomen and Cross-dressers
Deze tekst bevat verwijzingen naar seks, sekswerk en BDSM
Online vroeg een meisje, een transvrouw, of iemand wilde meegaan met haar naar de Gay Pride in Antwerpen. Haar naam was Eefje. Ze was toevallig into puppyplay ze had hier ook een alter ego voor, Milly, het hondje. Ik zei dat ik wel wilde meegaan.
We stuurden veel berichtjes, we deden online een beetje aan roleplay waarin zei het hondje was, en ik het baasje. We gingen samen naar de Gay Pride met een vriendin van haar genaamd Puppa, zei zal later nog terug komen. Het was leuk. Ik liep samen met Eefje met haar leiband in de hand. Ik voelde dat er overal liefde was. Het was alleen een beetje jammer, dat grote bedrijven altijd van de Gay Pride gebruik maken om reclame te maken.

Aan het einde van de pride was er een festival, een plaats afgezonderd met rekken. Je moest dan enorm lang aanschuiven om speciale munten te kopen, om dan nog eens lang aan te schuiven enkel en alleen om iets te drinken.
We besloten iets te eten in een restaurant er niet ver vandaan. Ik ging dan naar huis, maar kocht wat water in een klein winkeltje.
Dit was veel goedkoper, en het bespaarde veel meer tijd.

Ik ging eens naar Eefjes huis. Ze was aseksueel. We deden wat puppyplay, en ik knuffelde haar, terwijl ik masturbeerde.
Zo kwam ik klaar bij haar. Ze was een lief meisje. Ze heeft het wel moeilijk. Ze had een BSO diploma (een diploma voor handwerk) waarmee ze geen werk vond. Ze was enkel in het weekend thuis, over de week moest ze blijven in een instituut, want ze leed aan een depressie. Ze heeft een turbulent leven gehad. Toen ze jong was, was ze verliefd geworden op haar mannelijke hond.
Ja ik weet het, het is nogal raar, ik weet het. Ik heb hier ook een dubbel gevoel bij, want dieren kunnen geen toestemming geven.
Ze zag haar hond wel enorm graag. Haar vader was een marginaal, hij snoof cocaïne, en ik vermoed ook dat hij zijn kinderen mishandelde. Eefje begon haarzelf te verkennen en ontdekte dat ze een vrouw was. Haar vader had haar dan uit haar huis gezet.
Arme Eefje. Haar vader wil niet eens voor zijn eigen kinderen zorgen.
Eefje was een tijdje een DJ en speelde nummers voor een paar feestjes, ze had ook allerlei drugs geprobeerd. Ze heeft moeite met haarzelf, en belande in een instelling na een mislukte zelfmoordpoging waar ze haar op van alles getest hadden.
Ze had nooit veel energie. Ze was altijd mager en had nooit veel eten in huis. Als ze bij mij sliep, kon ik haar nooit uit bed krijgen, en ik slaap zelf al zolang en zoveel, en ik geraak zelf moeilijk uit bed!
Eefje en ik zagen elkaar graag. Ze was aseksueel, maar dat was niet erg, ik kon me dan aftrekken, terwijl we knuffelden.

Het was juni 201X, Ik studeerde verder voor mijn rijbewijs en ik had tijdelijk werk gevonden bij een bierbrouwerij . Ik moest flessen in dozen steken, en ze labelen. Het was een klein, gezellig bedrijfje. Ik werkte in een soort schuur, die goed verlucht was en mocht soms buiten in de zon werken, waarbij ik bakken moest verplaatsen. Ik was helaas te traag dus lieten ze mij na een paar maand gaan.

Ik ging naar de gaybar. Macron was er ook. Hij was een Frans man, die enorm op Macron leek, vandaar ze hem, Macron noemden. Hij wilde mij rimmen, en toonde dit met gebaren, om de taalbarrière te door breken. Het was grappig om een Franse president te zien, die zich zo gedroeg. Ik voelde me er toen niet klaar voor, dus ik wees zijn voorstel beleefd af.

Later ging ik terug naar de gaybar. Het was er enorm druk, er was een actie dat je gratis drank kreeg als je witte kledij aanhad. Er was een Franse crossdresser die danste aan de paal. Hij zei 'C'est chaud ici' en ik zei, 'Vous etes chaud.' We dansten samen. Macron kwam ook toe. De crosdresser en ik dansten veder. Ik had ook eens gecrossdressed dus ik toonde een paar foto's van mij als vrouw. We gingen naar boven en hadden seks. Ik vond het jammer dat de crossdresser haar pruik afdeed, maar het is wat het is. Ik kwam klaar. Ondertussen was Macron, zenuwachtig aan het wachten. Hij wilde mij rimmen, en ik dacht 'waarom niet'. Hij rimde mij terwijl hij met zichzelf speelde en hij bereikte een orgasme.

Het was een leuke avond, ik had seks gehad met twee verschillende mensen. Ik besloot naar huis te gaan, tot er plots drie mensen arriveerden. Een oudere vrouw, en twee transgender meisjes, shemales. Een blanke, met dikke lippen, en een zwarte transvrouw. Ik zei tegen de blanke vrouw dat ik haar mooi vond, ik wilde gewoon een compliment geven voor ik weg ging.
Maar de zwarte vrouw, keek me aan, ze keek naar mijn schoenen, ik had voor de gelegenheid dure schoenen aan, en ze dacht misschien dat ik rijk was. Ze wilde me precies hebben, en begon tegen mij te praten. Ik was extatisch. Ze was ook samen met een zwarte jongen, maar hij zag er enorm high of dronken uit, of beide. Ze nam mijn gsm en zocht haar instagram op, en stuurde een bericht naar haarzelf, zodat ze met mij kon praten. Ze sprak namelijk Spaans en kon geen Nederlands, enkel een paar woorden Engels. Op de GSM stond er 'I am a good persona.' Haar hand nam mijn arm stevig vast, en ze sleurde mij naar het toilet, daar toonde me ze haar penis. Haar ding was groot, dat vond ik wel heet. Ik wilde dingen met haar doen, mensen zeiden dat ze een prostituee was, en die oudere vrouw was haar manager. Ik vroeg of ik met haar iets mocht doen, met toestemming, en ze zei dat het hier moest gebeuren.

Ik ging met haar naar boven, maar ze vond het daar niet leuk omdat de deuren daar sloten hadden, wat haar wat afschrikte. Nochtans waren het sloten dat je vanbinnen open kon doen, ze kon ze altijd open doen.
We gingen terug naar beneden, en ik legde de situatie uit aan de mevrouw, ik had ook gezegd, dat ik vriendschappelijk seks wilde hebben zonder te betalen.

We besloten de taxi te nemen. De taxi man moest wat lachen met de situatie en zei, 'dat is wel wat anders hé'. De taxi bracht ons bij haar appartement, het was in een dorp, off all places. Ik stuurde naar mijn ouders dat ik naar iemands huis ging, met haar adres erbij, je weet nooit wat er kan gebeuren. De taxi man en de transvrouw wisselden nummers uit. Ik betaalde de taxi, taxi's zijn nogal duur maar het was het minste wat ik kon doen, aangezien ik gratis seks ging krijgen, van haar. Zei en ik hadden veel seks. Ze nam me enorm hard, en haar ding was inderdaad enorm groot, ik kreunde als een meisje. We lasten soms pauzes in. Ze rook wiet, en snoof ook coke. Dat was even verschieten. Ze vroeg of ik er ook wilde, maar ik zei vriendelijk nee. Ze nam me dan terug hard. Ze vroeg zich af waarom ik niet kon klaarkomen. Regelmatig keek ze op haar gsm, het licht van haar smartphone weerspiegelend op haar kleine borstjes. 'You want trio?' vroeg ze. 'No thanks' zei ik. Wat later, haalde ze een spuit uit, en spoot in haar dij. 'Hormones, you like?' 'Yes.' zei ik. Opnieuw nam ze me hard, en vroeg dan of ze het erg vond dat er een derde persoon ging bij komen. Ik, dacht, dat ik dan kon meekijken, maar ik moest dan doen alsof ik sliep. Er werd aangebeld en ik lag braafjes onder het laken helemaal bedekt. Ik hoorde de man haar afzuigen. 'First time?' vroeg ze. 'First time.' antwoordde de man. Ik herkende de stem, was het de taxi chauffeur? De man hield zich vast aan het bed waarin ik lag. Opeens voelde ik zijn hand, hij ging naar mijn penis en nam die even vast. De vrouw trok hem meteen weg, en sloeg op zijn kont. 'Bad boy, bad boy!' riep ze. Ik moest, verschieten, maar bleef stil liggen, ik was niet getraumatiseerd, ik was zelf naar het hol van de leeuw gegaan en zo'n dingen gebeurden nu eenmaal. Nu ik dit schrijf, lijkt het te absurd voor woorden, het lijkt wel een scene uit een slechte 2000's komedie. De man had zijn ding gedaan, betaalde en ging weg.
Ik en de vrouw hadden verder seks. Ze trok om de vijf voeten haar condoom af, waardoor ik er een ander moest aandoen. Dit was wel een beetje irritant, maar het was zo'n hete spannende seks! Heel de vloer lag vol met condooms. 'You want me to cum?' en ik zei ja, zolang ze plezier had. Ze kwam klaar op mijn penis. Dat was niet de bedoeling, aangezien ik zo soa's kon krijgen. Het was wel heet, ik masturbeerde waarbij haar cum mijn glijmiddel was. Ik kwam. Ik vroeg om te slapen, maar ze wilde verder seks hebben.

Ik wist ook niet zo goed of het de bedoeling was of ik daar bleef slapen. Uiteindelijk sliepen we, haar hard klopte wel hard. Ik had mijn alarm gezet, ik durfde ook niet te lang bij haar slapen, wat ik wist niet of ik haar kon vertrouwen.

Mijn alarm ging af en ik deed het meteen uit. Ik vroeg of ik mocht douchen, en deed dit ook. Ze besloot verder te slapen.
Ik nam de taxi terug naar huis. De taxi chauffeur vertelde over hoe zijn zeven jarige dochter rijst had gekookt, maar het was veel, te veel rijst, hier door was ze verdrietig. 'We mogen blij zijn dat we in een land leven waar we teveel eten hebben.' zei hij.
Het was goed om eens een hart verwarmend verhaal te horen na zo'n duistere nacht.
Mijn ouders waren een beetje verschoten maar konden er mee lachen, ze leken zelfs een beetje trots op mij.
Ik ging dan te voet terug naar de gaybar om mijn fiets te nemen.
Ze was gekomen op mijn ding, dus ik maakte een afspraak met de dokter voor een soa test. Sindsdien laat ik me om de 3 maand testen. Met een HIVstest om de 6 maand.
Later waren mijn ouders toch een beetje boos, met mijn wild avontuur. 'Je zoekt mensen op die aan de rand van de samenleving bestaan. Wat is je plan? Dat je thuis komt met aids?'

Wat later zag ik de shemale en haar bazin terug in de gaybar. Ze was samen met nog een paar andere mensen, waaronder een vrouw die een dwerg was. Ik danste met haar. Ik vroeg aan de transvrouw of ik weer met haar weg kon maar ze zei 'later'.
Ik danste met de dwerg, haar omhelzend, het was leuk, ze voelde warm aan. De bazin trakteerde mij op een glaasje wijn, ik nam er een kleine slok van uit beleefdheid, maar liet het dan staan. Ik was te paranoïde, normaal drink ik niet en je weet nooit wanneer iemand iets in je drankje heeft gedaan. Daarna ging ik naar boven om seks te hebben met een crossdresser. Terug beneden, was de vrouw en haar bazin weg. Ik ging terug naar huis, in de spiegel zag ik een grote vlek lippestift op mijn wang!

Later bekeek ik het account van de sekswerker nog eens. Op instagram bleek ze van het éne land naar het andere te gaan, van het éne feest naar het andere. Madrid, Londen, Barcelona, Parijs, met filmpjes van hoe ze danste in disco's.
Ik vroeg me af wat ze deed in zo'n kleine stad als Thuisstad. Ik zag later haar account eens passeren op redlights. Het koste dus 150 euro voor een kwartier. En ik was bij haar enorm lang, en bleef zelfs slapen. Ik vroeg me af of ik gebruik van haar had gemaakt, maar ik werd zomaar bepoteld door die taxichauffeur en wat ik met haar deed was met toestemming, dus ik moet er niet mee inzitten.

Ik stuurde een bericht naar H.
Ik zei: 'Ik ben enorm veel gegroeid, en heb veel meegemaakt, is dit bij jou ook zo?'
Ze zei opnieuw dat ze het te moeilijk had om te praten. Dus ik liet haar, zoals ze vroeg. Ik dacht dat het beter was dat ik haar niet meer contacteerde. Ze kon zelf altijd iets sturen.

33./42 Eefje Deel 2, A Game of Adult Babies and Stalkers
Deze tekst bevat verwijzingen naar seks, BDSM en stalking
Eefje, wilde een relatie met mij. Ik voelde me vereerd maar wilde eerst wat wachten om te zien of we een goede klik hadden. Een maand ging voorbij, en het ging nog altijd goed met ons. Dus goed, we hadden een relatie. We zagen elkaar graag. Het was wel jammer dat ze zover woonde, en dat ze vaak in de instelling zat. Ik ging haar zelfs eens bezoeken in de psychiatrische instelling. Een mevrouw had extra eetbonnetjes bij, en gaf mij er één zodat ik daar kon eten. Ik voelde me een beetje slecht dat ik gratis at, ook al was ik geen patiënt daar, maar ik had honger, wat moest ik anders doen?

Het was een rustige plaats en niemand kreeg een mentale inzinking, het leek meer op een gezellig rusthuis dan iets anders. Eefje had de televisie aangelegd, en met mijn ADD was ik dan afgeleid door de televisie. Eefje vond dit niet leuk want ik gaf de televisie dan aandacht in plaats van haar. Dit was altijd een beetje frustrerend voor mij, ze wist dat ik ADD had maar deed de televisie toch aan. Ik zag haar graag, en een stomme tv gaat daar niets aan veranderen.

Eefje had een vriendin leren kennen, ze was ook een transvrouw, into puppyplay en into BDSM.
Haar naam was Mona, en ze zag mij ook wel zitten. Ik had toen lang haar, en ze zei dat ze into femboys was.
Op facebook zag ik foto's van haar passeren samen met Lore, maar ze waren niet bevriend op facebook.
Ik zag ook foto's van haar en Kaat, ze leken ooit samen close te zijn.

Ik sprak Lore hierover aan, en ze moest even verschieten. Zei was de persoon die Elly stalkt! Ik vroeg of ik hier meer over kon weten, aangezien Mona plots dicht in mijn leven stond. We spraken af om eens samen te komen, ik ging op bezoek bij Elly thuis waar ze alles vertelde:

Elly en Mona kwamen goed overeen. Mona bleek enorm veel te weten over BDSM en werkte deels voor een Australisch media bedrijfje die BDSM workshops gaf. Sommige zeiden tegen Elly 'Ik geloof dat niet allemaal wat ze zegt.' of 'Ik vertrouw die niet.' maar Elly negeerde dit. Mona en Elly werkten samen voor Elly's workshops. Op een dag, om één of andere reden ontstond er ruzie over bondage touw. Mona beweerde dat ze zelf touw had gekocht die Elly gebruikte van haar, zonder dit terug te betalen. Ik weet niet hoe duur en hoeveel touw het was, maar die ruzie klonk zo stom. Er werd maar over geruzied en gebikkerd, uiteindelijk besloot Mona zich af te sluiten van Elly en haar eigen BDSM workshops op te richten.
Helaas kon Mona het hierbij niet laten. Ze probeerde het leven van Elly zuur te maken. Telkens als ze iets kocht stuurde ze de rekening naar Elly. Daarnaast kreeg Elly ook een heleboel haat berichten van Mona en allerlei andere facebook accounts. Die facebook accounts waren zogezegd mensen die werkten voor dat Australisch media bedrijf.
Elly bekeek de accounts, maar ze waren nogal vreemd. Eén van de accounts was volgens haar profiel een jehova getuige, een jehova getuige gaat absoluut nooit voor een BDSM bedrijf werken. Daarnaast maakten die profielen dezelfde typfouten die Mona maakte. Het was duidelijk, het was gewoon Mona. Toen Elly dat zei tegen die accounts, zeiden ze plots "Oh Mona had even mijn account overgenomen, we doen dit wel vaker". Heel bizar allemaal. Het was gewoon Mona. Mona belde ook naar allerlei BDSM en parenclubs om te vertellen dat "Elly heel gevaarlijk bezig is met haar BDSM en totaal geen rekening houd met toestemming en stopwoorden." en wat nog allemaal. De clubs hadden zelf iets van 'Zo is Elly helemaal niet.' Dit woog zwaar op Elly's hart, ze moest regelmatig huilen op haar werk, haar werk dat niets te maken heeft met BDSM. Mona kon gewoon haar werk contacteren en zeggen dat Elly bezig is met BDSM waardoor ze haar konden ontslaan. Elly ging hiermee naar de politie. Ze raadden haar aan om een dossier op te stellen, dus dat deed ze ook. Het duurde even voor Elly om dit alles een plaats te geven, maar nu kan ze er mee lachen. Zodra ze een rekening krijgt van Mona, zegt ze tegen haar vrienden "Ach, Mona heeft weer eens zot gedaan!" en steekt ze die factuur bij de rest van het dossier.

Niet veel later bleken Eefje en Mona een relatie te hebben, een platonische BDSM relatie. Ik voelde mij hier dubbel bij. Aan de ene kant was ik samen met Eefje, en ik hield enorm veel van haar, maar aan de andere kant moest ik afstand proberen te houden van Mona en ik wilde de vriendschap met Elly niet kwijt.
Ik vertelde Eefje over de situatie, en ze begreep mij, maar geloofde Elly niet, maar goed, ik heb Eefje gewaarschuwd, het geen wat ik moest doen. Als ze niet naar mij wilde luisteren dan was dit zo. Als Eefje en Mona een mooie vriendschap hebben mag ik daar niet tegen zijn. Plus, het was een open relatie, ik kon nog altijd plezier hebben in de gaybar, en andere vrouwen daten.

Het was lente 201X en het was mijn verjaardag. Toevallig op mijn verjaardag werd er een drag-optreden gehouden in de gaybar met het thema BDSM. Het was geweldig om te zien. Ik had voor de gelegenheid een zwarte pet en een ketting aan mijn broek.

Ik vroeg of het een goed idee was om mijn BDSM kledij aan te doen, en de mensen waren benieuwd, dus ik ging naar boven, deed wat kinky kledij aan, en danste zelfs even op het podium, tussen de dans scenes door.
Ik zou dit niet doen tijdens een dans scene want ik wil het werk van de dragqueens niet storen.
Het was een leuke avond en iedereen had zich geamuseerd.

Ondertussen had Boris gevraagd of ik mee wilde gaan naar een bijeenkomst, een feestje voor Adult Baby's en Diaper Lovers.
Ja, ik weet het, het klinkt fout. Maar het zijn gewoon volwassenen die zich soms kind voelen, en zich dan kleden als een kind en zich zo gedragen, dit kan met, of zonder pamper. Dan zijn er gewoon daiper lovers, mensen die graag pampers dragen, thuis in hun privé leven. Adult babies en diaper lovers worden vaak genoemd met de afkorting ADBL (Adult Baby Diaper Lovers.)
De ADBL beweging leeft een beetje verwikkeld en naast de BDSM gemeenschap aangezien die 'kinks' wel deel uitmaken van BDSM. Aan de andere kant vinden sommige BDSMers ADBL maar raar
of vinden ADBL mensen de BDSMers maar een beetje eng met hun kettingen, zweepjes en touwen, wat in contrast staat met de warme veilige wereld van ADBL. Dus ja, ik was enorm nieuwsgierig. En de ADBL wereld lijkt me wel een gezellige plaats.
Daarnaast vind ik de gedachte van een volwassen knappe vrouw met een pamper of fopspeen wel aantrekkelijk.

Dus Boris en ik gingen naar het ADBL event in Limburg. Het was wel een tijdje met de trein en we sliepen in een hostel.
Boris was er al alleen geweest dus ik vertrouwde hem. Het ding was wel dat Boris ook slechtziend is, dus ik moest hem soms helpen.
Normaal slaap ik niet in hostels met het geen er gebeurd was in Lissabon (zie hoofdstuk 20. H, een lange liefde deel 2: Voorbij de grenzen).

Boris toonde mij allerlei gezellige cafés en goede restaurants. Ik moest er ook bij stilstaan, als blinde had hij niet veel aan de visuele schoonheid van gebouwen of tentoonstellingen, dus zijn wereld bestond uit drankjes van cafés en goede gerechten.
Boris vertelde ook dat hij zich als little soms een meisje voelde. Haar naam was Beatrijs.

Uiteindelijk was het avond en begon het event. Het ging door in een parenclub. Het event was niet seksueel, maar de enige mensen die openminded genoeg zijn om zo'n bijeenkomst te organiseren zijn nu mensen die ook parenclubs uitbaten.
Het was er gezellig. Er lagen plastieken matrassen op de grond aan een hoekje, waar je kon op rusten. Wat wel handig was.
Ik had niet veel geslapen in het hostel. Er speelde zachte romantische muziek en op de televisie toonden ze kinderprogramma's.
Er was een bar, en zelfs een zwembad, maar dat zwembad was buiten gebruik.
Bij die bijeenkomst waren daar inderdaad verschillende mensen verkleed als kinderen, sommigen droegen pampers.
Er waren verschillende leeftijden mensen rond de 60, ik denk zelfs iemand in de 70. Er waren ook mensen rond de 30 en zelfs jonger dan mij. Er waren een paar knappe vrouwen, en één knappe jongen met lang blond haar die crossdresde als een meisje.
Ik babbelde ook met een paar mensen die wat ouder waren. Ik vroeg me af hoe ze ontdekten dat ze into pampers waren en hoe ze elkaar leerden kennen zonder internet. Dat van die pampers, was begon individueel, bij één persoon.
Die vond het aangenaam pampers te dragen. Er waren anderen die ook de zelfde gevoelens hadden omtrent pampers.
Blijkbaar leerden ze elkaar dan kennen via advertenties in seksshops of seksboekjes.

Dan was er een rondleiding. Boven waren er allerlei kamers, waar mensen seks konden hebben, tijdens de parenclub.
Er was ook een jacuzzi. De baas deed een deur open van één van de kamers, maar er was daar een koppel die elkaars pamper ververste. 'Oei, sorry, zei de man' en sloot de deur. Hij toonde ook een SM kamer. Er was daar een Andreas kruis.
Dan gingen we naar beneden, naar de kelder. Er was daar een dungeon, maar die stelde niet veel voor, het waren een paar houten muurtjes, plankjes met gloryholes in. Niets bijzonder, maar toch zou het leuk zijn om er seks in te hebben.
De man vertelde dat er soms BDSM avonden werden gehouden. Iedereen was natuurlijk boven de 18, maar er werd wel wat rekening gehouden met het leeftijds verschil. Er waren twee verschillende avonden, één voor mensen onder de 45 en één voor mensen boven de 45. De man zei dat de mentaliteit ook anders zat, hoe die mentaliteit anders is, sprak hij niet over.
Misschien zijn de ouderen meer gefocust op de Sub en Dom onderscheiding. Aangezien jongere BDSMers vaak switches zijn (mensen die zowel Sub als Dom kunnen zijn). Misschien zijn jongere mensen in BDSM meer bezig met toestemming en meer LGBTQ+ en zijn er veel transgenders daar, maar ik ben gewoon aan het speculeren.

De rondleiding was gedaan. Ik zat terug tussen de littles (adult babies) en soms had ik wel het gevoel dat ik tussen kinderen zat.
We gooiden met een bal naar elkaar, en plots gooide er iemand nogal hard een knuffel in mijn gezicht, dus ging ik weg.
Niet veel later ging ik terug en knuffelde ik met een jongen en dat was wel aangenaam. Ik had voor de gelegenheid een fopspeen bij met een touwtje aan mn nek om me wat in te leven, en die jongen stak de fopspeen in mijn mond.
Boris en ik gingen terug naar het hostel om te slapen en gingen dan naar huis.
Boris zal nog terug komen in de epiloog!

34./42 Song of Old men and Mona
Waarschuwing seksueel expliciete tekst en verwijzing naar BDSM en stalking.
Ergens in mijn geest maakt Eefje muziek. Ze mixt een lied uit twee verschillende platen, één plaat over oude mannen en één plaat van Mona.
Dit is het lied, het hoofdstuk:

Naast mijn liefdes en vriendschap leven had ik ook een paar maand gewerkt in een chocolade fabriek, maar ze hebben mij dan ontslaan omdat ze niet genoeg verkocht kregen.

Niet veel later heb ik gewerkt in een doe het zelf zaak, maar ik werd ziek
en kon een tijdje niet afkomen, maar dat was voor hun al reden om de interim op te zeggen. Ik verfriste mijn excel kennis,
en volgde een cursus voor Microsoft Project, een programma om planningen te maken. Daarnaast tekende ik verder
aan mijn eerste Sally Salesbury strip 'How I became a Sexosaur!' en leerde ik autorijden.

Eefje woonde voorbij Antwerpen, dus ik moest lang op de trein zitten, het voordeel was wel dat ik zo veel boeken kon lezen.
Ik leende boeken van mijn broer en mijn moeder. Uiteindelijk was ik het wel een beetje beu om om telkens zo ver te gaan.
Dus ik sprak met Eefje af om samen telkens een hotelletje te huren tussen haar plaats en mijn plaats. Het was leuk,
we aten dan ook samen in een klein goedkoop restaurantje. Soms deden we BDSM, ik gaf haar dan een zweepslag met toestemming,
maar de klets was zo luid dat ik bang was dat ik zo mensen ging wakker maken, dus ik deed mijn zweepje weg.
We keken films samen. We knuffelden, en ik trok mij dan af, de volgende ochtend hadden we dan lekker ontbijt samen.

Eefje had moeite met werk te vinden en leefde van de staat. Het appartement waar Eefje leefde werd verhuurt door de staat,
maar de eigenaars van het appartementscomplex hadden een bedrijf gevonden die meer wilde betalen, dus een heleboel mensen
moesten hun boel pakken en verhuizen. Eefje ging dus een tijdje dakloos zijn, echt schandelijk. Ik en Mona probeerden
haar dan te helpen, terwijl mijn ouders dit niet goed keurden en er constant over klaagden.
Ik moest opzoek gaan naar een garage om te huren voor al haar spullen en Eefje ging het dan terug betalen aan mij.
Daarnaast ben ik naar eefje's appartement geweest om samen met Mona te helpen bij de verhuis. Ik was ook opzoek naar
een appartement om te huren voor Eefje en ik, maar daarvoor moest ik werk vinden.

Ik had even werk gevonden in een lampenfabriek, waarbij ik lampen in elkaar moest steken. Je verwacht dat zoiets tegenwoordig,
door machines wordt gedaan.
Er was een man die me dit alles ging leren, maar hij kwam enkel af en toe kijken, omringt door een sterke geur van bier, zweet
en weed.

Na een paar weken zag hij dat het niet te vlot lukte, dus staken ze mij bij de inpakkers, maar daar deed die man enorm kinderachtig.
De dozen waren nooit "juist gevouwdt" en voor het minste kreukje moest ik het opnieuw doen. Dus na een week werd ik ontslagen
omdat ik niet vlot genoeg was. Die lampenfabriek had iets dystopisch over zich, het was een kaal groot grijs gebouw, en
de pauzes werden aangeduid met een mechanisch alarm. Daarnaast moest je altijd een badge bij hebben om zo je tijd aan te duiden.
Ik dacht dat zo'n toestanden waren gestopt in de jaren 70 of 90, maar we hebben nog altijd deze zaken maar dan
geüpdate met moderne technologie, het leek wel een dystopische film.

Ik kon helaas Eefje niet helpen voor een appartement, en Mona had zelf een garage gevonden. We hadden een afspraak,
Eefje ging een weekje bij Mona leven, en dan bij mij en mijn ouders. Aangezien mijn ouders niet de hele tijd bij Eefje wilden zijn.
Zo gebeurde het dus. De mensen hadden het appartement verlaten en Mona bracht Eefje naar haar, en dan eens naar mij.

Het was leuk als ze bij mij was, we gingen dan wandelen. Ze had haar oortjes en een nep staartje aan. Eenmaal we in een stuk waren
van het park waar niemand ons zag deed ik haar riempje aan. Dat vond ze leuk. We waren gelukkig samen.

Er was wel een donkere vlek in onze relatie. Mona kwam altijd af met wilde verhalen, over Elly, maar die verhalen klonken zo
ongeloofwaardig telkens. Ze vertelde hoe Elly haar touw had gestolen, en bij dat aspect is het inderdaad Mona's woord tegen
Elly's woord. Mona begon dan te vertellen hoe Elly en haar vrienden roddels over haar verspreiden, en speciaal naar haar huis reden
om haar banden leeg te prikken. Sorry, maar ik zie Elly dat echt niet doen. Mona was nogal een opvallend persoon aangezien ze
haar halsband met stekkers altijd droeg en trans was, dus misschien had iemand in haar buurt dat gedaan, omdat ze haar maar raar
vond.
Mona vertelde ook over het Australisch bedrijf en hoe ze een zus had in Australië waarmee ze goed overeen kwam,
ze wilde Eefje en mij meenemen naar Australië. Wel, ik ging in ieder geval nooit meegaan met haar. Het deed me denken
aan manipulatief gedrag, mensen afzonderen zodat je meer controle over hun hebt. Die 'zus' klonk ook zo.... ongeloofwaardig,
die zus was het altijd eens met Mona en alles wat ze zei, dus volgens mij bestond die zus helemaal niet.
Sindsdien lieg ik bijna niet meer, want bij Mona merkte ik gewoon dat ze loog, ik kan niet zeggen hoe, de dingen die ze zei klonken
gewoon onwaarschijnlijk en verzonnen, dus als je liegt zullen mensen dat gewoon door hebben.
Ook al 'spelen ze mee' mensen hebben het vaak door. Dus je kan gewoon beter niet liegen, of zo weinig mogelijk toch.
Ze bleef maar slecht praten over Elly en haar vrienden, en telkens werd Elly boven gehaald als onderwerp.
Het leek wel pathologisch. Ik had soms zin om te zeggen "Maar stop toch eens met over haar te praten!"

Er was wel één voordeel. Ik kwam overeen met zowel Mona als Elly, en dat is toch wel bijzonder. Beiden waren bekende figuren in
de BDSM wereld, of toch deden ze zich zo voor. Ik zei dat ik niet tussen hun wilde kiezen, en zowel Mona als Elly dwongen me niet
te kiezen. Toch vond ik Elly geloofwaardig klinken aangezien ze niet uitpakte met het feit dat ze gestalkt werd, ze wilde het wat
verborgen houden, terwijl Mona niet anders deed dan slecht praten.

Ondertussen ging ik naar de gaybar, ik wilde eens seks hebben. Daar was er een man die er nog oké uit zag, rond de 50.
We tongzoenden wat, en we gingen naar zijn appartement. Ik stuurde snel een berichtje naar m'n ouders waar ik naar toeging voor
de veiligheid. Normaal probeer ik niet in het huis van vreemden te gaan, maar ik had zin. De man mankte een beetje, en
zijn appartementje was helemaal roze en stond vol standbeeldjes en melige dingen. Toen had ik het door, ik ging seks hebben met
een oude man!

Hij was waarschijnlijk voorbij de 60 of in de 70! Ach ja, waarom niet. We hadden seks, de man kon geen erectie krijgen, maar de seks was wel opwindend en leuk.

35./42 A New Year Into Disease
Deze tekst bespreekt psychische problemen, zelfmoord, seks en bdsm.

Mona had een inzinking gekregen, en liet haar een tijdje opnemen in een instelling. Ze wilde haar ophangen in haar kamer, maar deed het toch niet. Ze vertelde het enkel aan mij en Eefje. Tegen de rest vertelde dat ze op reis ging.
Na een tijdje ging ze terug naar huis, maar ze weigerde een tijdje in haar kamer te slapen aangezien ze daar haar zelfmoordpoging wilde doen.

Het was nieuwjaar 202X en we gingen het vieren bij Mona thuis. Het virus was toen iets dat zich, volgens de media, enkel in China voordeed. Ik voelde me comfortabel om te gaan omdat Mona nog bij haar ouders woont, dus haar ouders gingen er bij zijn. FOUT. Zodra we toekwamen, gingen haar ouders ergens anders naartoe om nieuwjaar te vieren. Bij haar thuis waren de het rolluiken naar beneden waardoor er een duistere sfeer ging. Geen wonder dat Eefje depressief was, ze zat de hele dag in het donker en ging vaak niet naar buiten. Mona haar moeder had verschillende honden geadopteerd, waardoor er overal stof lag.
De honden deden regelmatig hun behoefte binnen, en dan moest Mona dit opkuisen. Het was niet zo gezellig.
Mona legde altijd iets op van een film of domme komedie serie. Ik raakte hierdoor afgeleid met mijn ADD en dat vond

Eefje niet leuk. We speelden video games op Mona's PS4 en dat was wel leuk. Mona begon weer allerlei verhalen te vertellen over Elly, over hoe Elly de politie had gebeld naar Mona om te zeggen dat ze pedofiel was, en de politie bij Mona aan de deurstond. Het was allemaal zo bizar en ongeloofwaardig.
Dan gingen we wat naar haar zolder. Eefje mixte muziek, dat was nu eenmaal haar talent. Mona had een groot projectie scherm. Daarop legde ze VTM op, een domme zender, maar goed. Het was nieuwjaar, Mona vroeg waarom Eefje en ik niet dansten.
We zijn twee introverten, dus we hadden geen zin om te dansen, en ik had al zeker geen zin om Mona haar bevelen op te volgen.

Ik ging gaan slapen, ik mocht slapen in Mona's kamer.
Het was een bed, maar het was totaal niet opgemaakt. Er was geen hoes rond de matras, geen hoes rond het kussen en geen hoes rond het deken. Plus het feit dat ze daar zelfmoord wilde plegen, gaf de kamer, een onaangename sfeer.
Normaal ging Eefje binnenkort bij mij komen slapen. Ik viel in slaap, me afvragend wanneer Eefje bij mij ging liggen.
Ik werd wakker, Eefje was er niet. Ik ging naar beneden. Mona en Eefje lagen bij elkaar. Mona lag topless in bed, en ik had geen behoefte om dat te zien. Mona, was niet mijn type. Bij haar lag Eefje. Ze waren in slaap gevallen.
Ze hadden een platonische BDSM relatie, en Eefje en ik hadden een open relatie, dus ik had er niets op tegen.
Ik vond het wel een beetje jammer, maar ik wilde er geen drama van maken, ik vind monogamie nogal beperkend, en jaloezie een slechte emotie waar ik niet op wil focussen. Ik moest van Mona de honden even in de tuin laten, zodat ze hun behoefte konden doen. Het eerste wat Mona deed in de ochtend was een zak chips eten terwijl ze een film bekeek.
We gingen even langs bij een vriendin van Mona. Ze was Mona's meesteres. Mona vertelde alles aan haar, zelfs wat ze at en hoeveel ze woog. Dit zorgde voor stabiliteit in Mona's leven, volgens Mona zelf, en het motiveerde Mona om af te vallen. Regelmatig kreeg ze zweepslagen van deze vrouw. We kwamen er toe. Het was een oudere vrouw rond de 50, ze speelde facebook spelletjes op haar computer. Haar dochter, rond de 20, lag in haar pyjama naar een show te kijken. Het leek een dood normale vrouw, tot ze begon te vertellen over haar BDSM sessies met mannen. Ze was een BDSM meesteres, en werd hiervoor betaald. Ze gaf mannen zweepslagen. Ze moest één van haar klanten altijd vastbinden, met toestemming, omdat hij altijd probeerde weg te kruipen tijdens de BDSM sessie. Ze vertelde ook wat voor materiaal ze gebruikte. Ze had één klein wit hondje die blafte naar mij, maar ik streelde hem voorzichtig, en hij stopte met blaffen.

We gingen terug naar Mona's huis.
Ik wilde op tijd vertrekken om een trein te halen, maar Mona zei dat ik veel te vroeg wilde vertrekken, dus wachtten we nog een beetje, tegen dat we er waren, waren we.... te laat. Ik nam de volgende trein terug naar huis.

Ik had een theorie omtrent Mona, waarom ze haar zo straf tegen Elly keerde. Eerst en vooral had Mona verteld dat ze autisme heeft. Ik weet helaas niet hoever ik dat moet geloven. Ze vertelde ook haar moeder borderline had, het gene voor wrijvingen kon zorgen tussen Mona en haar moeder. Volgens mij had Mona ook borderline. Wat ik heb gelezen over borderline, kan dit als gevolg hebben dat mensen met borderline zich snel tegen anderen keren, alsof ze twee kanten hebben. Ze zien alles in zwart-wit, ofwel keuren ze je goed, of wel ben je slecht in hun ogen. Daarnaast stonden er facebook foto's van haar en Kaat op facebook. Alsof ze ooit heel close waren. Kaat is echter een promiscue persoon en is daar ook gewoon eerlijk over. Ik vermoed dat Mona en Kaat seks hebben gehad, meerdere keren, of gewoon heel dicht bij elkaar zaten op emotioneel vlak, maar dat Mona haar dan bedrogen voelde aangezien Kaat veel seks heeft met andere mensen. Dit gevoel van bedrog en liefdesverdriet, zorgde ervoor dat Mona haar woede richtte op Kaat en ook op Elly. Aangezien Kaat en Elly samen de bondage workshops organiseerden.
Maar het is slechts een theorie.

Het belangrijkste was dat Eefje gelukkig was. Ik zag haar graag, ze was mijn schattig puppy meisje. Ze was heel rustig en introvert, maar kon soms ook een rebelletje zijn. We gingen eens gaan winkelen, ze verkochten daar toevallig kookwekkers, zo van die eitjes. Eefje zette alle kookwekkers op één minuut zodat ze allemaal gingen afgaan. Ik zag dit en zette de wekkers terug, waardoor de wekkers wat lawaai maakten. De medewerkers van de winkel keken een beetje boos naar mij.

Uiteindelijk kreeg Eefje terug een appartement van de staat. Ik was blij voor haar. Het eerste wat Mona deed was bij Eefje wonen, yikes. Ik ging regelmatig bij Eefje op bezoek, we gameden dan samen. We knuffelden vaak, waarbij ik dan masturbeerde. Het was wel een beetje irritant met het feit dat ze samen met Mona leefde. Mona deed eens, zonder kloppen de deur open met het excuus 'dat het huis moest verlucht worden'. Ze keek ook naar een politie serie waardoor we om de vijf voeten sirenes hoorden, redelijk irritant.

Ik werkte ook een paar maand in een supermarkt, in mijn buurt, maar ook daar werd ik ontslaan omdat ik 'niet snel genoeg was'. Ondertussen oefende ik vaak met de auto, om mijn rijbewijs te behalen.

Het was maart 2020 en corona was in België. Ik ging naar mijn kinesist, want ik heb soms last van een pijnlijke stijve rug. Ik vroeg hem of het wel een goed idee was om nog af te komen, aangezien het virus de ronde ging. Hij zei: 'Ben jij oud of heb je een immuun probleem?' Ik zei: 'Nee'. 'Dan mag je gerust blijven afkomen.' Zei hij. Het idee was toen dat corona, gewoon als een griepje was. Het was dodelijk voor oude mensen, dat wel, maar we moesten er niet wakker van liggen.

Niet veel later begonnen de dokters en de verplegers aan de alarm bel te trekken. De ziekenhuizen begonnen vol te geraken met patiënten die het virus hadden opgedaan.
Vrijdag 13 maart was Eefje jarig, en ik had haar al een tijdje niet meer gezien. Mama vroeg of het wel een goed idee was, de trein te nemen voorbij Antwerpen, met dat de ziekte de ronde ging. Ik ging de trein op met een mondmasker en plastieken handschoenen. Ik was één van de eersten die een mondmasker droeg.

Ik zag ook één man met een mondmasker,
maar voor de rest was iedereen 'normaal'. Die dag hadden de politici beslist om een lockdown in te voeren.
Volgens mij werd dit op maandag 16 maart gedaan, maar ik lees op het internet 17 en 18 maart.

Mona, Eefje en ik aten samen taart en speelden video games. Ik had een cadeau, voor Eefje gekocht, ze wilde graag een halsband, zoals van een hond, aangezien ze into puppyplay was. Ik had zo'n halsband gekocht met een embleem met haar naam erop.
Ze was nogal verdrietig toen ze dit kreeg. Zowel Mona als ik, dachten dat het lag aan haar depressie en het feit dat ze het niet gewoon was om liefde te krijgen. Maar later zal blijken, dat er iets anders scheelde.
Ik kreeg toen ook telefoontjes van mijn rij-instructeur en mijn kinesist 'Ja, ik denk dat je toch beter niet afkomt'.

Mona vertelde dat ze ging stoppen met werken aangezien ze last had van haar rug. "Ik ga op pensioen." zei ze. Pensioen? Ze was 37 toen! De meeste mensen moeten werken tot hun 65ste, en tegen dat mijn generatie op pensioen zal gaan, mogen we werken tot ons 70ste!

Ik had soms een beetje moeite met Mona's en Eefjes relatie. Mona 'strafte' Eefje regelmatig met zweepslagen. Daarnaast moest Eefje regelmatig haar gsm afgeven aan Mona. Ik had hier een dubbel gevoel bij, leest Mona alles wat ik naar Eefje stuur?

Het verhaal "dat het maar een griepje was." was veranderd naar "Het is een ziekte die oude mensen dood, en door naar buiten te komen zonder masker verspreid je de ziekten en vermoord je zo oma's en opa's!"

Ik besloot een maand thuis te blijven, met de ziekte die rond ging. Het leek me het verantwoordelijkste om te doen. Desondanks, ging ik wel elke dag naar het park, waarbij ik afstand hield van mensen en een masker droeg. Mensen begonnen te hamsteren. Wat eigenlijk wel grappig was, ik had al een voedsel voorraad sinds 201X, aangezien er toen aanslagen waren in Brussel EN een rare Amerikaanse president aan de macht ging komen, waardoor het leek alsof er elk moment een Derde Wereldoorlog ging uitbreken. Ik had zelfs maskers gekocht tegen stof, je weet maar nooit. Ze hadden ons gezegd dat België maar één a drie maand op slot ging zijn! Wat een grap! Het ging blijven duren tot April / Mei 202X.

Een maand ging voorbij, en België was nog altijd gesloten. Ik dacht foert, en ik ging terug naar de winkel, oefende met de auto en ging Eefje bezoeken. Ik knuffelde met Eefje, maar ze was nogal verdrietig. Ik vroeg wat er scheelde en ze zei dat ze het wilde uitmaken. Ik nam het zoals het was. Ik kon haar niet forceren. Ze wilde een relatie met mij, en ze was degene die het uit had gemaakt. Zelfs Mona wist van niets. Eefje wilde het eigenlijk al een paar maand uitmaken, maar durfde dit niet zeggen. Dit verklaard een paar dingen. Soms was er een lange periode dat ze niets stuurde. Dit was de laatste keer dat ik Eefje zag.

Ondertussen stopte ik ook even met werk zoeken, zelfs mijn moeder zei dat het geen goed idee was. De virus ging de ronde en het was niet verstandig om constant van nieuwe omgeving naar nieuw omgeving te gaan, steeds met verschillende mensen. Ik had geen geldproblemen, dus het moest ook niet.

36./42 Kurt: Een Hondeleven
Deze tekst bespreekt seksualiteit, pedofilie en plasseks.
Niet lang toen nadat Eefje het had uitgemaakt, leerde ik een man kennen via facebook. Zijn naam was Kurt. Eefje en hem, kenden elkaar. Hij woonde ook voorbij Antwerpen. De gaybar was gesloten met het virus, en het was moeilijker om af te spreken met andere mensen, ook door dat virus. De man wilde met mij afspreken en ik dacht waarom niet? En ik sprak met hem af, buiten in Antwerpen.

Hij was 46, maar zag er 36 uit. Hij was klein, en vriendelijk. We knuffelden in het park. Hij was ook into puppyplay, vandaar dat hij Eefje kende. Hij had Portugese roots dus hij zag er gebruind uit. Ik vroeg me al een lange tijd af hoe het was om plasseks te hebben, en Kurt was into plasseks, dus dat was wel aangenaam!
Ik vertelde hem eerlijk dat ik geen relatie wilde, tenzij het een open relatie was, en dat accepteerde hij.
Hij vertelde over zijn ex: Hij had een tijdje een relatie gehad met Jamie. Ik weet niet of de relatie open was, maar Jamie had een heleboel mensen leren kennen waarmee hij ook seks had. Met een bezorgd gezicht zei Jamie tegen Kurt: 'Ik ga een heleboel mensen kwetsen.' Zo was het uitgeraakt tussen Jamie en Kurt. Jamie had een mentale beperking, en Kurt was enorm bezorgd om hem.
Hij zei dat hij nu een lief had, een man in de 40, maar hij was dik en kaal, en zag er 50, of 60 uit zelfs. Maar de man had geld en nam Jamie mee naar allerlei exotische reisjes. Kurt moest er niets van weten 'Die man is een pedofiel, hij zoekt jonge mannen op met een mentale beperking. Ik bedoel ze hebben daar een pamperfetish in godsnaam! Hij loopt daar ganse dagen in pampers rond en hij neemt drugs! De man heeft hem drugs en zegt "snuif dit" en hij doet dat gewoon!

Na de geslaagde date ging ik regelmatig langs bij zijn appartement. Ik weet het, het was een beetje vroeg, maar Jessica kende hem en ik liet mijn ouders altijd weten waar ik was, adres en al. Hij had een klein maar gezellig appartement. We hadden samen seks en zelfs plasseks, voor de eerste keer in mijn leven heb ik eindelijk plasseks gehad! Het is lekker warm, maar de geur is wel intens, en ik durfde er niet van drinken. Kurt werd ook graag beplast en dronk mijn plas ook.
Het was duidelijk, we konden samen veel experimenteren!

Soms ging ik naar hem, en gingen we shoppen of een park bezoeken. Soms kwam hij bij mij, en dan gingen we natuurdomeinen bezoeken. Vaak gingen we naar Mechelen, en eigenlijk is Mechelen wel een mooie stad.
Je kan daar mooi langs het water wandelen.

Kurt vertelde verder over zijn verleden. Als kind wilden zijn ouders dat hij bakker werd, maar dat wilde hij zelf niet.
Hij was totaal niet gemotiveerd, dus hij kwam zelfs in Buso terecht. Terwijl hij totaal niet dom is. Hij rijd met de auto, leest, schrijft, kan wiskunde en komt totaal niet dwaas over. Hij mocht daar potverdorie onbetaald werken en kreeg niet eens een diploma, maar goed. (Buso is buitengewoon secundair onderwijs, dus een school voor kinderen van 12 tot 18, met een mentale beperking.)

In het Buso had hij enorm veel avonturen beleeft. De jongens zaten op een internaat en deden daar niets anders dan seks hebben. Die school leek wel een fictieve erotische wereld, een fanfictie!

Als ze zwemles hadden, gingen ze onderwater om elkaar af te zuigen.
Hij moest ook eens met een klasgenoot een kelder opruimen, ze waren vlug klaar en hadden daarna seks. De leraar kwam af en zei 'Dat hebben jullie mooi opgeruimd! Goed gedaan!' Kurt en zijn vriend moesten daarmee hard lachen.
Hij had ook eens seks met een jongen in de bosjes, maar die bosjes stonden vlak bij een pastorie. Eén van de pastoors had dit gezien en kwam naar hun toe en zei: 'Zorg dat ik dat niet meer zie hé!'
Het is wel raar, want de meeste jongens zeiden dat ze geen homo waren. Velen zijn nu getrouwd en leven als 'hetero'.
Kurt had allerlei avonturen voor hij zijn vrouw ontmoete, zo had hij seks met allerlei mannen. Zelfs met oude mannen, dat gaf hem een enorme kick.

Hij trouwde met een vrouw, maar die trouw veranderde in een seksloos huwelijk. Kurt, begon erotische gesprekken aan te gaan met andere mannen online. Zijn vrouw ontdekte dit, en ze wilde scheiden. Ze kwam af met de papieren, maar Kurt wilde ze niet tekenen. Hierdoor begon er een hele rechtzaak, en hij moest alles betalen. Hij werkt zoals de meeste mensen 5 dagen per dag, 8u, en leeft niet in armoede. Een deel van zijn loon moet hij afstaan aan zijn vrouw. Hij mag zijn zoon en dochter niet meer zien van zijn vrouw. Telkens als Kurt een extraatje wilde kopen, vroeg hij toestemming van zijn advocaat. Kurt had het ook even moeilijk, hij werd door zijn vrouw uit het huis gesmeten, dus moest hij een tijdje wonen in een soort instelling met allerlei andere daklozen. Hij had een kamer voor zichzelf en daar hielpen ze hem aan werk.

Kurt had een koffertje met seksspeeltjes maar stak altijd zijn speeltjes weg. Op een dag moest hij naar de baas van het opvangcentrum. Hij en zijn collega's zeiden tegen hem, 'Ja Kurt, je bent hier welkom, maar we hebben liever dat je uw speeltjes wegsteekt. Kurt was even in de war, en had het dan door.
'Oei, sorry' zei hij, 'Ik was het vergeten weg te steken.'

Daarna had Kurt een relatie met een persoon met autisme. Ze zagen elkaar graag, maar die jongen zijn autisme was erger dan die van mij. Hij liep altijd nerveus rond, stelde veel dezelfde vragen, enzovoort. Daarnaast verveelde hij zich rap en wilde hij bijna nergens naartoe. Uiteindelijk kon Kurt het niet meer aan en eindigde hij de relatie. De zus van die jongen zei ook 'Amai, dat je het zolang met hem hebt uitgehouden, ik snap dat niet.'

Daarna had hij een relatie met Jamie. Hij en Jamie kwamen goed overeen en hadden plasseks en deden zelfs aan scat (kakseks).
Ze waren een beetje opzoek naar kicks. Als er ergens brand was reden ze er naar toe om te zien wat er aan de hand was.
Er was eens een auto ongeluk gebeurd en Jamie was zo benieuwd dat hij het doek ophief. Hij zag een bloederig tafereel en was er zo van verschoten dat hij een week niet goed had gegeten. Persoonlijk vind ik dit maar grof en gevaarlijk.
Als er brand is kan je er best van weg gaan en de brandweer hun werk laten doen, plus een auto ongeluk bekijken is erg onbeleefd naar de slachtoffers toe.

Kurt wilde een relatie met mij, maar we kenden elkaar nog niet zolang, dus ik wilde wachten. Rond 1 augustus, vond ik dat we elkaar goed kenden, en we waren al een tijdje bij elkaar, dus accepteerde ik het, we hadden een open relatie nu.

Kurt had nooit cash geld bij, wat ik niet zo handig vind, op sommige plaatsen kan je niet anders dan met geld betalen. Daarnaast zette hij overal op facebook waar hij naar toe ging, wat eigenlijk niet verstandig is voor de privacy, zowel mensen als algoritmen kunnen dan zien wat je doet, maar goed.

Ik en Kurt kwamen goed overeen. We hadden eens seks in een graanveld, we waren er zeker dat niemand in de buurt was. Ik hoorde het geluid van een helikopter en besloten dan naar huis te gaan. Zelfs al was die helikopter ver weg, ik wilde het niet riskeren gespot te worden.

Soms deed Kurt zijn hondenmasker aan, en soms droeg ik vrouwenkleren. We konden onszelf zijn bij elkaar.
Ik vond wel dat Kurt een beetje geobsedeerd leek door Jamie. Hij keek altijd op zijn gsm waar Jamie was. Op die apps, kan je namelijk zien hoeveel kilometer iemand is verwijderd van jou, wat redelijk handig is om af te spreken, maar wat ook een beetje eng is. Kurt wist hoe ver jamie's huis was, dus telkens als Jamie weg ging, en zijn kilometer nummer veranderde zei Kurt: "Ach, hij is weer weg van huis!" Dit vond ik er wat over gaan.

Kurt en ik kenden allebei Eefje en Mona, en Kurt had door dat Mona altijd loog en dat ze helemaal geen vriendin had in Australië. Soms babbelden we wat teveel over Mona, en dan zei ik zelf dat we best over wat anders babbelden, de hele tijd klagen over iemand is ook niet goed.

Ondertussen oefende ik veel met mijn auto, maar er staat een wacht tijd voordat je uw praktijk examen kunt doen, wat nogal demotiverend werkte, in het begin, vond ik. Dus ik keek om mijn rijbewijs te behalen voor mijn vespa.

We kregen praktijk les en mochten oefenen, de week erna hadden we ons praktijk examen voor de vespa, maar ik was zodanig onhandig en zenuwachtig dat ik de enigste was die niet slaagde voor het examen. Maar ja, die lesgevers waren ook een bende betweters, je mocht niet eens je voet op de grond zetten, terwijl je dat vaak moet doen als je met een vespa rijd en stopt, anders val je neer.

Maar goed, ik heb er wat aangehad, ik heb geoefend en leerde trager rijden door zowel gas te geven al te remmen.
Na veel te oefenen met de auto, deed ik mijn rij examen en was ik er door voor de eerste keer!

Met dat er door het virus niet veel te doen was oefende ik met gewicht heffen, daarnaast vond ik een doomsday cult online, in discord, waarin mensen dachten dat de wereld ging vergaan op 4 oktober 202X. Ik lag plat van het lachen.
Er was helaas één andere server, met hetzelfde geloof, die mensen (tieners) probeerde te overtuigen om gasoline te drinken.
Op die servers kwamen er allerlei verschillende mensen op af, met allerlei complot theorieën. Het was heel interessant, en ik gebruikte deze ideeën als plot voor mijn boek "Wat is het 7de Rijk?"

37./42 Kurt Deel 2: Het Afval dat Zichzelf Buitenzet.
Deze tekst bevat verwijzingen naar seks en BDSM.
Kurt en ik hadden een open relatie. Er was één ding dat ik nog nooit had geprobeerd, in mijn seksleven: naar een sekswerkster gaan, een prostituee. Je denkt misschien héla, Sarah, dat is wel niet ethische hé. Maar die vrouwen verdienen meer in één uur dan mijn psycholoog. Een psycholoog kost 50, misschien 75 euro, maar voor een sekswerker betaal je 130, 150 euro voor één uur! Dus ja, ik keek op redlights en had een afspraak gemaakt een maand later aan een Maison Des Fleurs.
Ik ging er naar toe, met de auto van mijn moeder, mijn ouders waren toen op reis. Ik was nogal vroeg dus ik wachtte.
Ik stuurde berichtjes, maar kreeg geen antwoord. Dan belde ik, maar haar gsm was uit, of stond op niet storen.
Ik ging naar binnen, er was daar een bankje. Ik wachtte... Ik dacht, misschien is ze bezig met een klant daarboven?
Een halfuur ging voorbij en dus zocht ik het nummer op van Maison Des Fleurs op en belde hun. Een man nam op en ik legde het uit.
Wat bleek? Die vrouw werkte helemaal niet voor die plaats, ze werkte solo. Daarnaast was Maison Des Fleurs een love hotel.
Het was een misverstand, ze had die plaats genomen omdat we daar privacy hadden. Het was wel stom dat ze niet was afgekomen, zonder iets te laten weten. Daarna sprak ik af met een andere sekswerker, met dat die éne niet was gelukt. Ik ging naar haar straat, waar ze werkte, maar ook zei antwoordde niet meer en liet niets meer van haar horen. Echt bizar. Het is hun keuze uiteraard, maar ik begrijp niet echt hoe en waarom. Ze konden zo'n 150 euro verdienen voor één uur, maar goed.
Ik moest ook lachen met de gedachte, hoe slecht moet ik wel niet zijn in daten als ik zelfs word geghost door sekswerkers?
Tegenover Kurt was ik hier eerlijk over, en hij accepteerde dit van mij.

Kurt vertelde ook dat hij Puppa kende, (zie hoofdstuk 33. Eefje Deel 1). Hij had iets meegemaakt met haar, nog voordat ik Kurt kende. Puppa was namelijk een tijdje dakloos en zocht een onderkomen. Kurt stelde voor dat Puppa bij hem kon blijven, het was goed tegen de eenzaamheid, ook al was het platonisch. Puppa leefde een tijdje bij Kurt. Hij vertelde soms over zijn leven en zijn verleden en dit vertelde Puppa door aan Mona en haar vrienden, dat vond Kurt niet leuk. Dan kreeg Kurt opeens telefoon. Hij nam op, het was de vader van haar, van Puppa. Hij was kwaad, hij deed een heel verhaal van dat hij Puppa niet zomaar in zijn huis kon laten. Hij zei dat ze was weg gelopen en dat hij de politie er ging bijhalen en Kurt ging aanklagen voor ontvoering.

Ik snap het punt van die vader eigenlijk niet, Puppa is een volwassen vrouw van 33 en heeft zelfs een bureaujob.
Ze verblijft met volle toestemming bij Kurt, dus hoe een vader Kurt kon aanklagen snap ik niet. Maar voor Kurt was dit teveel, hij legde het uit aan de vader en bracht Puppa terug naar haar huis, uit vrees voor de politie.

Thuis was ik verder opzoek naar een sekswerker. Ik vroeg aan een vriend, waarvan ik wist dat hij naar sekswerkers was geweest, waar ik naartoe kon gaan. Hij zei dat er een escorte bureau was in Roeselare. Ik ging er naartoe, de vrouw die ik wilde was er toevallig niet, maar er waren andere waaruit ik kon kiezen. Ze stelden zich voor en ik koos er één uit. Ze was een beetje chubby, op een goede manier. We hadden seks, ik penetreerde haar en daarna rook ik aan haar kontgaatje terwijl ik mij aftrok. Ik kwam, en dan knuffelden we nog een beetje. Ze bleek enorm slim te zijn, het stereotiep van een domme 'prostituee' klopt dus niet. Het kost geld, maar ik was blij voor de ervaring, zeker nadat het de vorige twee keren niet was gelukt.

Het ging goed tussen Kurt en ik, maar opeens, in september stuurde Kurt niets meer van berichtjes. Nu ja een dag of twee is normaal.
Ik vroeg of er iets scheelde, maar ik kreeg niets van antwoord. Opeens zag ik dat hij onze relatie op facebook had verwijderd.
Ik sprak hem erover aan, maar het bleef stil aan de overkant. Ik dacht van langs te gaan, bij zijn appartement, maar zijn appartement is nogal ver. Ook mijn moeder zei dat het een slecht idee was, en dat ik enkel mijn tijd zou verspillen. Dus ik liet het los.
Ik was niet verdrietig, ik had al wat meegemaakt met Myrtille en de dating apps, waardoor ik emotioneel stabieler was geworden.
Toch was ik wel enorm, enorm teleurgesteld. Ik blokkeer niet rap iemand, zeker niet op facebook, maar ik zag Kurt berichten posten op facebook van hoe hij verdrietig was enz.... En ik was het beu dus ik blokkeerde hem. Hij weet dat hij bij mij terecht kan als er iets is, en tegen mij alles kon zeggen. Zelfs als hij het wilde uitmaken kon hij dat gewoon zeggen.
Maar NIETS? Neen, dat is gewoon kinderachtig. In mijn hoofd kwamen er allerlei theorieën naar boven.
Hij had gezegd dat hij Jamie ging ontmoeten en dat hij bang was terug op hem verliefd te worden.…
Ik zei dat ik dit niet verstandig vond, maar dat ik hem niet kon tegen houden, het was zijn leven, en als lief mag ik hem niet tegenhouden. Misschien was het dat? Nu, ja, het was alsof ik opzoek was naar een papiertje in een vuilnisbelt, dus ik kon maar best niet te veel focussen op hem? Ik wens Kurt het beste toe, hij heeft het recht gelukkig te zijn zoals iedereen, maar toch is hij een dikke @$$H0LE. Het is het afval dat zichzelf heeft buiten gezet. Plus hij moet ook niet terug komen naar mij, stel dat hij mij dit nog eens lapt?

38./42 Geen Relaties Meer! Maar voor Hoe Lang?
Deze tekst bevat verwijzingen naar seks en BDSM.
Ik had het gehad, ik wilde geen relaties meer.

In de plaats kon ik altijd naar een sekswerker gaan. Het is wel duur, maar ik dacht om de 3 maand te gaan, dan valt dit nog goed mee.
Ik ga toch nooit op restaurant of op reis, dus dan kan ik mijn geld daarvoor gebruiken. Daarnaast, is een sekswerker goedkoper dan een lief. Bij een lief moet je er enorm veel tijd in steken, daarnaast moet je vervoerskosten betalen als je naar je lief wilt, plus je lief wil dan nog eens cadeautjes, op reis gaan en uit eten, waardoor je zo enorm veel geld en tijd verliest.
Dan ga ik liever naar een sekswerker om de 3 maand.

Ondertussen onderzocht ik de wereld van ERP, Erotic Role Playing. Het waren gewoon servers op discord waarin mensen elkaar berichten stuurden. Via tekst waren ze dan een mens of wezen en door berichten naar elkaar te sturen hadden ze zo 'seks'.
Het waren 'scenes'. Het voordeel was dat je nergens naartoe moest, je kon allerlei fictieve dingen meemaken met anderen gewoon via tekst. Er was geen drama, en geen kans op SOAs. Er waren ook velen, dus je moet ook niet bang zijn geghost te worden.
Want er was altijd wel iemand die zin had.

Ondertussen zei mama dat het misschien tijd was om terug werk te zoeken, en dat deed ik ook. Het was ongeveer november 202X.
Ondertussen werkte ik samen met een bureau van de VDAB, maar daar kwam niets uit, ook al zochten zij voor mij. Ik vond zelf werk in een boomkwekerij. Ik had al wat ervaring met klusjes, en moest bomen snoeien rond mn 18de en 19de. Toen werkte ik als klusjesman bij een speelplein werking. Ik werkte daar een maand, in de boomkwekerij, maar het ging niet snel genoeg voor de baas.
Het was een vriendelijke baas, maar hij zei toch een paar rare dingen. Normaal moest ik samen werken met een man, maar die man was er niet omdat hij zijn voet had verstuikt. Dus men verwachte dan van mij dat ik twee keer zo snel moest werken.
De baas gaf mij dan uitleg en ik deed zoals hij vroeg, maar telkens kwam hij dan af en zei hij 'Je hebt mij verkeerd begrepen, ik had zus en zo gezegd.' Zo stuurde hij mij naar akker C om de stokken uit te trekken van de kersebomen. Ik zag daar kleine boompjes staan met rode takken, ik dacht 'akker C, klein en rood, duidelijk kersebomen'. Dan kwam de baas af, en deed hij die flauwe routine, die ouders en leraren altijd doen om in je gezicht te wrijven hoe dom je wel niet bent.
Hij zei, "toon mij eens de kersebomen". Ik wees naar akker C. De man zei, "Neen, ik zei duidelijk NAAST akker C, je hebt de stokken uitgetrokken van de abrikozebomen!" Dus dan mocht ik overuren doen om die fout terug recht te zetten.
Moest de tweede werkman erbij geweest zijn, had ik die fout niet gemaakt. Daarna moest ik bomen snoeien, dit had ik al gedaan bij mijn werk als logistiek ondersteuner. Het was wel hard knijpen met de schaar. Het ging te traag volgens de man en hij zei dan "Je hebt nog nooit bomen gesnoeid, je hebt gelogen tegen mij." Het was zo bizar, hij zei het zonder enige emotie, alsof hij zei: "Het is slecht weer vandaag." Ik vraag me dan af, wat heb ik dan de hele dagen zitten doen toen ik klusjesman was? Hoe het ook zei, ik had zo van die hand knijpers gekocht om mijn handen te trainen, maar het was te laat. De man ontsloeg mij, ik was *ALWEER* niet snel genoeg. Ondertussen heb ik mijn spieren en handen wel getraind. Ik kan nu 27kg (60 pounds) opheffen en kan een knijper toeknijpen met een kracht van 60kg (132 pounds).

Verder had ik wat erotische avonturen online. Zo masturbeerde ik eens voor de webcam, ik droeg een mondmasker en was zo onherkenbaar. Het was leuk, via ERP kon je zijn wie of wat je maar wilde. Er waren geen limieten, enkel fantasie en tekst was de limit, maar ik begon de wereld van ERP een beetje beu te worden. Er waren altijd een heleboel mensen die ERP met mij wilden doen. Waardoor het altijd wat tijd en werk in beslag nam. Daarnaast was masturberen en typen tegelijk nogal moeilijk. Uiteindelijk had ik het wat gehad en stopte ik ermee. Het was een aparte ervaring, maar ik had het een beetje gehad.

Ik stuurde regelmatig berichtjes naar Eefje. Het was niet omdat het uit was, dat ik daarom kinderachtig deed en niets meer van haar wilde weten. Ik vroeg of ze iets wist over Kurt, maar ze zei dat Kurt haar ook helemaal negeerde.
Later toen ik nog iets stuurde antwoordde Eefje niet, maar Mona. Dit was wel ....heel bizar. Ik wist dat Eefje soms haar gsm moest afgeven aan Mona, omdat Eefje allerlei berichten kreeg van haar vrienden over hun problemen en Eefje dit altijd aantrok, maar toch. Het leek een beetje controlerend van Mona, vond ik. Mona begon op te scheppen dat ze Eefjes appartement had gekuist en haar best ging doen om gewicht te verliezen. Ik was verbaasd met deze bizarre situatie, maar ik zei dat ze goed bezig was. Wat moest ik zeggen?

Via discord had ik een meisje uit Zuid Korea leren kennen. Ze was 18, ik was 26 toen. We stuurden veel liefdevolle berichtjes en hadden zelfs cam seks. Maar onze connectie is dan verwaterd.

Ondertussen dacht ik van een sekspop te kopen. Mijn ouders hadden daar moeite mee, maar het was mijn leven, mijn kamer en mijn geld. Het was 700 euro, het was duur, maar als je het vergelijkt met een lief of sekswerker is dat nog goedkoop. Plus je kan zelf kiezen welke kleren, oogkleur en haarkleur ze heeft! Mijn sekspop, Natalie is haar naam, kwam toe in een doos. Haar lichaam en hoofd waren apart verpakt, ik moest dan haar hoofd draaien op haar lichaam. Het was een interessante ervaring.

Ik vroeg aan Eefje hoe het was met haar. Ze vertelde dat ze ruzie had met Mona. Ik vroeg wat er aan de had was, en ze zei: 'Je kent haar ook hé.' Was Mona nu Eefje aan het stalken? Had Elly gelijk over Mona's gedrag? Gaf Eefje ons gelijk? Gaf ze Elly en mij gelijk? Uiteindelijk leerde Eefje iemand nieuw kennen, waarmee ze een goede band heeft. Ik ben blij voor haar.

Ondertussen ging ik af en toe naar een sekswerker. Ik vroeg of ze plas seks wilden hebben, maar dit lukte niet, ze moesten nooit plassen. Tot ik eens naar een escorte bureau in Thuisstad ging, in plaats van GeheimStad, dit bespaarde treinkosten. Daar was er een sekswerker die op me plaste en ik kon er van drinken. Ik vind het zo opwindend om de plas van een vrouw te drinken, maar ik geraak nooit verder dan een slokje.

Het was ook een hele eind geleden dat ik een dating app had geprobeerd. Het was 202X en de laatste keer was in 201X. Dus ik dacht, waarom niet? Ik gebruikte Okcupid, Grindr en Tinder. Zo kwam ik online verschillende mensen tegen. Zoals een veganistish meisje in een rolstoel, ze wilde dat ik ook vegan werd, en ik dacht 'why not'. Maar uiteindelijk klikte het niet tussen ons. Ze kon niet tegen mijn donkere humor, of het feit dat ik soms babbelde over cults.

Daarna had ik een date met een Chinese jongen. We hadden één keer seks, maar daar bleef het bij. Ik was een beetje te raar voor hem met mijn seks pop en het feit dat ik af en toe naar een sekswerker ging. Hij had iemand nieuws leren kennen.

Ik probeerde ook Grindr, maar dat was een heel aparte ervaring. De mannen konden precies geen Nederlands of Engels, omdat het allemaal zo rap moest gaan. Waren ze stoned? Ik weet het niet.

Ondertussen was het 202X. Ik voelde me goed, maar had geen zin om nieuwjaar te vieren, ik kroop gewoon vroeg in bed, terwijl mijn ouders nieuwjaar vierden met mijn ouders.
Ik zat verder op Grindr en ze vroegen meteen achter mijn adres, alsof ik zomaar vreemden in mijn huis zou laten, of naar een vreemde zijn huis zou gaan. Dus ik loog dat ik bij een vriend was. Ik ging toevallig op Grindr, en niet lang erna kwam er op het nieuws dat een homo man had afgesproken in het park via Grindr, om dan in elkaar geslagen te worden door een groep jongeren.... Verder babbelde ik met een man, we hadden een datum afgesproken, maar die dag zelf stuurde hij niet, tot opeens s' avonds laat. We gingen elkaar zien. Ik zei tegen mijn ouders waar ik naar toe ging, en vertrok. Ik reed op mijn brommer door de koude wind, regen en sneeuw, het was de winter van begin 202X.
Ik was toegekomen in zijn straat maar wist zijn nummer niet. Met mijn koude vingers, typte ik op mijn gsm en vroeg ik waar hij was, ik stuurde zelfs een foto als bewijs. En wat zei die klootzak?
"Oh wacht ik heb nu een date mat een shemale." Ik zei dat ik door de koude had gereden en koud had, en dat hij geen manieren en geduld had. "Tuurlijk wel" antwoordde hij. "Duidelijk niet."
zei ik en ik blokkeerde hem.

Desondanks het virus nog altijd de ronde deed wilde mijn moeder dat ik werk deed. Ze stelde voor om vrijwilligers werk te doen voor De Grote Geest. Het is een plaats waar ook mijn nicht werkt. Het is een instelling die van alles en nog wat doet. Ze zijn een bejaarden tehuis, creche en hebben zelfs een poetsdienst. Mijn nicht werkt achter het bureau en regelt daar de mensen die in de poetsdienst werken. Ik ging daar op gesprek, ze hadden mensen nodig op twee verschillende plaatsen: bij de bejaarden en de mensen met een niet aangeboren hersenletsel. Dat laatste leek mij wel interessant.

Als persoon met autisme heb ik geleerd om me niet te focussen op mensen hun uiterlijk en de manier waarop ze praten, maar op wat ze zeggen. Dit is belangrijk voor mensen met N.A.H. omdat ze moeite hebben met praten. Sommigen praten zelfs met behulp van een computer.
Zo begon mijn vrijwilligers werk daar. Ik moest een beetje uitzoeken waarbij ik kon helpen. Ik hielp koffie inschenken, mensen eten geven, en gezelschapsspellen spelen. Maar bij dat laatste voelde ik me nooit nuttig. Ik schilderde dan samen met een vrouw, en filosofeerde met een pater die toevallig ook een patiënt was.

39./42 Its Okay with Kay
Deze tekst bevat verwijzingen naar seks.
Ik had een vermoeden dat ik vrouw was. Ik had dit al verteld aan mijn broer, ouders en vrienden. Dit maakte het daten voor mij moeilijk. Want ik vertelde dan aan mensen dat ik me soms vrouw voelde, en dan knappen hetero vrouwen of gay mannen daarop af. Online stond er dat ik genderfluent ben, en er waren al foto's van mij te zien, gekleed als vrouw.

Iemand begon mij berichten te sturen via facebook. Zijn naam was Kay. We stuurden vaak, maar soms zat er een dag of twee tussen dat hij niet stuurde, dus ging ik er vanuit dat de connectie voorbij was, en dan kreeg ik een berichtje van hem. Ik had hem één keer gezien samen met Jolonde in een café voor mensen met autisme (jep, dat bestaat). Hij was toen DJ in zijn vrije tijd. Hij vertelde toen wat voor verschillende muziekstijlen hij afspeelde voor de mensen. Opeens zei hij via messenger dat hij verliefd was op mij. Dat was wel een beetje verschieten, maar mannen zeggen dat vlug.
Sommige mensen hebben al vijf jaar een vriendschap, waarbij ze seks hebben, maar noemen dat geen relatie.
Terwijl anderen na een paar berichtjes zeggen 'Ik hou van jou.' Nu ja, het virus deed de ronde, dus mensen ontmoeten was moeilijk. Tenzij ik dom genoeg was om Grindr-vreemden in mijn huis te laten. Dus ik legde uit dat ik niet gemaakt was voor een relatie, maar we gingen wel zien. Ik zei hem ook duidelijk dat ik genderfluent was: dat ik me soms man voelde en soms vrouw.
Kay zei dat hij het wel aantrekkelijk vond dat ik crosdressde, hij vond shemales heel aantrekkelijk.

Via OKcupid leerde ik een transvrouw kennen. De gesprekken begonnen goed, maar al snel had ik het gevoel dat ik op de toppen van mijn tenen moest lopen van haar, ik moest op eierschalen lopen. Ik zei eens 'Ja, man!' gewoon als uitspraak en antwoord, zoals ik soms 'Jezus!' zeg terwijl ik totaal niet Christelijk ben. En ze was daar boos om, ze zei dat ze een vrouw was.
Dan zei ze dat ze op vakantie ging. Ik vroeg naar waar, maar ze
bedoelde dat ze een tijd offline ging zijn, tot maandag. Ik wenste haar succes, en liet haar.

Maandag vroeg ik uit beleefdheid hoe het met haar ging. Dinsdag kreeg ik een enorm lang bericht waarin ze een hele uitleg deed dat ze had gevraagd "om geen berichten te sturen en ik dit toch deed" en dat ik haar geen ruimte gaf enz, enz.

Ik had haar nog nooit gezien, en ze komt al af met zo'n zaken en drama. Als ze met rust gelaten wilde worden, waarom zette haar gsm niet op 'do not disturb'? Ze kon mij gerust een paar dagen negeren hé. Ik zei eerlijk terug dat we duidelijk geen klink hadden en ik blokkeerde haar gewoon. Een gemene stem zei in mijn hoofd 'Ze vroeg meer ruimte, wel je hebt haar ruimte gegeven nu.' Ze had toevallig verteld dat ze soms coke snoof, dus misschien had dit iets ermee te maken? Ik weet het niet.

Ik had afgesproken met Kay, ik vermoed dat het april 202X was. We zagen elkaar in Roeselare. We gingen wandelen in het park. Ik zag waarom Kay altijd typte met afkortingen; hij had geen gewone smartphone, maar een dure design smartphone. Het zag eruit als een rode flip phone, je kon er mee op whats app, maar veel dingen kon hij er niet mee doen. En zoals een oude gsm moest je meermaals op één knop duwen voor één letter te maken. Kay had me beloofd om mij Yu-gi-oh te leren spelen. We wandelden in het park. Kay vroeg of we seks konden hebben in de bosjes, maar het was een park met een paar struiken en bomen, moesten we daar iets doen, zou iedereen dat zien, ik snap echt niet waar hij dat idee vandaan haalde. Dus we gingen naar mijn huis en bedreven daar de liefde.

Niet veel later was er een bijeenkomst voor mensen met autisme, in het café voor, wel, mensen met autisme.
Kay kwam iets je later toe. Hij vroeg 'Heb je het al verteld?' Ik zei 'nee' want als je wil vertellen dat je een connectie, of een relatie hebt is het best omdat eerst te vragen aan de partner. Kay zei dan 'We zijn een koppel.'
Ik reageerde: 'Wow, ik vind het wel een beetje te vroeg om ons koppel te noemen.'

De dagen gingen voorbij. Kay kwam regelmatig langs. We speelden games, en keken naar anime en films. Kay was een grote fan van marvel films, hoe uitgemolken die reeks ook mocht zijn. We hadden ook veel seks. Het was leuk want Kay was ook into plasseks. In de douche plasten we op elkaar, en wasten het dan goed af, uiteraard. Soms gingen we wandelen, maar dat deed hij niet zo graag. Dus dan ging ik soms alleen naar buiten om te wandelen, zo had ik wat beweging en kon ik een frisse neus halen.

Kay vertelde dat hij een boek schreef en dat hij pakketjes bracht voor zijn werk. Hij vertelde over zijn verleden, zijn vader mishandelde hem, omdat zijn vader een dronkaard was. De vader was redelijk vroeg gestorven aan kanker.
Maar daar wilde Kay niet veel over praten. Had zijn vroege dood iets te maken met dat hij veel dronk en niets gaf om zijn gezondheid? Of gewoon toeval? Kay en ik kenden elkaar al een maand, en Kay wilde graag een relatie.
Dus ik keurde het goed, we hadden een open relatie samen.
Soms bleef Kay slapen bij mij, maar het was moeilijk. Hij bewoog constant in zijn slaap en ik kreeg dan midden in de nacht een arm op mij waardoor ik wakker werd. Dus we sliepen apart. Kay in mijn bed en ik in het logeer bed.
Als we seks hadden deelden we meestal de sekspop. ;)

Ondertussen had ik een transmeisje leren kennen via OKcupid, ze was lief en ook creatief bezig. Ze had ook een open relatie met iemand anders. We spraken af bij mij thuis. Ik wilde spaghetti maken en toevallig hadden mijn ouders die dag ook spaghetti gemaakt. Toch wilde ik mezelf wat bewijzen en had ik allerlei groenten gekocht. Ze kwam af met de trein.
Ze was heel knap. Ze had blond half lang haar, en had gothic kledij. Ze droeg een kort rokje. Ze had een buikje, maar dat vond ik wel schattig. Ze had enorm veel grief bij, omdat ze van haar kot kwam.
Ik begon met de groenten te snijden, maar ze zag dat ik enorm zenuwachtig was. Dus ze vroeg, waarom eten we niet de spaghetti van je ouders? Ik zei 'ok'. We gingen naar beneden, misschien voelde ze zich veiliger als er andere mensen waren?
Ik ging nochtans geen dingen doen zonder toestemming. Ik toonde haar mijn tekeningen, en terwijl ik vertelde over mijn tekeningen drong het tot me door dat mijn illustraties van aliens, naakt en bloederige taferelen geen goed idee waren voor een eerste date.
We tekenden samen en dat was wel leuk. Het was tijd om terug naar huis te gaan. We gingen naar de bushalte, en wat bleek?
Ze had haar koptelefoon vergeten. Ondertussen had mijn moeke dit gezien en probeerde ze de koptelefoon terug te brengen, maar ze vond ons niet. Dus legde ze de koptelefoon terug op z'n plaats, gelukkig. Ik kwam dan toe, nam de koptelefoon, nam mijn fiets en ging zo snel mogelijk naar haar. Ik gaf haar de koptelefoon. Zo was het probleem opgelost. Juist op tijd!
Ik denk dat we nog wat stuurden achteraf, maar er kwam geen tweede date. Lag het aan mij? Had ze het druk?
Dat weet ik niet. Zo is het leven nu eenmaal.

Ondertussen was ik verder mijn gender aan het verkennen. Het was een drempel om naar buiten te gaan met vrouwen kleren, maar ik deed het uiteindelijk. Mensen keken niet raar, ik werd ook niet na geroepen of in elkaar geslagen. Dus ik kon als vrouw naar buiten gaan en dat voelde goed. Ja, soms word ik wel eens uitgelachen, maar het kan me geen reet schelen.
Daarbij of ik nu als man of vrouw naar buiten ga, iedereen loopt rond met een gefrustreerde blik tegenwoordig, dus ik kan nooit weten of ze gefrustreerd zijn op mij of op het leven.

Joris, een patiënt van mijn vrijwilligers werk wilde graag gewicht verliezen. Ik deed thuis aan gewichtheffen en kreeg een idee. Ik vroeg of het een goed idee was om mijn gewichten mee toe doen en kreeg toestemming. Het begon met Joris, en dan deed Dereck mee. Daarna deed Sebastiaan ook mee! En nu, elke dinsdag en donderdag doe ik aan gewichtheffen in het dagcentrum van De Grote Geest.

Kay en ik gingen ook eens samen naar de gaysauna. Het was er gezellig en donker. Er was een klein zwembadje, een bubbelbad, en een bar waar je iets kon drinken. Er was ook een vestiaire, en iedereen liep er naakt rond.

Op het eerste verdiep en de hogere verdiepen was er een sauna, en een 'cinema' wat gewoon een klein kamertje was met een scherm met gayporno op. Er was een soort spiegelkamer, met in het midden een matras. Daar hadden Kay en ik seks met twee oudere mannen. We hadden een foursome, een orgie!

Via de VDAB hadden ze een stage voor mij gevonden. Het was werk achter de computer bij het bedrijf 'gezinssteun'. De stage duurde een paar maanden en was in de zomer van 202X. Het is een bedrijf die poetshulp en babysitters regelt voor mensen. Mijn collega's waren toevallig allemaal vrouwen. Dit was eigenlijk wel aangenaam, en mijn opa zei voor de grap 'Och, dat is wel jammer hé'. Ik moest gegevens overzetten van papier op computer, door het over te typen.

Daarnaast moest ik mappen vol gegevens in kasten steken. Het waren gegevens van mensen die gezinshulp nodig hadden, zodat iedereen kon weten wie, wie is, en welke problematieken ze hebben. De meeste mensen waren bejaarden.

Ondertussen had ik een jongen leren kennen, een jongen uit Frankrijk. We hadden afgesproken in Knokke om seks te hebben, hij ging ook naar Knokke voor een fietswedstrijd te bekijken. We hadden wel wat gemeen, we hielden allebei van nerdy dingen en cartoons. Ik ging met de trein naar het strand, hij bracht ons met de auto naar een mc donalds om te eten. Ik haat de mc donalds, troep gemaakt uit dierenleed, vol gepropt met bewaarmiddelen en één van de grote oorzaken van wereldwijde obesitas maar goed, voor één keer was het goed. We gingen samen naar een hotel. Ik pijpte hem en trok hem dan af, en zo kwam hij klaar. Ik probeerde ook klaar te komen, maar het was moeilijk, die jongen liet gewoon te televisie aan staan, op die manier was het moeilijk om seks te hebben als je ondertussen southpark grappen hoort maken over covid met hun piepstemmetjes.
De jongen viel in slaap, en u moet weten, ik heb moeite met slapen. Meestal masturbeer ik en kom ik klaar als slaapmethode.
Een orgasme zorgt ervoor dat er oxytocine vrijkomt, wat ook het liefdeshormoon word genoemd, maar wat je ook moe maakt.
Ik probeerde te masturberen, maar de jongen draaide in zijn slaap, ik was bang dat ik hem ging wakker maken.
Dus ik ging uit het bed. Zo lag ik op de grond, dat gelukkig één en al tapijt was, en ik legde porno op mijn gsm, op mute natuurlijk. Op deze wijze masturbeerde ik. Deels was ik bang dat de jongen wakker ging worden, en mij ging vinden op de grond, spartelend met mijn benen, alsof ik een epilepsie aanval krijg onder het blauwe licht van mijn gsm. Ik kwam klaar en uitgeput kroop ik in bed en zo viel ik in slaap.
De volgende ochtend nam de jongen mij mee naar een supermarkt waar we ontbijtkoeken kochten. We aten deze op aan het strand. Met de zeewind in onze haren. Ik wandelde door het strand, ging naar de zee, en raakte deze bron van leven aan met mijn blote handen. Ik ging naar huis, en hij naar de wielerwedstrijd.

Het was rond deze periode dat er iets was gebeurd.... Lana mijn trouwe viervoeter, ze was gestorven. Ze heeft een mooi en lang leven gehad dat is het belangrijkste. Ze was in mijn leven sinds mijn 12de en ging uit het leven toen ik 27 was.
Ze was ongeveer 14 jaar oud volgens moeke. Lana en ik hadden samen veel meegemaakt, en veel gewandeld.

Mama en moeke brachten haar vaak naar de dierenarts op het einde van haar leven. Lana kwispelde vaak, dus ze genoot nog van haar leven. Mama, moeke en ik gingen samen naar de dierenarts, ondertussen had Lana een rare hoest gekregen.
De dieren arts zag dit, en zei: 'Dit betekent dat ze water in haar longen heeft, deze arme hond ziet af nu, ik denk dat het beter is als we haar nu laten inslapen.'

Het was toch wel raar om zonder hond te leven. Anders is er altijd iemand thuis waar je liefde van krijgt, en nu was die persoon weg. Ja, ik zeg persoon, want een huisdier is toch wel een lid van het gezin. Ik maakte al plannen om zelf een huisdier te kopen, ik kan alleen zijn, maar zo'n warm wezen geeft toch wel veel liefde.

Ondertussen in augustus besloot ik als vrouw door het leven te gaan. Ik was een vrouw nu, niet meer genderfluid.
Ik liet het aan iedereen weten. Ik moest het ook aan mijn grootouders laten weten, maar volgens mijn ouders was het hiervoor nog te vroeg. Dan wilde ik het zeggen, maar mijn oma moest geopereerd worden, dus het was een slecht moment dan.

Uiteindelijk lieten ze mij gaan bij het bedrijf 'gezinssteun'. Ik was niet snel genoeg. Dus ik deed terug mijn vrijwilligers werk bij de Grote Geest.

Verder ging ik terug op bezoek naar de Hare Krishna's, de hindoeïstische beweging. Ik wilde eerst alleen gaan met de auto, nu ik eindelijk mijn rijbewijs had, maar mijn ouders vertrouwden mij niet zo ver met de auto. Dus gingen we alle drie samen.
Eindelijk kon ik eens een rondleiding krijgen en zien hoe de Hare Krishna's leven! Het was een interessante ervaring, Hare Krishna's leven daar en doen daar vrijwilligers werk, maar de meeste leden lijden een normaal leven en gaan één keer per maand, of om het jaar naar hun kasteel.

Mijn broer is een drag queen en deed een dragshow in Thuisstad. Het was rond september - december. Het was georganiseerd door de LGBTQIA+ jongeren groep Qace. Tijdens de show gingen ze een dialoog aan met het publiek. Men vroeg, wat kan Thuisstad doen
voor de holebi gemeenschap? Wat willen jullie in Thuisstad? Iemand zei 'een regenbooghuis.' Ik dacht, ik moet dit mailen naar stad Thuisstad, want als we dit enkel zeggen bij één samenkomst zullen politiekers daar nooit iets van weten.

Ik stuurde een mail naar stad Thuisstad, waar ik (simpel uitgelegd) de vraag terug kreeg:
Waarom organiseer jij geen regenbooghuis in Thuisstad? Ik dacht 'Waarom niet?'
Zo ging ik opzoek waar ik dit kon doen. Ik kwam uit bij de Stuyverij en organiseerde daar mijn eerste 'regenboogtafel'.
Een bijeenkomst voor de LGBTQIA+ gemeenschap. Ik ging ook langs bij verschillende holebi gemeenschappen van mijn gemeente.

40./42 Gean and Zavaniah
Deze tekst bevat verwijzingen naar seks.
Via facebook leerde ik een transvrouw kennen, haar naam was Gean. Ze vroeg of ik seksueel actief was, en tuurlijk zei ik 'ja'.
Ik vertelde dit ook aan Kay. Ik ben ethisch nonmonogaam, dus ik moet daar ook eerlijk over zijn. Ik en Gean spraken samen af.
Zelfs Kay en mijn moeder waren erbij. De klik zat goed, en niet veel later spraken Kay en ik af om eens bij Gean langs te gaan.
Ze wilde namelijk een trio doen, en dat deden we dan ook samen. Kay en ik namen de trein tot haar stad, en dan bracht Gean ons met de auto naar haar huis.

Daar hadden we seks, ze kreeg onze piemels in haar gezicht en ze zoog ons met veel plezier af. Ik nam Kay en ondertussen kwam ze klaar in mijn mond, maar als reflex spuwde ik het uit. Ik ben niet gewoon van sperma te slikken.

Het was februari 202X. Ik had voor Kay een valentijnskaart getekend, maar mijn twijfels werden sterker.
Het leek allemaal pracht en praal tussen Kay, Gean en ik. Maar toch was er een schaduw. Kay en ik hadden een relatie.
Maar ik was niet gemaakt voor een relatie. Ik had het gevoel dat Kay te dicht op mijn vel zat. Ik had het gevoel dat ik niet echt kon ademen. Dan waren er ook een heleboel kleine dingen, soms wilde hij films zien, maar de films waren echt slecht of saai soms.
Daarnaast gaf Kay constant commentaar op alles wat ik deed, ik zei hem tienduizend keer dat ik graag dingen op mijn manier deed.
Maar toch bleef hij zijn commentaren herhalen. Hij was ook enorm onhandig, zo gingen we naar een Table Top RPG Winkel, hij en nam een doos en liet deze vallen. De winkelier zei er niets van, maar ik voelde me al schuldig, aangezien zo'n miniaturen nogal breekbaar kunnen zijn. Kay wilde ook steeds naar het centrum van Thuisstad gaan, en de K. Maar ze hebben daar onlangs grote schermen gezet, die enorm, enorm storen, ik kan er echt niet tegen met mijn autisme. Maar toch wilde hij daar altijd naar toe gaan. Hij sprak ook steeds van alleen wonen, maar ik twijfelde steeds meer, en meer of ik dat wel leuk ging vinden. Met zijn ADHD was hij nogal druk, en hij wilde me steeds aanraken, wanneer dit soms ongelegen uitkwam.
Daarnaast had hij gewoon gelogen tegen mij.
Hij had verteld dat hij pakjes met de fiets leverde, maar hij kon door zijn medicatie niet eens met de fiets rijden!
Hij zei dat hij schreef, maar hij kon met moeite ondertitels lezen bij anime omdat hij vond dat het te snel ging!
Hij had nooit iets van zijn werk getoond en hij had me nooit Yu-gi-oh leren spelen als beloofd.
Ik weet nog dat H. tegen mij klaagde: "Er schelen zoveel kleine dingen aan jouw, en die dingen vormen één groot ding."
Zie de hoofdstukken (H.19-23) Nu weet ik wat ze bedoelde.
Kay was een lieve jongen, en ik voelde me wat een dramaqueen, om het daarom uit te maken. Ik besprak het met hem, en Gean.
Ik besprak het ook met mijn moeder. Ze zei dat ik best een weekje wachtte.

Een week ging voorbij, en ik zei tegen Kay dat ik het ging uitmaken. Ik zei dat de liefde opwas, en dat emoties eenmaal raar zijn, je kunt ze niet vatten. Hij vroeg waarom mijn liefde opwas, en ik vertelde dat ik niet wist waarom. Dat is wat emoties zijn: raar. Je kan ze niet altijd begrijpen en voorspellen.

Kay had aan het begin van onze relatie gezegd dat hij alleen kon zijn, en hij had al meerdere relaties gehad en overleeft, dus ik was zeker dat hij dit ook wel aankon. Het is en blijft raar, het was de eerste keer dat ik zelf helemaal een relatie beëindigde. De kans zat er ook dik in dat ik hierdoor ook Gean ging kwijt geraken. Dit gebeurd wel vaker wanneer mensen connecties hebben met meerdere personen en één van de connecties niet meer lukt.
Ik had Kay leren kennen midden in het tijdperk van het virus, dus ik was al blij dat ik met iemand kon afspreken, maar hij was gewoon wat te veel voor mij. Kay verdiende iemand die hem meer liefde kon geven dan ik kon.
Misschien dat Kay, Gean kon blijven zien, en dat ik Gean kon blijven zien, maar elk apart.

Kay stuurde steeds "Weet je het zeker?" en ik zei steeds 'ja'. Ik moest een paar keer uitleggen waarom.
Ik had het nogal druk gekregen met mijn vrijwilligerswerk, schrijven en regenboog tafels. Uiteindelijk vond ik wat tijd om naar Kay's stad te gaan. Ik was van plan naar zijn huis te gaan, waar we alles op ons gemak konden bespreken, maar hij stond me op te wachten aan het station. Hij wilde alles bespreken, terwijl we in het station stonden, wat niet aangenaam was aangezien we de hele tijd recht stonden en iedereen gewoon kon meeluisteren.
Misschien was hij bang dat zijn moeder ons kon afluisteren bij zijn thuis?
Hij leek blij met mijn uitleg, en we gaven elkaar een laatste knuffel. Kay vroeg 'hoe voelt dat?' en ik zei 'warm, maar daar stop het.'
Ik gaf hem mijn kaartje en Kay leek tevreden met mijn uitleg. Zo gingen we elk onze weg, voor altijd apart.
Maar met mooie herinneringen.

Ik bleef Gean verder zien. Ze had niet zo'n goede band met Kay, dus ze sprak niet met hem af. Kay vroeg of ik Gean nog zag, maar ik wilde hem niet jaloers maken, dus ik loog, van niet. Het voelde wat donker aan, alsof ik hem had ingeruild voor Gean, maar ik voelde me gewoon niet meer goed bij Kay.

In April 202X kregen we een nieuw gezinslid! Onze kleine trouwe viervoeter Jules! Mama en moeke gingen naar een café in GeheimStad
genaamd "Dog's n Drinks" als ik me niet vergis. Het is een hondencafé dat samenwerkt met een hondenasiel.
Mensen kunnen iets drinken daar, en zo kennis maken met de honden.

De mensen worden wel goed gescreend als ze een hond willen adopteren. Mama en moeke waren bang dat ze geen kans konden maken, omdat we geen tuin hebben. We lieten nochtans onze honden vaak uit en wonen niet ver van een park. Uiteindelijk waren we goedgekeurd. Jules leeft nu samen met ons. Het is een kleine lieve hond, met veel energie. Het lijkt wel een mengeling van een corgi en een vlinderhond met de kleur van een golden retriever. Volgens de dierenarts zit er wat teckel in vermengt. Zelfs zijn ouders waren een mengeling, volgens de dierenarts.
Maar dit is juist goed, bij mengelingen komen het beste van beide rassen naar boven, aangezien rashonden meestal onnatuurlijke resultaten zijn van menselijke kwekerij, mensen kweken wat ze mooi vinden maar niet wat gezond is. Daarnaast zit er veel incest bij gekweekte rashonden. Kleine honden leven meestal langer, dus Jules is een gezond hondje dat lang zal leven!
Hij is gecastreerd ook. Blijkbaar komt Jules uit Portugal, hij was daar namelijk een straat hond.

Ik kreeg een vreemd bericht van Kay. We stuurden nog wel berichtjes vriendschappelijk, ik wil geen crazy ex zijn die mensen zomaar laat vallen. Maar we hadden een tijdje niets gestuurd. Hij vroeg "Weet je het zeker?" zonder context. Ik vroeg waarover hij het in godsnaam had, en hij bedoelde onze relatie. Ik zei eerlijk dat het al meer dan een maand uit was, dus ja ik wist het zeker.

Hij excuseerde zich, en ik excuseerde mij ook, maar onze relatie was al lang voorbij.

Nog wat later vroeg hij wat ik van "friend fucking" vond. Kay had altijd een manier om dingen onsmakelijk voor te stellen.
Ik zei dat ik liever de term 'friends with benefits' hoorde. Om eerlijk te zijn heb ik geen probleem met een warme vriendschap met benefits, maar ik had een sterk vermoeden dat Kay gewoon met mij in bed wilde dus ik zei dat het 'niets voor mij' was.

Gean vertelde ook dat Kay naar haar had gestuurd "Het is uit tussen Deadname en ik." Gean zei uiteraard: 'Het is toch al lang uit? en haar naam is toch Sarah? Waarom zeg je haar oude naam?'. Kay zei dat hij per ongeluk mijn oude naam had gebruikt.

Het leek goed te gaan tussen Gean en ik, en we hadden eens afgesproken. Ze ging mij ophalen met de auto van bij mij thuis.
Want er was iets met de trein, ik weet zelfs niet meer wat. Ik wachtte buiten, voor 20 minuten maar ze kwam niet af.
Ik ging terug naar binnen. Ze zei dat ze ging vertrekken. 'Eindelijk' dacht ik. Zo'n half uur, uur later keek ik terug naar mijn berichten en er stond. 'Ik ben er!' en dan "Zeg, ik sta hier nu al 10 minuten te wachten ik ben naar huis!"
Mijn ogen stonden weid open, het was als een slag in mijn gezicht. Eén vraag weergalmde in mijn geest:
'Waarom belde je niet aan?' Ik ging meteen naar buiten, maar ze was nergens te bespeuren. Ik wachtte nog even, maar ik ging dan terug binnen.
Ik excuseerde mij, en zei dat ze mocht aanbellen. Desondanks was ik wel een beetje boos op haar. Ze antwoordde niet voor een paar dagen. Ik dacht 'Net zoals Kurt, kreeg ze een rare kronkel in haar hoofd en liet ze me vallen.' Het leven is kort, dus ik keek op tinder, opzoek naar een warme vriendschap. Het tijdperk van het virus was eindelijk voorbij, dus daten was terug makkelijker geworden.

Er was een meisje genaamd Zavaniah die naar de regenboogtafels kwam. Ik kwam haar toevallig tegen op tinder. Dus we spraken af. We gingen samen naar het katten café. Het was een leuke date. Ze is knap, ze heeft kort gekleurd haar, is chubby op een mooie manier en haar lichaam staat vol mooie tattoo's.

Wat bleek? Gean nam terug contact met mij op, en ik kan nog altijd met haar afspreken! Ik deed het omgekeerde wat elke psycholoog zegt wat je moet doen. In plaats van het incident te bespreken en tot een soort conclusie te komen,
liet ik het incident gewoon vallen en sprak ik er niet meer over. Het gaat terug goed tussen ons, en ik wil het niet verpesten.

(Ik merkt het wanneer ik dit schrijf, het heden is in zicht!)

Het was mei, ik kwam uit de kast bij al mijn oma's en mijn opa. Ik vertelde dat ik een transvrouw was. Zowel langs mijn moeke's kant en mijn moeders kant werd mijn gender geaccepteerd. Ik ben hier blij mee. Mijn oma's en opa's zijn meer mee met hun tijd dan sommige 15 jarigen, want tegenwoordig zitten er veel nazi's (de alt-right) op het internet. C'est la vie, in dit tijdperk van het digitale netwerk.

Ik sprak nog eens af met Zavaniah. Ze vertelde dat ze hoogbegaafd was. Ze heeft ook veel lichamelijke problemen, waardoor ze geen "normaal werk" kan doen, maar ze doet vrijwilligers werk, dat is het belangrijkste.
We knuffelden en zoenden in bed, ik trok mezelf af, terwijl ze naast mij lag.
Het was een aangename ervaring voor ons beide. Misschien dat we ooit seks zullen hebben, maar ik ben al blij als ik mij kan aftrekken bij een vrouw aangezien ik deathgrip heb.
Ik vertelde zowel Gean als Zavaniah over elkaar zodat ik eerlijk was tegen hun beiden.

Ik ben ook eens naar de erotische cinema geweest in mijn stad. Het was interessant. Er was geen grote zaal, maar wel een bar waar je 10 euro inkom moet betalen. Voorbij de bar vind je allerlei kamers die redelijk labyrintisch met elkaar zijn verbonden. Het is er nogal donker, en in elke kamer is er een scherm waarop porno word afgespeeld via een dvd speler.
Ik werd daar afgezogen door een man terwijl een andere man aan mijn ballen kwam. Het was leuk.

41./42 In het Licht van Heden
Deze tekst bevat verwijzingen naar seks.

Ik wandelde uit de duisternis van de erotische cinema, in het licht van het heden. Nu zie ik een computer scherm voor mij. Wit licht met zwarte letters. Eindelijk ben ik er geraakt, het heden. Het licht verblindt mij, waardoor ik de toekomst niet kan zien, maar de toekomst is het licht, het goede.

Mijn schrijfsels voor jou hier, zijn duidelijk niet objectief, het zijn mijn herinneringen, mogelijk vervormd in mijn hoofd, door de voorbij gaande tijd. Soms was ik wat gemeen, ik had het gevoel dat ik mijn vuiligheid eruit moest spuwen.
Ik pikte mijn herinneringen eruit die het best pasten, soms organiseerde ik mijn herinneringen in de verkeerde volgorde, wat anachronistisch, zodat het beter zou lezen. Want soms gebeurde er veel tegelijk. Maar kijk, het is wat het is.
Een fake poppen spel? Of levens ervaring waaruit mensen iets kunnen leren? Dat is aan jullie om te beslissen.
Er zullen hoogst waarschijnlijk nog veel duistere tijden zijn,
maar zoals ik de duistere tijden uit het verleden heb overleeft, zo zal ik de donkere tijden van de toekomst overleven.
Vroeg of laat zal mijn leven eindigen, hopelijk op een pijnloze wijze na een gezond lang leven.
Maar!
Een ding kan ik je garanderen! Ik zal blijven schrijven!

42./42 Epiloog: Het antwoord op alles
Deze tekst bevat verwijzingen naar seks.

Myrtilles leven ging verder. Ik probeerde niet meer bezorgd te zijn om haar. Ze zal wel slim genoeg zijn om te zien wanneer iemand slechte bedoelingen heeft, en ze kon haar plan wel trekken. Ik liet deze nachtvlinder vrij. Ik probeerde zo weinig mogelijk haar FB account te bekijken, maar ik zag dat ze een lief had opgedaan in Zweden, en bij hem woonde. Ze had dan op haar fetlife account gezet dat ze niet meer actief was. Onlangs stond er op haar FB profiel dat ze 100 Kg had gehoffen. Ik was positief verbaasd voor haar. Ik kan enkel maar 27 kg heffen tot nu toe. Nog een reden om niet meer bezorgd te zijn, als iemand haar iets wil aandoen slaat ze die gewoon in elkaar, met haar spierkracht.

H. was, niet zolang toen het uit was met mij, verhuisd. Naar waar weet ik niet, en het maakt ook niet uit, zolang zei en haar gezin gelukkig zijn. Waar ze eerst woonde waren ze niet gelukkig.
Rond 30 07 202X was mijn hond Lana gestorven. Ze leefde bij mij, sinds mijn twaalfde. H. had me altijd gevraag om te vertellen wanneer Lana was gestorven. Dus ik stuurde haar mijn laatste bericht:

Hey H.
Sorry als ik je wat overval met wat ik te zeggen heb.
Je had gevraagd aan mij, om het te vertellen als Lana gestorven was.

Ze heeft een mooi en lang leven gehad en is vandaag ingeslapen bij onze dierenarts.
Dank je dat je een deel was van haar leven.
Ik hoop dat alles goed met je gaat.
Groetjes Sarah / Deadname

Ik dacht dat ze me ging blokkeren, zo'n dingen had ik al veel meegemaakt, en ik verwacht niet veel terug van mensen tegenwoordig. Maar tot mijn verbazing, zei ze op een volwassen manier. 'Bedankt om het me te laten weten.'
Later zag ik dat H. een kleine hond had. Niet veel later had ze een vriend. Was het Robbe? Ik weet het niet, en het maakt ook niets uit.

J. heb ik ook terug gezien. Ik identificeer me als vrouw, ik ben een transvrouw, dus ik ging naar een bijeenkomst voor transpersonen. Daar zag ik toevallig J. Ik twijfelde of het hem was, maar ik herkende een sleutelhanger die hij had, van toen we nog in het middelbaar zaten. Het was hem. Ik was een beetje in de war. Ik was bang dat hij ging denken dat ik hem aan het stalken was ofzo. Zijn vriend had duidelijk gezegd dat hij niets meer met mij te maken wilde hebben, vier jaar geleden. Het was een beetje akward, maar ik deed mijn best hem te negeren. Het leek me beleefd hem te negeren.

Eefje is nog altijd gelukkig samen met haar nieuw lief.

Kay heeft ondertussen ook een lief gevonden. Ik ben blij voor hem.

Boris ontdekte dat hij een vrouw was en gaat nu door het leven als Beatrijs.

Ik toonde een deel van deze tekst, het hoofdstuk over mijn bijna-verdrinking aan mijn moeder, omdat ze vroeg waarom ik zoveel achter de computer zat. Ze moest lachen. Ik vroeg wat er scheelde, en ze vertelde dat ZEI mij had gered! 'Je kwam dan af naar mij, en vertelde over je mysterieuze redder en ik dacht, misschien moet ik het mysterie behouden.'

8 Juli Update:
Zavaniah had gezegd dat ze misschien verliefd op mij was. Ik ben naar haar verjaardag geweest en had zelfs cadeaus voor haar gekocht.

Daarna zei ze dat het wat moeilijk had dus dat het geen moment was om af te spreken, en ik had het druk.
Vandaag zei ze dat ze iemand had leren kennen waarmee ze misschien een monogame relatie zal hebben. Ik vind het een beetje jammer, maar het belangrijkste is dat zei gelukkig is.

Ik had al tien jaar ofzo hetzelfde facebook account, en het was eens tijd voor een grote schoonmaak, de meeste facebook 'vrienden' had ik al 5 jaar niet meer gezien, de bedrijven wisten ook veel te veel over mij, via mijn account.

Dus ik maakte een nieuwe facebook aan. Zo voegden enkel de vrienden die ik nog kende, mij toe. Konden algoritmen mij linken aan mijn vorig profiel? Misschien. Konden mensen mij linken aan mijn oud profiel? Misschien. Maar het was dringend dringend tijd voor een nieuw begin.
Zo heb ik geen kans meer om in contact te komen met de weirdos en normalen die ik lief had.